

NỘI SAN KỶ NIỆM ĐỆ NGŨ CHU NIÊN
LIÊN ĐOÀN CHÍ LINH – 2006

Ban Biên Tập :

Lý Nhật Hui

Mai Ngọc Thân

Võ Hồng Nguyên

Hồ Ngọc Phổ

Phan Yến

Nguyễn Nhật Tựu

Trương Vĩ

Với sự đóng góp bài vở của :

Lý Nhật Hui

Phước Tấn

Thái Liên

Hoàng Kim Châu

Hồ Ngọc Phổ

Trần Định

Võ Hồng Nguyên

Lão Phụ Huynh

Mai Ngọc Thân

Bà Ngoại Jimmy-Juile

Nhan Hùng

Phạm Bá Hiền

PTY

Trịnh Nguyễn

Anthony Lee

Patrick Nguyễn

Hà Mã Diễm Đàm

Cú Già

Tùng Nguyên

Trương Nghĩa

Alina Lee

Các em HDS Chí Linh

MỤC LỤC

- 2 – Lá thư chủ nhiệm
- 4 – Nhật ký liên đoàn
- 23 – My scouting love
- 24 – Liên đoàn Gold Awards
- 26 – Liên đoàn Eagle Scouts
- 27 – Hướng đạo sinh với tâm thức
- 28 – Mùa hè rực rỡ
- 29 – Nữ hướng đạo đi tìm vàng
- 34 – Full circle
- 35 – Cảm tưởng của Trưởng Niên
- 36 – Bài ca “ Sói và Người”
- 37 – Chí Linh by night
- 38 – Thơ Chí Linh
- 39 – Tử vi đông phương
- 40 – Lấy tiền mua nghĩa.
- 41 – Liên đoàn Chí Linh.
- 42 – Chân dung một người Trưởng
- 43 – Bản tin Ấu đoàn
- 44 – Bước chân Phù Đổng
- 45 – Viếng thăm tượng đài
- 46 – TT 8
- 47 – Sổ tay phụ huynh
- 48 – Tập ghi Phụ huynh 1
- 49 – Ngành Ấu Chí Linh.
- 51 – Trò chơi, Trời cho
- 53 – Jurupa Park, ngày trại cuối mùa
- 54 – Tập ghi Phụ huynh 2
- 56 - Tập ghi Phụ huynh 3
- 57 – My favorite scouting event
- 58 – Chuyện Sói con
- 59 – Thiếu “ articles”
- 66 – Where is all began...
- 68 – My most memorable event...
- 74 – From ugly Duckling to Eagle
- 76 – Laying the Foundations
- 77 – Planned, Executed and Awarded
- 78 - What am I still doing here?
- 81 – Sơ đồ tổ chức Ban Phụ Huynh

Ban Biên Tập
cảm tạ đến quý Trưởng:
Hoàng Kim Châu
Vũ Đức Nam
Nguyễn Liên Hương
đã cộng tác trong phần kỹ thuật để thực hiện
đặc san kỷ niệm Đệ Ngũ Chu Niên
Liên Đoàn Chí Linh
Website : www.liendoanchilinh.com

Lá thư chủ nhiệm

Thân gửi quý Trường, quý phụ huynh cùng các em HDS thân mến,

Liên đoàn Chí Linh chính thức kỷ niệm 5 năm sinh hoạt. Đặc san này được phát hành để đánh dấu đoạn đường đầy gian nan hiểm trở nhưng cũng không thiếu những hoa thơm cỏ lạ.

Để ghi nhận quá trình sinh hoạt của LĐ, đặc san sẽ trình bày trên nhiều khía cạnh, bối cảnh nhằm ghi lại những “dấu ấn lịch sử” giúp chúng ta hiểu vấn đề, nhằm sửa đổi và tránh tái phạm khuyết điểm cũng như rút tĩa kinh nghiệm và học hỏi cho sinh hoạt trong những ngày tháng tới. Rất mong quý vị đón nhận đặc san như một bản tường trình để nhìn lại quá trình sinh hoạt trong tinh thần cởi mở và xây dựng.

Các em Hướng đạo sinh thân mến,

Khi các em được phụ huynh khuyến khích sinh hoạt HĐ, lúc đầu chắc các em cũng không vui vì phải dậy sớm, mất đi những chương trình xem phim, chơi game...nhưng sau một thời gian sinh hoạt, các em đã có nhiều bạn mới, các em có những điều kiện để học hỏi lẫn nhau, cùng quyết định những chương trình sinh hoạt phù hợp với tính hiếu động và sở thích. Các em đã chứng minh cho phụ huynh thấy sự thông minh, lòng tự tin và can đảm của mình để hôm nay phụ huynh các em hãnh diện cho sự hiểu biết và thăng tiến của các em trong nhiều lãnh vực.

Kính thưa quý phụ huynh,

Khi chúng ta mang con em đến với phong trào trong những ngày đầu, có thể chúng ta chỉ mong con em mình không quên nguồn cội, biết thế nào về văn hóa truyền thống dân tộc Việt, trở nên ngoan hơn. Nhưng càng về sau, chúng ta đã thấy được tác dụng của phong trào đối với con em mình, sự mong muốn không chỉ ở những mong muốn ban đầu mà còn trông vào sự thành công của con em mình đạt được những đẳng thứ cao nhất trong sinh hoạt Hướng Đạo. Các em đã đạt được điều đó và đã trưởng thành. Các em sẽ là những người lãnh đạo của phong trào và cộng đồng xã hội mai sau.

Hướng Đạo không giảng dạy mà là giáo dục, nghĩa là khuyến khích cho trẻ tự học hỏi, tự rèn luyện tính khí để trở thành những người hữu ích nhằm phục vụ cho tha nhân với lòng vị tha và hào hiệp. Các em cũng sẽ là những công dân tốt đầy nghị lực và khả năng phục vụ dù ở trong bất cứ hoàn cảnh nào.

Chúng ta đã tin tưởng ở Trường trong việc hướng dẫn con em chúng ta, chúng ta cần hỗ trợ những chương trình do Trường đề ra vì Trường áp dụng đúng phương pháp của Hướng Đạo mà chúng ta đều có thể tìm hiểu và theo dõi một cách thấu đáo.

Quý Trường thân mến,

Khi chúng ta bắt đầu cuộc chơi HĐ là chúng ta đã tự dẫn thân, tự nguyện hy sinh, nhằm mục đích không chỉ hướng dẫn các Thanh Thiếu Niên Việt Nam trở nên người hữu dụng trong đó có cả chính con em chúng ta, hay để trao lại những gì chúng ta đã được nhận từ phong trào đã giúp chúng ta có cuộc sống tốt đẹp hơn, hạnh phúc hơn.

Baden Powell đã nói, bước đầu để thành công là hiểu biết trẻ và bước thứ hai là hiểu rõ hoàn cảnh mà các em đang sống có ảnh hưởng đến tâm tính của chúng, một liều thuốc hữu hiệu để chữa ảnh hưởng xấu của môi trường bằng cách thay thế nó bởi những sinh hoạt ngoài trời và trại HĐ, Nên nhớ, các em xem chúng ta như những thần tượng, các em sẽ quan sát và noi theo mọi việc làm và tác phong của chúng ta kể cả đức tính tốt và tật xấu. Vậy muốn thành công trong việc giáo dục trẻ thì chúng ta phải LÀM GƯƠNG. Trường HĐ không phải là thầy giáo, sĩ quan, giáo sĩ hay huấn luyện viên, mà là người anh cả đối với đàn em. Trong khi điều khiển đơn vị, Trường sẽ gặp nhiều khó khăn, nhiều điều không được như ý, nhưng cũng có những phần thưởng tinh thần xứng đáng.

Khi Baden Powell thành lập đoàn Hướng Đạo đầu tiên vào năm 1907, BiPi không nghĩ rằng phong trào

Hướng Đạo có thể lan rộng khắp năm châu, không những chỉ dành cho Nam mà Nữ cũng đã đến với phong trào không bao lâu sau đó.

Năm 1930, đoàn Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên được thành lập tại Hà Nội. Sau đó tiếp tục phát triển và trưởng thành mặc dù đã trải qua nhiều giai đoạn cực kỳ khó khăn, ngay trong bối cảnh nhiễu nhương của lịch sử và thời kỳ chiến tranh khốc liệt.

Năm 1975, luồng sóng tị nạn chính trị đẩy người Việt đến khắp nơi trên thế giới. Từ đó, các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam được thành lập khắp nơi nhằm đáp ứng nhu cầu hướng dẫn con em Việt hội nhập vào cuộc sống mới nơi đất lạ quê người mà vẫn gìn giữ truyền thống văn hóa Việt.

Miền Nam California, Hoa Kỳ là nơi có đông người Việt trú ngụ nhất. Nơi đây phong trào Hướng Đạo cũng đã phát triển, từ một đơn vị, đến nay đã có trên 13 liên đoàn, trong đó có liên đoàn Chí Linh.

Liên đoàn Chí Linh thành lập vào tháng 9 năm 2001 với 4 huynh trưởng đầu tiên từ LĐ Hoa Lư cùng với vài đoàn sinh đã chính thức sinh hoạt tại công viên Park West thuộc thành phố Westminster. LĐ Chí Linh cũng đã cùng các đơn vị bạn sinh hoạt chung, tổ chức trại Hợp Bạn HĐVN Thăng Tiến 8 (lần đầu tiên tổ chức tại miền Nam Cali sau hội nghị Costa Mesa).

Hôm nay, liên đoàn Chí Linh kỷ niệm 5 năm ngày thành lập liên đoàn, trải qua thời gian trên, liên đoàn đã tạo nên những thành tích đáng kể :

- Đối với các Trưởng : Huấn luyện nghề Trưởng được đặt hàng đầu để trang bị kiến thức, chuyên môn hướng dẫn đoàn sinh.
- Đối với phụ huynh : Phối hợp chặt chẽ nhằm mục đích yểm trợ chương trình sinh hoạt của đơn vị theo nhu cầu của Ban Huynh Trưởng giúp cho Trưởng có thêm phương tiện cầm Đoàn.
- Đối với đoàn sinh : Chú tâm học hỏi theo sự hướng dẫn của Trưởng và phụ huynh để đạt những đẳng thứ trong chương trình thăng tiến của đoàn sinh.

Liên đoàn Chí Linh

Nhật Ký Liên Đoàn

6 tháng 9/2001:

Sau trại Liên Kết 7, các Trưởng Trương Phúc Loan, Lý Nhật Hui, Nguyễn Nhật Tựu và Nguyễn Minh Giang đã cùng nhau thảo luận, phân tích. v.v. . . cuối cùng tất cả các Trưởng quyết định thành lập liên đoàn mới, các Trưởng bàn thảo trong tiến trình trình bày cùng phụ huynh LĐ Hoa-Lư để minh định quyết định kể trên vào ngày chủ nhật tới, sau đó sẽ văn thư thông báo đến các LĐ miền Nam Cali qua Trưởng ủy viên Miền, đồng thời đề cử Trưởng Lý Nhật Hui đảm trách vai trò Liên Đoàn Trưởng. Tên LĐ được đề nghị là Chí Linh, các đơn vị trực thuộc sẽ gồm có : Ấu đoàn Nguyễn Trãi, Nữ thiếu đoàn Nhị Trưng, Nam Thiếu đoàn Lê Lợi và Thanh đoàn Lê Lai.

18/9/2001:

BHT LĐ mới được triệu tập để đáp ứng tình thế sau một tuần lễ để minh xác cùng toàn thể LĐ Hoa Lư về việc thành lập LĐ mới, Ban Huynh Trưởng bàn thảo về trường hợp nơi sinh hoạt LĐ – tìm địa điểm mới hay vẫn ở lại Garden Grove Park- quyết định được đưa ra là sẽ tìm một địa điểm khác cho phù hợp trong việc hướng dẫn đoàn sinh.

23/9/2001:

Tuần lễ đầu tiên sinh hoạt với danh nghĩa LĐ Chí

Linh, các phụ huynh đã tích cực họp thảo luận về quyết định của Ban huynh Trưởng trong vấn đề di chuyển đến một địa điểm khác, sau cùng BHT và Ban Phụ huynh cùng đồng ý việc tìm một địa điểm mới phải thích hợp hơn địa điểm cũ, nếu chưa tìm được sẽ tạm thời sinh hoạt tại Garden Grove park (nhưng một khu vực khác) cho tới khi đã tìm được địa điểm thích hợp, rất may mắn, sau buổi họp, ban phụ huynh đã cùng nhau đến một địa điểm khác để tham quan và rất hài lòng nơi sinh hoạt mới này, đó là Park West Park thuộc thành phố Westminster, trên đường Mc Fadden, khoảng giữa Newland và Beach, dự trù tuần tới sẽ cho các đơn vị xuất du tại đó để sinh hoạt trước khi sinh hoạt thường xuyên.

Bên cạnh đó, Ban phụ huynh cũng đã đề cử Anh Nguyễn Ngọc Hòa là Trưởng Ban, anh Nguyễn Lý Sáng phụ tá, chị Nguyễn Thị Thơ là Thủ Quỹ.

21/10/2001:

Ngay sau khi thành lập Liên Đoàn Chí Linh, BHT LĐ đã chính thức gửi văn thư đến Trưởng Ủy Viên Liên Lạc Miền để thông báo đến các đơn vị bạn, qua đó Ban Huynh Trưởng Liên Đoàn nhận lời mời của quý Trưởng thuộc các LĐ miền Nam Cali mời tham dự buổi họp thường niên để đề ra chương trình sinh hoạt chung trong năm tới, địa điểm tại Trung Tâm Nguyễn Bá Học lúc 1 giờ trưa, đại diện LĐ Chí Linh gồm 2 Trưởng Hui và Tựu, trong phần giới thiệu thành phần tham dự, đại diện LĐ Chí Linh đã được quý Trưởng các LĐ bạn rất vui mừng đón nhận sự tham gia sinh hoạt chung của LĐ Chí Linh, đến khi vào nghi trình buổi họp tổng kết sinh hoạt trong năm qua để các LĐ rút tĩa kinh nghiệm cho những lần sinh hoạt chung kế tiếp, khi đến phần biểu quyết sự gia nhập của LĐ Chí Linh, Tr. Lê Quang Đức (Đại diện LĐ Hoa-Lư – vừa mới đến họp) đã biểu quyết không tán đồng LĐ Chí Linh được sinh hoạt chung với các LĐ miền Nam Cali với lý do các cựu Trưởng của LĐ Hoa-Lư tự ý thành lập LĐ mới mà không thông báo? Trong

khi trước đó Tr. Đức phát biểu rằng LD Hoa Lư luôn mở rộng bàn tay để chào đón các đơn vị mới, vì theo quy ước chung của các LD Miền Nam Cali, LD Chí Linh dành hên sang năm vậy, tuy nhiên, LD Chí Linh vẫn tin tưởng rằng các LD khác sẵn sàng sinh hoạt với LD Chí Linh với tính cách kết thân (điều này không cần phải qua quy ước gì cả, các đơn vị Hướng Đạo vẫn thường sinh hoạt chung ở khắp mọi nơi).

Cuối tuần 1-2/ 12 / 2001:

Trại Liên Đoàn đầu tiên đã được tổ chức tại O'Neill Park, trước trại vài ngày, một cơn mưa đã đổ xuống miền Nam Cali, thời tiết trở lạnh, một số phụ huynh đã có ý định sẽ không tham dự trại, cuối cùng, ngày trại đến, trời nắng ấm, ban đêm chỉ hơi lạnh, các HDS đã có những ngày trại tuyệt vời, trong dịp này, ngành Ấu có một Sói (Tiffany Hồ) mở một mắt (thông qua chương trình một Sao), 2 Sói mang khăn (Vivian Nguyễn, Jackie Vũ), ngành Thiếu có các em Nguyễn Khoa, Dana và Kathy Nguyễn tuyên lời hứa, bên cạnh đó, trò chơi lớn do Đội Báo (Nam) hạng nhất, Đội Phượng Hoàng về Nhì

Chủ Nhật 9 / 12 / 2001:

Thanh sinh Nguyễn Thị Bảo Châu (Mary) sẽ thực hiện Gold Award project, Ngoài đoàn sinh LD Chí Linh, các Thanh sinh thuộc các LD Hùng Vương và Trường Sơn cũng đã đến giúp, công trình thực hiện bông và cùng đến trụ sở Hội Cao Niên Á Mỹ (Đền Hùng) gặp gỡ và tặng hoa, chúc Thọ các Cụ Cao Niên, các Cụ tỏ bày sự cảm động không phải ở những bó hoa đẹp mà là sự hỏi thăm và cử chỉ nhớ nguồn của các em HDS Việt Nam tại hải ngoại.

Chủ Nhật 16 / 12 / 2001:

Lễ trao Đẳng thứ HD Đại Bàng dành cho Thanh sinh Anthony Lee thực hiện nhân lễ ra mắt LD Chí Linh với các đơn vị bạn, Ngoài quý Trưởng thuộc Đạo El-Capitan (BSA), Trưởng Vicki Porter (GSCOC), Trưởng Nguyễn Tấn Đệ (văn phòng Hội Nam HD Hoa Kỳ) còn có đại diện các LD HD bạn như Trưởng Phùng Mạnh Tâm (uỷ viên Miền và LĐT LD Hùng Vương

), quý Trưởng thuộc các LD Trường Sơn, Lam-Sơn.

Tương cũng nên nêu rõ, tuy mới thành lập, LD đã thực hiện lễ trao đẳng thứ HD Đại Bàng đầu tiên, bên cạnh đó, Ấu đoàn Nguyễn Trãi cũng đã thực hiện lễ Tuyên lời hứa cho các Sói Jimmy và Julie.

Sau đó, phần tiệc Giáng sinh đã tổ chức trong không khí chan hoà tình thương để kỷ niệm sinh nhật Chúa Hàì Đồng.

Thứ Bảy, 22 / 12 / 2001:

Mặc dù mới thành lập, LD mau mắn cộng tác ngay những chương trình, công tác xã hội, trong đó có Chương trình Niềm mơ ước mùa Giáng sinh do Little Saigon Foundation tổ chức lần thứ 9. Các HDS LD đã thực thi điều luật thứ 7 nghiêm chỉnh khi các em đã làm việc với các LD và các đoàn thể bạn, dù LD còn ít đoàn sinh, nhưng các em đã tập trung đầy đủ từ những giây phút đầu và cũng đã làm bốn phần cho đến phút cuối, LD xin A.A tinh thần hăng say thực hiện công tác trên.

Thăng Tiến 7:

Ngày 26/6/2002, 3 Thanh Sinh Patrick Nguyễn, Alina Lee và Anthony Lee thuộc Thanh đoàn Lê Lai đã lên đường sang Houston, TX tham dự trại TT 7, các em có vài ngày tham quan thành phố Houston trước khi vào nhập trại

Bà Nguyễn Trãi Phát triển:

Sau một thời gian sinh hoạt, vì giai đoạn

đầu không có Trưởng phụ trách nữ nên Bầy Nguyễn Trãi gồm cả Nam và Nữ sinh hoạt theo tập tục và nghi thức Sói con Việt Nam, đến nay, tiến trình chuẩn bị hoàn tất, Trưởng Trần Thu Hà chính thức trách nhiệm để nhận các em Sói Nữ để thành lập một Bầy Chim Non theo phương thức của Nữ Hướng Đạo, Bầy được đặt tên là Lê Chân chính thức sinh hoạt vào ngày 14/7/2002 với sự phụ tá của Tr. Nguyễn Thoa

Chủ Nhật 15/9/2002 :

Toàn thể Hướng đạo sinh, Ban Huynh Trưởng và Ban Phụ Huynh đã bận rộn để tổ chức Lễ trao Đẳng thứ HD Đại Bàng, Nữ HD Silver Award và Kỷ niệm đệ Nhất chu niên ngày thành lập Liên đoàn.

Thanh sinh Patrick Nguyễn sau một thời gian dài học hỏi, trao đổi cũng như đã thể hiện khả năng sinh hoạt, giúp ích và phục vụ, buổi lễ trao đẳng thứ HD Đại Bàng chính thức đã được LD tổ chức tại Trung Tâm Nguyễn Bá Học.

Bên cạnh đó, các Nữ HDS Dara Bruce, Nguyễn Thúy Doan, Nancy Võ cũng đã chính thức nhận đẳng thứ Girl Scout Silver Award. Hiện diện buổi lễ ngoài phụ huynh, thân hữu còn có đại diện Cao Đài giáo—hiền tài Phạm văn Khâm-, Trưởng Trần Hoàng Thân—Tổng thư ký Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương/ Hướng Đạo Việt Nam— nhân chuyến viếng thăm Nam Cali đã đại diện BTV trao tặng bằng thưởng lục đến các HDS; Gia Đình Bách Hợp Nam Cali đã tặng một canopy 10x10 cho LD, LD Trường Sơn đã chúc mừng LD Chí Linh bằng một cái bánh sinh nhật thật to...

Riêng với LD, nhân ngày kỷ niệm một

năm sinh hoạt, Ban Huynh Trưởng đã ghi công để Trưởng Trương Phúc Loan đã tận tâm đối với đơn vị và Liên đoàn, bên cạnh đó, Ban Huynh Trưởng cũng đã ghi công với anh Nguyễn Ngọc Hòa— Trưởng Ban Phụ Huynh— đã sốt sắng giúp đỡ trong việc thành lập và điều hành Ban phụ huynh hầu góp phần phát triển LD, đồng thời, cũng đã ghi công đến Trưởng Vicki Porter (MDD) Trưởng phụ trách các đơn vị sinh hoạt học khu Garden Grove, mặc dù trong niên khóa tới, LD sinh hoạt với học khu Westminster do địa điểm sinh hoạt của Liên đoàn.

Thứ Bảy 21/9/2002 :

Rằm tháng 8, Tết Trung Thu đã được LD tổ chức tại công viên Park West, thị xã Westminster, các em sinh hoạt văn nghệ và rước đèn, trước đó các em đã được Ban Phụ huynh cho thưởng thức những mẫu Pizza.

Chủ Nhật 22/9/2002:

Thanh đoàn Lê Lai đã tiên phong trong công tác dựng những lều và canopy cho Ban tổ chức phát quà cho các em thiếu nhi trong cộng đồng, năm nay, chương trình do Ban đại diện các Trung Tâm Việt Ngữ tổ chức với sự yểm trợ trực tiếp của Little Saigon Foundation tại Westminster High school.

Vào buổi chiều, các em Thiếu thuộc Thiếu đoàn Lê Lợi và nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng đã có mặt để đảm nhận công tác phát quà.

Trong chương trình Trung Thu năm nay, chỉ có 2 LD tham dự là Chí Linh và Trường Sơn

Ngày 13/10/2002 :

Để chuẩn bị cho một chương trình sinh hoạt cho LD trong niên khóa 2002-2003, Ban Huynh Trưởng LD đã tạm ngưng sinh hoạt một tuần để cùng nhau bàn định chương trình, các Trưởng đã cùng thỏa mái đi qua từng chi tiết trong nghi trình họp, sự điều phối nhân sự Trưởng với các đơn vị, phối hợp với Ban đại diện phụ huynh cũng như cùng soạn thảo chương trình sinh hoạt cho toàn năm.

Song song, Ban Đại diện Phụ huynh cũng đã tổ chức buổi họp nhằm tìm giải pháp yểm trợ sinh hoạt LD một cách tích cực hơn, quý vị ngoài việc mang con, em mình đến sinh

hoạt, nay lại tình nguyện cũng như quý Trưởng ngõ hầu giúp các em HDS sinh hoạt và học hỏi nhanh chóng không chỉ cho chính con em mình mà cho tất cả các HDS thuộc LD Chí Linh.

Ngày 10/11/2002 :

Thanh đoàn Lê Lai đã thực hiện công tác xã hội, địa điểm tại Costa Mesa, thời gian từ 9 giờ đến 11 giờ 30 cùng ngày, đây là công tác giúp ích trong việc kiểm kê lại những thức ăn khô được quyên góp hầu phân phối đến những nơi cần giúp đỡ.

Ngày 22-24/11/2002 :

Trại Liên đoàn được tổ chức tại O'Neil Park trong 3 ngày, Sói con và Chim Non chỉ ngủ đêm khi có phụ huynh đi cùng, trại quy tụ hơn 100 trại sinh, trò chơi lớn dành cho ngành Thiếu được thực hiện, Thanh đoàn đã thực hiện một cuộc Thám du trước một ngày, sau đó đã hướng dẫn các Thiếu và Phụ huynh vào ngày hôm sau.

Dịp này, Thanh đoàn có Thanh sinh Hoàng Trần, Nữ Thiếu có các Thiếu Kathy (Xuân Lộc) Văn, Mindy Nguyễn; Thiếu Nam gồm các Thiếu Quang (Mila) Hồ, Mathew Mai Tuyên Hứa

Ngày 21/12/2002 :

40 đoàn sinh LD Chí Linh đã tề tựu tại Westminster Civil Center để tham dự công tác Niềm Mơ Ước Mùa Giáng Sinh do Little Saigon Foudation tổ chức lần thứ 10, đây là lần thứ 2 LD đã cộng tác sau hơn một năm thành lập, các em đã làm công tác một cách hăng hái và vui vẻ bên cạnh các LD bạn.

Ngày 22/12/2002 :

Để đón mừng ngày Chúa Giáng Sinh, Ban Huynh Trưởng và Phụ huynh đã tổ chức một buổi tiệc hầu tất cả các em có cơ hội trình diễn những tiết mục văn nghệ, quý phụ huynh có dịp gặp gỡ, trao đổi và chúc tụng cho nhau, quý Huynh Trưởng có dịp hội kiến quý Trưởng niên.

Hơn 150 người đã có mặt tại Girl Scout Anaheim center từ 5 giờ chiều đến 8 giờ 30 tối, các màn trình diễn của các Chim Non, Sói con, Thiếu Nam, Thiếu Nữ, Kha/Thanh rất đẹp mắt và hay, Ông Già Noel (Tr. Định) đã xuất hiện để trao quà cho từng em, không khí vui tươi trong tình thương chen hòa, trong tình thân ái đó, các Trưởng thuộc Hội ái Hữu Nữ HD Việt Nam đã cùng tham dự với LD gồm quý Trưởng : Phạm Thị Thân,...Nguyễn Minh Thế, Đoàn Thị Liên, Tr. Đoàn Văn Thiệp cũng đã tham dự với LD.

Trước đó trong ngày, Ban Huynh Trưởng và Ban Đại diện Phụ huynh cũng đã họp để phân nhiệm các vai trò trong LD, mỗi đơn vị đều có Ban Đại diện phụ huynh Ngành giúp đỡ, trong thời gian tới sẽ có chương trình họp phụ huynh của từng đơn vị hầu đáp ứng cho chương trình sinh hoạt của từng đơn vị.

Đồng thời, Thanh đoàn Lê Lai cũng đã tổ chức buổi lễ lên đoàn dành cho 2 Thiếu nữ thuộc Nữ Thiếu Nhị Trưng là các em Nancy Nguyễn và Thúy Đoan Nguyễn.

Ngày 12/1/2003:

Sáng Chủ Nhật, Thanh đoàn đã tổ chức một kỳ xuất du trượt tuyết trên Mountain High, các Thanh sinh đã hăng hái thử thách môn thể thao này trong điều kiện thời tiết không được thuận

tiện (tuyết giả) nên có phần dễ ê ẩm khi phải trượt té nhiều lần.

Được biết Thanh đoàn đã tổ chức chuyển đi nầy qua 2 lần gây quỹ bằng việc giúp việc cho một trung tâm y khoa tại quận cam vào 2 cuối tuần sau giờ sinh hoạt của đơn vị..

Chủ Nhật, 26/1/2003 :

Theo chân đàn anh, đàn chị, Thiếu Nữ xuất du trên vùng đồi núi Mountain High, các em Thiếu đã có cơ hội học tập môn trượt tuyết, đây là môn thể thao khá phổ biến trên lãnh thổ Hoa Kỳ, các em đã có ý kiến yêu cầu nên thường tổ chức những buổi trượt tuyết trong tương lai.

Ngày 2/2/2003:

Thanh đoàn thực hiện công tác khánh thành bảng “Welcome to Little Saigon” tại thành phố Garden Grove. Giúp Ban tổ chức thực hiện các canopy cho buổi lễ .

Ngày 15- 16/2/2003:

Trại LĐ được thay đổi vì thời tiết, các đơn vị vẫn sinh hoạt như thường lệ, Thanh đoàn vẫn tiến hành cuộc trại tại Featherly Regional Park, các Kha Thanh đã có thời gian vui chơi, học hỏi lẫn nhau và đã thực hiện lễ tuyên lời hứa cho Thanh sinh Lê Tường Lan, cuối trại, Thanh đoàn trở về nơi LĐ sinh hoạt (Park West Park) để các Trưởng có buổi họp với Phụ huynh, các Thanh sinh trực tiếp giảng dạy cho một số Thiếu sinh để chuẩn bị cho các Thiếu tham dự ngày Chuyên hiệu vào thứ Bảy tuần tới.

Cùng ngày, một buổi họp khẩn giữa Ban Huynh Trưởng LĐ và Ban đại diện Phụ huynh LĐ về vấn đề lá thư của Trưởng Ủy Viên Miền Tây Hoa Kỳ

Ngày 22/2/2003 :

Thiếu đoàn đã tham dự một chương trình gọi là Cadette Lockin tại Westminster Mall, 10 em và 3 phụ huynh đã cùng thức, thực hiện những trò chơi bổ ích, ngũ hành lang thương xá...

Chủ Nhật 23/2/2003 :

Theo thông lệ hằng năm, các LĐ miền Nam Cali thường tổ chức một buổi chào cờ đầu năm vào dịp kỷ niệm sinh nhật Cụ BìPi đồng thời vào đầu năm âm lịch, vì không nằm trong “ Nhóm” chơi chung, nhưng LĐ vẫn được mời tham dự.

Ngày 1- 2/ 3/ 2003:

Trại Xuân LĐ được chính thức khai mạc vào cuối tuần đầu tháng 3, đất trại vẫn tại Featherly Park, trại quy tụ gần 80 trại sinh gồm các ngành và phụ huynh, trại có những đặc điểm sau:

- 3 HDS Thiếu đoàn Lê Lợi tuyên lời hứa (Danh, Ryan, Khoa)
- Bầy Nguyễn Trãi : Sói Jimmy Huỳnh chính thức nhận 2 Sao, 4 Sói tuyên lời hứa (Trần Bảo, Danny Đặng, David Lê, Phillip Đào)
- Phụ Huynh đã chỉ dạy các HDS thực hiện bánh chưng và thức suốt đêm nấu.
- Liên đoàn tổ chức lễ hội đầu năm vào sáng chủ nhật với bàn thờ tổ tiên, cây nêu, lì xì đầu năm...mọi nghi thức đã giải thích cho các em biết về truyền thống Tết Nguyên đán của dân tộc.

Tháng 2, 2003 :

Nhằm chuẩn bị cho nghề Trưởng, Trưởng Trần Thiên Định và 2 Thanh sinh (18 tuổi, tập sự Trưởng) là Alina Lee và Patrick Nguyễn đã tham dự khóa huấn luyện cơ bản và dự bị do Đạo El-Capitan thuộc Châu Orange County tổ chức.

Trại Đạo cuối tuần 28- 30/3/2003:

Trong chương trình tham gia các sinh hoạt của Châu , Thiếu đoàn Lê Lợi đã tham dự trại Đạo El-Capitan (District Camporee) tại đất trại Firestone, đây là lần thứ hai Thiếu đoàn tham dự, các em đã hăng hái tham dự các trò chơi và thi đua, kết quả khả quan hơn năm ngoái, Đội Báo đã mang về 3 tua danh dự; Bên cạnh đó, Thanh đoàn cũng đã gửi 6 Thanh sinh tham dự trại với tư cách trợ giúp Ban Quản Trại, dịp này, 2 Thanh sinh Patrick Nguyễn và Anthony Lee cùng với Kha Phó Trần Đình được chính thức nhận vào OA (Order of Arrow).

Rửa xe gây quỹ:

Sau thời gian chuẩn bị, Thanh đoàn đã tổ chức một buổi rửa xe gây quỹ cho các đơn vị liên hệ thuộc LD Chí Linh vào ngày chủ nhật 6/4/2003 tại American Tire Co. , kết quả đã được ghi nhận sau:

Tổng số thu được là \$835.06, các đơn vị được phân chia như sau: Thanh đoàn Lê Lai 20%, Thiếu đoàn mỗi đơn vị 10% và Ấu đoàn mỗi đơn vị 5%.

Dịp này cũng cần gửi lời cảm tạ đến sự đóng góp và yểm trợ của quý Phụ huynh trong việc giúp bán vé, ủng hộ và phụ giúp trong ngày gây quỹ.

Nhân dịp này, LD cũng cảm tạ đến Tr. Lê Đức Phẩm (Top Sign Co.) đã thực hiện và yểm trợ những banners

Họp Ban Huynh Trưởng Liên đoàn:

Chủ nhật, ngày 13/4/2003, sau khi chấm dứt chương trình sinh hoạt trong ngày, Ban Huynh Trưởng LD đã có buổi họp , hầu hết tất cả quý

Trưởng đều có mặt (Tr. Mỹ Linh vì sức khỏe nên vắng mặt).

Sau phần tường trình của các đơn vị, các Trưởng trong LD đã góp ý với các đơn vị cho chương trình sinh hoạt được tiến triển hơn, đúc kết buổi họp, Ban huynh trưởng đã thống nhất vào những điểm sau:

- Các đơn vị sẽ kiểm soát và theo dõi về đồng phục của đơn vị cho thống nhất.
- Chương trình chuyển đoàn sinh lên đoàn tùy vào thời điểm của đơn vị.
- Mỗi kỳ họp Trưởng, Ban huynh Trưởng đơn vị cần thảo luận trước .
- Cử đại diện đơn vị tham dự các buổi họp cấp Đạo (District, Service unit), cũng như tham dự các khóa huấn luyện dành cho Trưởng.

Trại Huấn Luyện Đội Trưởng:

Nhằm khuyến khích và trang bị cho các HDS những khả năng lãnh đạo, Thiếu đoàn Lê Lợi đã gửi Đội Trưởng Nhất Nguyễn Khoa tham dự khóa huấn luyện Đội Trưởng do Châu Orange County tổ chức, Khóa được tổ chức tại đất trại Lost Valley dành cho tất cả Thiếu sinh tuổi từ 14 và phải có đẳng thứ HD Hạng nhất, đã từng giữ những chức vụ lãnh đạo của Đội hay Đoàn.

Silver Award Ceremony:

Ngày thứ Ba, 10 tháng 6 năm 2003, Westminster Girl Scout Association đã tổ chức cho 37 Nữ thiếu sinh nhận đẳng thứ Silver (đẳng thứ cao nhất dành cho chương trình Cadette) trong đó có 6 em Thiếu nữ thuộc Nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng

- Mỗi 2 tháng sẽ có chương trình chào cờ chung, sinh hoạt chung sẽ do Thanh đoàn đảm trách, BHT sẽ họp với Ban Phụ Huynh vào dịp cuối tháng.
- Để cân bằng chương trình, Ngành Ấu sẽ chịu trách nhiệm thực hiện các chương trình Easter, Trung Thu và Halloween cho mỗi năm của LD
- Chuẩn bị văn nghệ, nỗ lực Huấn luyện các ngành về chuyên môn, nghi thức cho Trại Liên Kết 9
- Tham dự khóa Tu Nghiệp Trưởng do các LD Miền Nam Cali tổ chức.
- Góp ý kiến chủ đề cho Ban Tổ chức

Thăng Tiến 8 (Liên Kết, Đồng Tâm, Danh dự trên hết).

Trại Thiếu Nữ

Trong chiều hướng tập cho các em tự điều hành, tổ chức; lần đầu tiên kể từ ngày thành lập LD, Nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng đã tổ chức một kỳ trại đơn vị do các Thiếu Nữ Tiên Nguyễn, An Định và Thủy Tiên Nguyễn thực hiện hầu đạt đẳng thứ GS Silver Award. Trại được thực hiện tại Fullerton GS center vào cuối tuần lễ 19-20/4/2003.

Công Tác Khánh Thành Tượng Đài:

Đáp ứng sự tham gia của Nữ HD Hoa Kỳ qua Châu Orange County và Service Unit, LD đã cử 4 em tham dự để đóng góp công tác mang tính chất cộng đồng người Việt tại hải ngoại qua việc tiếp tân cho quan khách đến tham dự. Bên cạnh đó, qua sự mời gọi của Ban Tổ Chức,

Ban Huynh Trưởng LD quyết định cử Thanh đoàn tham dự trong việc giúp hướng dẫn xe của quan khách vào bãi đậu dành riêng.

Thanh Đoàn tham du:

Chủ nhật, ngày 25/5/2003 Thanh đoàn đã tổ chức một buổi thám du vùng núi Los Angeles National park, với 7 dặm thám du trên các đường dốc với nhiều cây cối khá lý tưởng cho những bộ hành, cuối đường là một thác nước với khu đất trống để những khách du ngoạn nghỉ chân, dùng trưa và sinh hoạt.

gồm có các em :Kathy Nguyễn, Dana Nguyễn, Tiên Nguyễn, Thủy Tiên Nguyễn, Kathy Vũ và An Định.

Tham dự Liên Kết 9:

Trong dịp Lễ Độc Lập, LD Chí Linh lại một lần nữa tham dự Trại Liên Kết, tuy hầu hết các LD coi LD Chí Linh là một trong những đơn vị Hướng đạo nên các sinh hoạt tại trại LK 9 đối với LD Chí Linh vẫn bình thường như các LD bạn.

LD đã tham gia LK lần này với số trại sinh hơn 100 người gồm cả các đơn vị và phụ huynh, kết quả đã thu đạt nhiều thành tích đáng khích lệ như sau:

Thanh đoàn Lê Lai mang về các giải thưởng với Tuần Vạn Thắng giải nhất Trò Chơi lớn, giải nhì Văn nghệ lửa trại và giải nhì Trò chơi Kết Thân.

Ngành Thiếu : Thiếu Nam chỉ một giải do Đội Báo mang về là giải tập hợp đúng giờ suốt kỳ trại, riêng Thiếu Nữ gồm có giải Nhì và Ba về trò chơi lớn, giải nhì và Ba về văn nghệ lửa trại, ngoài ra còn giải sprit & team work.

Ngành Ấu: giải nhất văn nghệ lửa trại.

Những Quyết Định của Ban Huynh Trưởng:

Ngày 10/8/2003, sau buổi sinh hoạt thường lệ của các đơn vị, Ban Huynh Trưởng Liên đoàn đã tập trung tại tư gia Trưởng Hà Mỹ Tú để họp hội đồng Ban Huynh Trưởng LD, sau 4 giờ họp, BHT đã có những quyết định sau:

1/Đồng phục HD : kể từ sau kỷ niệm đệ nhị chu niên LD, các đơn vị sẽ thực hiện kiểm soát đồng phục các đoàn sinh đơn vị mình, các Trưởng sẽ

gương mẫu tiên phong.

2/Niên liêm đối với Hội Nam và Nữ HĐ Hoa Kỳ, các Trưởng đơn vị trực tiếp thu từ đoàn sinh để đóng cho Hội (Nữ \$10.00 cho một năm, Nam \$11.00 cho một năm vì \$1.00 cho bảo hiểm).

3/ Các đơn vị sẽ có kế hoạch gây quỹ riêng để sinh hoạt, công tác gây quỹ sẽ bàn thảo với đại diện phụ huynh các đơn vị.

4/Tái tín nhiệm Tr. Lý Nhật Hui thêm một nhiệm kỳ 2 năm 2003-2005, đồng thời đề cử Tr. Nguyễn Nhật Tựu và Nguyễn Minh Giang là Liên đoàn Phó trợ giúp trực tiếp cho Liên đoàn Trưởng.

Thanh Đoàn Xuất Du 23- 24/8/2003 :

Sau nhiều ngày chuẩn bị, Thanh đoàn đã thực hiện chuyến xuất du qua đêm, mặc dù đã chuẩn bị Trưởng Nữ (Tr. Mai Anh) tháp tùng, hầu như các em Thanh nữ không tham dự (chỉ có Thanh sinh Tạ Tường Lan).

Vì chuyến đi đến địa điểm sớm hơn tiên liệu, cuối cùng Thanh đoàn đã trở về cùng ngày vào lúc 9 giờ tối.

Thiếu Nữ Du Ngoạn 23- 25/8/2003 :

Một chuyến du ngoạn được tổ chức trước khi các em Thiếu Nữ trở lại trường, chuyến đi gồm 3 ngày thăm những thắng cảnh miền Bắc California, hướng dẫn đoàn gồm có phụ tá Trưởng và anh chị Dũng Nhân (Phụ huynh đoàn sinh).

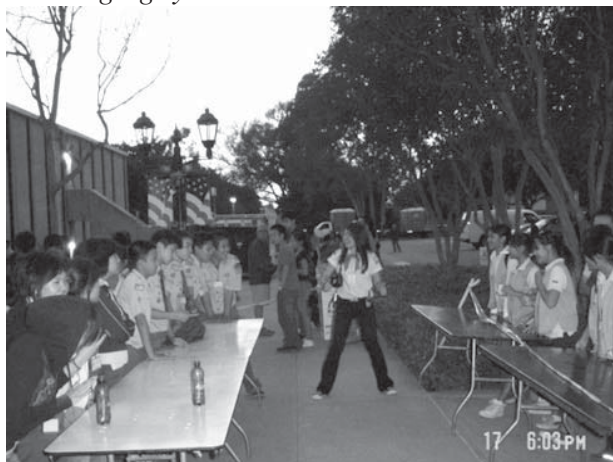
Chim Non Đi Săn 31/8/2003 :

Cùng hợp tác với Ngành Ấu các LĐ, Ấu đoàn Lê Chân đã cho các em Chim non tham dự buổi đi săn tại Miles Square Park, được biết có hơn 100 em ấu thuộc các LĐ Hoa Lư, Lam Sơn và Chí Linh đã cùng học hỏi, thi đua với sự đóng góp

của Ban phụ huynh các LĐ.

Phát Quà Trung Thu:

Chủ Nhật ngày 13/9/2003, lúc 12 giờ trưa, Thanh đoàn Lê Lai đã hợp tác với Thanh đoàn Quang Trung (LĐ Hùng Vương) thực hiện set up cho Ban Tổ Chức phát quà Trung Thu cho các em thiếu nhi tại Khu hành chánh thị xã Westminster, 3 giờ chiều cùng ngày, 2 Thiếu đoàn Lê Lợi và Nhị Trưng cũng đã hiện diện để chuẩn bị cho công tác phát quà vào lúc 7 giờ 30 tối cùng ngày.

Kỷ Niệm Đệ Nhị Chu Niên LĐ :

Từ nhiều tháng trước, Ban huynh Trưởng và Phụ Huynh đã nỗ lực chuẩn bị cho chương trình kỷ niệm đệ nhị chu niên LĐ, Tr.Giang được đề cử vai trò điều phối chương trình đã bỏ nhiều thời giờ chuẩn bị.

Bên cạnh đó, Liên Thiếu đoàn cũng đã tổ chức trại huấn luyện ĐT/ĐP nhằm trang bị thêm Nghề Đội Trưởng cho các HDS.

Thời gian tổ chức kỷ niệm sinh nhật LĐ lần thứ 2 được tổ chức vào ngày Chủ Nhật 21/9/2003 tại Girl Scout Anaheim center, khách tham dự gồm có quý Trưởng thuộc hội ái hữu nữ HĐVN, Gia Đình Bách Hợp Nam Cali, quý Trưởng đại diện các LĐ Trường Sơn, LĐ Hùng Vương

Trong dịp này, Thiếu đoàn đã tổ chức tuyên húa cho các em Hiệp Nguyễn, Andy Nguyễn, Oanh và Annie Nguyễn, đồng thời một buổi lễ tiễn Sói và Chim Non lên Đoàn cũng đã tiến hành dành cho các Sói Jimmy Huỳnh, Andrew Mai, Kevin Võ; Các Chim Non Jackie Vũ, Tiffany Hồ, Cindy Trần, Julie Huỳnh ...

Những Quyết Định của Ban Đại diện Phụ Huynh:

Ngày 9/11/2003, Ban Đại diện phụ huynh được triệu tập theo lời đề nghị của anh Liên Đoàn Trưởng, sau khi Tr. Hui trình bày những diễn tiến sinh hoạt của LD trong những tháng qua, cuối cùng mọi người đưa đến những quyết định cụ thể sau:

- Toàn bộ LD xúc tiến việc tập và thường xuyên hát các bài ca sinh hoạt.
- Kể từ tháng 12, Ban Phụ Huynh sẽ họp hàng tháng vào lúc 9 giờ 30 sáng Chủ Nhật đầu tiên trong tháng.
- Ban đại diện mỗi đơn vị sẽ trực tiếp ghi danh với Hội và tham dự các khóa Huấn luyện cơ bản để có thể giúp các Trưởng hoàn tất vai trò của mình.

Thanh Đoàn Văn Nghệ gây quỹ :

Nhằm tạo thêm ngân quỹ cho Đoàn sinh hoạt, các Thanh sinh Thanh đoàn Lê Lai đã tổ chức một đêm văn nghệ và ăn tối tại Girl Scout Anaheim Program center vào chiều chủ Nhật 26/10/2003, các đơn vị trong LD đã tích cực đóng góp các tiết mục thật sôi động và hấp dẫn, kết quả Thanh đoàn đã thu hoạch được trên \$400.00.

Tham dự Huy Hiệu Rừng :

Nhằm trang bị thêm kiến thức về nghề Trưởng, LD đã cử một Trưởng (Định Trần) và 2 phụ tá Trưởng (Patrick Nguyễn và Alina Lee) tham dự khóa Huy Hiệu Rừng (Woodbadge) do Châu Orange County tổ chức gồm 2 cuối tuần 19- 21/ 9 và 11 -13/10/2003.

LD Tổ Chức Halloween :

Tối ngày 1/11/2003 (sau Halloween một ngày), tại Girl Scout Fullerton center, LD đã tổ chức một buổi vui chơi theo tập tục của người bản xứ, các em được hóa trang, nhận kẹo... chương trình do các Trưởng thuộc 2 Bầy phối hợp tổ chức.

Thanh Đoàn với Công Tác Xã Hội :

Theo chương trình được định, Thanh đoàn Lê Lai đã thực hiện công tác xã hội bằng phương thức giúp cho cơ quan chuyên cung cấp thức ăn cho những người vô gia cư. Các em Thanh sinh

đã chu toàn công tác trong 2 ngày Chủ Nhật 2 và 16/11/2003 tại Soup Kitchen thuộc thành phố Costa Mesa.

Trại Liên Thiếu :

Tuần lễ 21- 23/11/2003, các đơn vị tổ chức trại cho đơn vị mình, Liên Thiếu đoàn đã thực hiện kỳ trại chung cho các em tại El-Dorado Park (Long Beach).

Trại bắt đầu từ 4 giờ chiều thứ sáu, các em đã chuẩn bị và sinh hoạt theo chương trình trại như chuyên môn, thi nấu ăn, tập văn nghệ... Tiết trời tuy lạnh và gió nhưng vẫn không trở ngại cho kỳ trại.

Nữ Thiếu Nhi Trưng đã tổ chức Lễ Tuyên Hứa cho 6 Thiếu Nữ (Julie Huỳnh, Kristina Trần, Tiffany Hồ, Jackie Vũ, Quỳnh Nguyễn, Vivian Trần).

Ấu đi Săn :

Trong khi Thiếu đi trại, Ngày Chủ Nhật 23/11/2003, hai Bầy Ấu Nguyễn Trãi và Lê Chân đã tổ chức buổi đi Săn tại LA Natural History Museum, tham dự gồm có 13 Sói Con, 14 Chim Non với hơn 10 Phụ Huynh và gia đình cùng tháp tùng.

Chào cờ đầu năm:

Ngày 15 tháng 2, LD Chí Linh đã cùng tham dự chào cờ đầu năm với các LD tại Miền Nam Cali, nhân dịp này, LD chính thức là thành viên của Nhóm các LD sinh hoạt chung, cùng thời điểm này, LD Hoa Lư chính thức rút tên ra khỏi Nhóm.

Đặc biệt cho lần chào cờ đầu năm nay có sự hiện diện của Tr. Vinh Đào nhân chuyển thuyết giảng tại Nam Cali và một LD mới vừa thành lập thuộc Châu Los Angeles là LD Cửu Long.

Cadette Lock-in:

Đây là lần thứ ba, Thiếu Nhi Trưng tham gia chương trình này, năm nay các Thiếu Nữ không những sống trọn một đêm vui chơi mà các “Chị” phụ huynh cũng đã có một đêm của thời “Thiếu Nữ”!!!!???

Kha-Thanh rửa xe:

Sau một tuần vì lý do thời tiết, ngày 29/2, Thanh đoàn đã tiến hành một ngày rửa xe gây quỹ, dịp này Thiếu đoàn Lê Lợi đã cộng tác với Thanh đoàn.

Ngày 25/4, một kỳ rửa xe nữa đã được thực hiện, lý do là Thanh đoàn đã chuẩn bị cho các Thanh sinh tham dự kỳ trại “Super Camp” do Châu Orange County tổ chức vào trung tuần tháng 8 năm nay. Lần này, cả 2 Thiếu đoàn Nam, Nữ đã trực tiếp đóng góp gây quỹ.

Trưởng Giang tạm ngưng sinh hoạt :

Sau một thời gian cố gắng sinh hoạt với Liên đoàn trong hoàn cảnh khó khăn của gia đình, nhận thấy không thể tiếp tục như vậy, ngày 29/3/2004, Trưởng Giang chính thức tạm ngưng sinh hoạt với Liên đoàn, hy vọng trong tương lai, Tr. Giang có thể thu xếp để trở lại giúp các em.

Camporee:

Thiếu đoàn Lê Lợi đã chuẩn bị tham dự trại Đạo (District Camporee) được tổ chức hằng năm, năm này các em đã cố gắng học tập và thi

đua, kết quả Đội Đại Bàng đã đạt 2 giải Nhất, đội Báo đạt một hạng Nhì và một hạng Ba, Thiếu đoàn đã đạt giải Ba về thiết kế đất trại (toàn trại). Trong lúc Thanh đoàn phục vụ cho Ban quản trại.

Trại Huấn Luyện ĐT/ĐP

Để các Hướng đạo sinh có thể áp dụng phương pháp hàng đội tự trị, một kỳ trại huấn luyện dành cho các Đội Trưởng-đội Phó đã được tổ chức trong 2 ngày cuối tuần 17- 18/ 4 / 2004. Các em đã được các Trưởng huấn luyện về Nghề Đội Trưởng, các nghi thức cũng như những tập tục vẫn có thể áp dụng trong các sinh hoạt hiện nay.

Các em đã tỏ ra thích thú khi xử dụng củi để nấu bếp, cùng nấu các món ăn Việt Nam, cũng như tự thực hiện những tiết mục văn nghệ cho đêm lửa trại...

Trong giai đoạn tới, Nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng cũng sẽ tổ chức một kỳ trại kể trên để các em có thể cùng thi đua với các HDS thuộc các đơn vị HĐ Việt Nam khác.

Chim Non Tuyên Hứa:

Sáng Chủ nhật, 2/5/2004, sau buổi lễ chào cờ Liên đoàn (nhân biến cố 30/4 và kỷ niệm giỗ tổ Hùng Vương), Bầy Lê Chân đã tổ chức một buổi lễ Tuyên Hứa cho 5 em Chim Non theo nghi thức của Bầy, các em đã tuân tự khảo sát bởi đầu

Silver Award Ceremony :

Tối thứ hai, ngày 7/6/2004, cùng với các đơn vị trong Đạo (Westminster Community, Service Unit 1), Nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng đã hợp tác tổ chức lễ trao giải cho các Thiếu Nữ (Cadette), 13 em nhận giải trong đó có 7 em thuộc LĐ Trường Sơn, 4 em Chí Linh (Diễm Nguyễn, Kathy-Xuân Lộc-Vân, Linda Nguyễn và Mindy Nguyễn. Trưởng Nguyễn Văn Thuật (Chủ Tịch HĐTU / HĐVN) và phu nhân nhân chuyển đi tham dự hội nghị Trưởng viếng thăm California đã có mặt tham dự buổi lễ.

Picnic Liên đoàn :

Trong chương trình sinh hoạt hàng năm của LD, vào dịp đầu hè, LD thường tổ chức một kỳ Picnic để phụ huynh có cơ hội họp mặt, các HDS có dịp vui đùa sau một năm học.

Nhân dịp này, Ban Phụ Huynh cũng đã quyết định trích quỹ \$600.00 yểm trợ cho Thanh đoàn tham dự “ SuperCamp”, bên cạnh đó, một phụ huynh xin ẩn danh cũng đã đóng góp \$ 100.00 yểm trợ các em Kha-Thanh.

Trại Huấn Luyện ĐT/ĐP:

Cũng như Thiếu đoàn Lê Lợi, Thiếu Nhị Trưng cũng đã tổ chức kỳ trại Huấn luyện ĐT/ĐP cho đơn vị mình, kỳ trại được tổ chức tại RV Canyon Park thuộc Anaheim Hill vào cuối tuần 8- 9/5/2004.

Nhị Trưng Fieldtrip :

16/5/2004, Nữ Thiếu đoàn Nhị Trưng đã tổ chức một Fieldtrip, viếng thăm Bảo Tàng Viện (the Getty Museum), chuyến đi được thực hiện bởi 2 Thiếu Nữ trong đề án cho đẳng hiệu Silver..

Trại Hè Liên Đoàn :

Từ ngày 25-27/6/2004 đã được tổ chức tại El-Dorado Park (là nơi quý phụ huynh có thể tiện việc cùng tham dự với LD dễ dàng hơn trong chương trình tổng quát của LD), tuy rằng ngày thứ bảy, đa số các em HDS nam Thiếu đoàn phải đi thực hiện ngày chuyên hiệu, nhưng LD vẫn có một kỳ trại vui, phụ huynh đã cùng nhau sinh hoạt với các em trong khung cảnh mùa hè nắng ấm..

Thám du Liên Thiếu :

Chủ nhật 11/ 7 / 2004, Liên Thiếu đoàn tổ chức một buổi thám du, địa điểm được chọn là bridge

to nowhere ở vùng đồi núi thuộc dãy Angles National Forest, vì phải tham dự với gia đình trong mùa hè, nên các em Thiếu Nữ không tham dự đầy đủ, chỉ có 7 em với 13 Nam HDS.

Đáng tiếc cho đoàn thám du, khi đến nơi cổng vào lộ trình đã bị đóng lại (lý do đang sửa chữa đường đi), plan B được tiến hành, dãy núi kế bên được chọn (chỉ một lộ trình để chọn). đó là MT Wilson???

Đoàn thám du chỉ lên điểm một (1.5 miles) của lộ trình 7 miles với độ cao ở trạm dừng chân là 950mét, kết quả 4 Thiếu sinh (3 nữ + 1 nam) phải trở xuống khi đến ½ đồi.

Khóa Học về Hiến Pháp Hoa Kỳ:

Để hướng dẫn thêm cho các em hiểu về Hiến Pháp Hoa Kỳ, sáng chủ Nhật, ngày 25/7/2004, LD đã mời Trưởng Nguyễn Khanh (Gia Trưởng GĐBH Nam Cali) đến hướng dẫn các Đội Trưởng / Đội Phó liên Thiếu đoàn về những điểm quan trọng tu chính Hiến pháp Hoa kỳ, đây cũng là những tiêu đề khảo sát của các HDS trong chương trình đẳng thứ.

Trại Liên Thiếu :

Để trang bị cho các Đội có những hành trang cho trại Liên Kết 10, một kỳ trại dành cho 2 Thiếu đoàn đã được tổ chức vào cuối tuần 31/7 – 1/8 tại O'Neil Park, trước đó các em Đội Trưởng và Đội Phó cũng đã tập trung tại nhà Bác Hòa (Phụ huynh của 2 Thiếu Nữ Dana và Kathy Nguyễn) để có những khóa học dành riêng.

Các HDS đã dành 2 ngày trại để học tập phép Hàng Đội, Trò Chơi Lớn chen lẫn thi nấu ăn (đặc biệt là các HDS đã dùng các món ăn thuần túy Việt Nam), Bên cạnh đó, các em đã tự thực hiện một đêm lửa trại khá tốt đẹp.

Ngày Trại được kết thúc bằng một buổi thám du khá lý thú (có sự tham dự của 2 phụ huynh và một sói con).Dịp này, em Matthew Mai đã đạt đẳng thứ HD hạng Nhì

Thanh Đoàn tham dự công tác xã hội:

Được đột xuất yêu cầu, Thanh đoàn đã có mặt tại nơi tổ chức đón tiếp vị Thuyền Trưởng người Đại Hàn là người đã can đảm cứu vớt 96 thuyền nhân Việt Nam từ 20 năm qua để rồi phải bị cất chức từ đó.

Thanh đoàn đã cùng vài em HDS thuộc LD Cửu Long đã thực hiện lễ chào cờ cũng như hướng dẫn quan khách vào bãi đậu xe an toàn. Buổi lễ diễn ra tại nhà hàng Regent West vào lúc 10 giờ sáng Chủ Nhật 8/8/2004

Thanh Đoàn tham dự supercamp:

Nhằm trang bị thêm những kinh nghiệm trại, khai phá thêm những chương trình thám hiểm, 13 thanh sinh đã tham dự một tuần trại từ 15/8 đến 21/8/2004 tại BSA Three Falls Camp do Châu Orange County phối hợp cùng với Châu Ventura. Trại được gọi là Super Camp dành cho ngành Thanh.

Trại Liên Kết X :

Theo truyền thống hằng năm giữa các Liên đoàn Miền Nam Cali , trại Liên Kết đã được tổ chức trong 10 năm qua. Đặc biệt năm nay, vừa kỷ niệm 10 năm, vừa thử nghiệm các chương trình chuẩn bị cho trại Hẹn Bạn HĐ Việt Nam Thăng Tiến 8 sẽ tổ chức tại Nam California vào mùa hè 2006.

Năm nay, Trại đã bao gồm 8 Liên đoàn tham dự (Trường Sơn, Hùng Vương, Lam Sơn, Vạn Kiếp, Chí Linh, Cửu Long và Văn Lang thuộc miền Nam, LD Lê Văn Duyệt từ San Jose miền Bắc Cali).

Khóa học CPR :

Để trang bị thêm kiến thức cho các HDS, trong đó cũng là điều kiện để các em hoàn tất phần khảo sát của chương trình đẳng thứ. một khóa học về CPR đã được tiến hành vào chiều chủ nhật 12 tháng 9 năm 2004, khóa gồm 32 khóa sinh, do một Trưởng HĐ Hoa Kỳ có văn bằng và làm việc cho cơ quan y tế và bệnh viện địa phương đảm trách.

Sinh Nhật Liên Đoàn :

Chiều Chủ Nhật, 19/9/2004, một buổi lễ mừng đệ tam chu niên ngày LD Chí Linh thành lập được tổ chức tại Anaheim - trung tâm sinh hoạt Nữ HĐ. Ban Huynh Trưởng và Ban Phụ Huynh LD đã đạt thư mời đến các cựu Trưởng của LD, có lẽ vì sự sơ suất trong thư mời (không có thời gian và địa điểm tổ chức) nên hầu hết các Trưởng không tham dự.

Dịp này có 3 Sói con (Danny Võ, Alvin Phan và Branny Phạm), 6 Chim Non (Kimmy Trần, Katheline Võ, Alice Trần, Kelly Hà, Diane Phạm và Michelle Nguyễn) và 3 Thiếu sinh (Nancy Võ, Dana Nguyễn và Trí Huỳnh) chuyển đoàn. bên cạnh đó, 6 Sói con đạt Một Sao, 2 Thiếu Nam (Trí Huỳnh, Quang Võ) đạt HD Hạng Nhất. Thiếu Nữ Toyna Trần đạt đẳng thứ Silver trong khi 3 Thanh Nữ (Diane Bùi, Dara Bruce và Diana Nguyễn) mừng đạt đẳng thứ Gold. Hai Trưởng Trần Thiên Định và Alina Lee cũng đã được Toán Huấn luyện huy hiệu Rừng Châu Orange County trao Gõ.

Phát Quà Trung Thu:

Tuy LĐ trải qua nhiều tuần lễ sinh hoạt trong các chương trình đặc biệt, các HDS cũng đã hăng hái tham dự thêm chương trình phát quà Trung Thu được tổ chức vào ngày thứ bảy 25/9/2004 tại Garden Grove Park bên cạnh các LĐ Văn Lang và Trường Sơn với nhiều đoàn thể thanh thiếu niên bạn.

Thanh đoàn đã có mặt để thực hiện gấn và tháo canopy, trong khi các em Nam Nữ Thiếu sinh có mặt để thực hiện buổi lễ chào cờ và phát quà cho các Thiếu nhi.

Trưởng Định tham gia Toán HL Châu:
Sau khi nhận Gõ do Toán Huấn luyện huy hiệu Rừng Châu Orange County trao nhân ngày sinh nhật LĐ, Trưởng Trần Thiên Định chính thức tham gia vào toán HL Huy Hiệu Rừng Châu Orange County thuộc Khóa WE 4 – 39 – 2 - 04 đã hoàn tất 2 cuối tuần

Trại Liên Đoàn :

Ngày 20 – 21 tháng 11 năm 2004 tại William J. Reid, Long Beach, một kỳ trại cuối năm của LĐ đã được tổ chức, trong dịp này, Thanh sinh Quang Võ đã chính thức chuyển lên Thanh đoàn. Về ngành Ấu có 3 sói con Tuyên lời hứa là các Sói John Lê, Henry Lê và Albert Nguyễn.

Liên Đoàn tham dự công tác xã hội:

Chủ nhật Ngày 12/12/2004, nhận lời kêu gọi của Hội Help the Poor, Liên đoàn đã điều động Thanh đoàn và các Đội Trưởng Đội Phó Liên Thiếu thực hiện một buổi rửa xe gây quỹ cho Hội.

Phát Quà Giáng Sinh:

Đây là lần thứ 3 LĐ tham dự vào việc tổ chức Phát quà Giáng sinh do Little Saigon Foundation chủ trương trong 12 năm qua, các HDS Nam Nữ thuộc các đơn vị Nhị Trưng, Lê Lợi, Lê Lai đều đã tích cực tham gia và đóng góp công tác này.

Tiệc Giáng Sinh :

Năm nay, Liên đoàn tổ chức tại hội trường Đại đạo Tam Kỳ Phổ Độ vào chiều chủ nhật 19 tháng 12 năm 2004, trong chương trình năm nay, các đơn vị đã thực hiện những tiết mục văn nghệ rất đặc sắc, tạo sự ngạc nhiên không ít cho phụ huynh tham dự, bên cạnh đó, Ban phụ huynh LĐ

cũng đã có những món quà tượng trưng gửi đến từng Trưởng để tỏ lòng tri ân quý Trưởng đã bỏ công sức trong việc sinh hoạt và hướng dẫn đoàn sinh

Trại Thanh Đoàn :

Nhằm giúp các Thanh sinh có thêm khả năng thể lực, học hỏi về những kinh nghiệm mưu sinh thoát hiểm, Thanh đoàn đã tổ chức một kỳ trại 2 ngày đêm tại trại Rancho Las Flores (trại của BSA trong khu đất trại lính Thủ quân lục chiến Hoa kỳ – Camp Pendleton) vào cuối tuần 15-16/1/2005. Các em đã được một quân nhân hướng dẫn các em các cách mưu sinh thoát hiểm trong những trường hợp thất lạc cũng như những phương pháp luyện tập thể lực và các cách thức làm việc tập thể...

Liên Đoàn tham dự cứu trợ:

Nạn Sóng Thần tại Nam Á vào cuối năm qua đã cướp đi hơn 200.000 nạn nhân, Hưởng ứng lời kêu gọi của HĐTU/HĐVN, các HDS Liên đoàn cùng Ban Phụ Huynh đã quyên góp để gửi về Ban Thường Vụ số tiền là US\$ 286.00. Bên cạnh đó, LĐ cũng đã tích cực tham gia vào Ban Tổ Chức Cứu Trợ nạn Nhân Tsunami với hơn 30 đoàn thể tham dự, BTC đã triển khai nhiều chương trình cứu trợ, LĐ Chí Linh cùng các LĐ khác đã tham gia bằng hình thức tổ chức rửa xe vào 2 ngày thứ bảy và chủ nhật 22-23/1/2005 và tham dự ngày đi bộ sẽ tổ chức vào ngày chủ nhật 30/1/2005

Trại Liên Đoàn:

Cuối tuần lễ của tháng 5 là ngày Lễ chiến sĩ trận

vong của Hoa Kỳ, nhân dịp này, LD đã tổ chức một kỳ trại LD tại Oso Lake (nơi Hội HD Hoa Kỳ vừa ký với Sở điện nước bảo quản đất trại, tuy chưa đủ tiện nghi nhưng rất trong lành.

Nhờ vào long weekend nên LD có cơ hội sinh hoạt trại nhiều hơn, các em học hỏi và thi đua hăng hái hơn

- Sói và Chim Non có các em tuyên hứa :
Sói Long Phan, Chim non : Tiffany Phan, Linh Phan, Vivian Tôn.
- Thiếu Nữ có 4 em tuyên hứa: Katherine Võ, Diane Nguyễn, Alice Trần và Kelly Hà.
- Thiếu Nam có 7 em tuyên hứa :Richard Vũ, Kevin T.Võ, Kevin H. Võ, Vinh Trương, Huy Nguyễn, Victor Vũ, Brian Tôn.

Ấu đi Săn :

Nhằm để các HDS nhớ về cội nguồn, ngành Ấu đã tổ chức sinh hoạt dưới hình thức đi săn tại tượng đài Việt Mỹ vào ngày chủ nhật 15 tháng 5 năm 2005.

Ngày 12 tháng 6, 2005, khoảng 20 sói con và 18 Chim non cùng 12 phụ huynh đã tham gia chương trình đi săn của ngành Ấu LD tại Discovery science center nhằm mục đích cho các em tìm hiểu những gì xảy ra ngoài trái đất.

Kayaking :

Nhằm tạo điều kiện cho các HDS có những cơ hội hoạt động, mạo hiểm và tự tin, LD đã tổ chức một buổi chèo xuồng tại vùng bờ biển nam Cali, chủ nhật, 19 tháng 6 năm 2005. Các em Thiếu nam, nữ cũng như Kha Thanh đã hăng hái

ghi danh tham dự, LD chỉ đặt cho 50 chỗ, thế mà đến gần 70 em tham dự, các em đã tự chèo lấy thuyền của mình nhiều thích thú.

LD Picnic :

Theo thông lệ hàng năm vào mùa hè, LD tổ chức một buổi picnic tại bãi biển, năm nay được thực hiện tại Aliso Beach Park vào ngày chủ nhật 17 tháng 7 năm 2005, phần ẩm thực đã được những gia đình có các con, em vừa tốt nghiệp bậc trung học cùng Ban phụ huynh LD đảm trách. Cùng tham dự buổi picnic còn có Tr. Nguyễn Khanh và Tr. Liên thuộc Gia đình Bách Hợp Nam Cali.

Trại Huấn Luyện ĐT/ ĐP:

Cuối tuần lễ 22 – 24 tháng 7 năm 2005, LD đã tổ chức một kỳ trại HL dành cho ĐT/ĐP tại Featherly Park (Anaheim Hill). Với mục đích trang bị thêm nghề Đội Trưởng cũng như chuẩn bị cho các em sẽ thay thế vai trò ĐT/ĐP khi các em lớn rời Đoàn chuyển Ngành vào tháng 9 năm nay. Bên cạnh đó, Tuần Lãnh Đạo (Officers) thuộc Thanh đoàn Lê Lai cũng đã nhân cơ hội này gặp gỡ trong những ngày trại để đề ra những kế hoạch cho Thanh đoàn cũng như chuẩn bị đón tiếp đợt lên Đoàn vào tháng 9.

Trại Thử Nghiệm :

Hưởng ứng cùng Ban Tổ Chức trại Thăng Tiến 8 sẽ được tổ chức vào mùa hè sang năm 2006, LD đã hăng hái ghi danh tham dự trại thử nghiệm, qua hệ thống internet để ghi danh, trại đã được tổ chức từ chiều thứ sáu 26 tháng 8 đến trưa ngày chủ nhật 28 tháng 8 năm 2005 tại Lake Perris thuộc quận Riverside, Trại quy tụ gần 800 trại sinh từ hầu hết các Liên đoàn tại miền Nam Cali tham dự.

Mặc dù thời tiết rất nóng, Trại vẫn tiến hành tốt đẹp và BTC chắc chắn sẽ gặt hái nhiều kinh nghiệm để chuẩn bị công tác tổ chức trại Hạp Bạ vào hè sang năm hoàn mỹ hơn, LD Chí Linh đã có 176 trại sinh tham dự trại.

Đối với LD, đây là kỳ trại mà ban bảo trợ (phụ huynh) đã tích cực đóng góp từ phương tiện chuyên chở, chuẩn bị ẩm thực, điều hành lấy khu vực trại kể cả những buổi hội thảo và...cùng nhau đi tản những mái lều tạm thời bởi vì khu

đất trại của phụ huynh LD trải qua 2 cơn nước lũ.

Ban Huynh Trưởng Liên Đoàn

Nhằm trẻ trung hóa Ban Huynh Trưởng Liên đoàn, đồng thời là thời điểm cho nhiệm kỳ mới, vào cuối tháng 7, Ban Huynh Trưởng LD đã họp để chọn Liên đoàn Trưởng cho nhiệm kỳ kế tiếp, sau khi thảo luận, các Trưởng vẫn tín nhiệm Tr. Hui trong vai trò lãnh đạo LD. Để dung hòa nhiều ý kiến, Tr. Hui đồng ý đảm nhận vai trò LDT, nhưng nhiệm kỳ lần này chỉ một năm, trong giao đoạn này, quý Trưởng Nguyễn Nhật Tựu và Trần Thiên Định trong vai trò LDP sẽ đảm trách nhiều hơn các chương trình của LD.

Lễ Kỷ Niệm Đệ Tứ Chu Niên:

Vào ngày 10 tháng 9 năm 2005, Liên đoàn kỷ niệm đệ tứ chu niên ngày thành lập Liên đoàn, năm nay địa điểm thực hiện tại nhà thờ Tin Lành (LDS church) thuộc thành phố Garden Grove.

Từ 1 giờ trưa, các đơn vị từ phụ huynh, Trưởng đến đoàn sinh đã có mặt để chuẩn bị cho chương trình, phụ huynh chuẩn bị bàn ghế, banner, canopy..., Thanh đoàn thực hiện cầu dây để tiến Ấu, Thiếu lên đoàn, Thiếu chuẩn bị hội trường và tổng kết kỳ trại Thử nghiệm vừa qua.

- Lễ lên đoàn : Ngành Ấu gồm có các Sói : Henry Lê, Danny Đặng, Albert Nguyễn, Long Phan, Austin Kha, William Trần và 2 Chim Non là Melaine Kha và Tiffany Linh Phan chuyển đoàn. Ngành Thiếu gồm có 6 Thiếu Nam : Phát Tạ, Khoa Trần, Danh Đặng, Andy Nguyễn, Vinh Trương và Hiệp Nguyễn. 7 Thiếu Nữ : Xuân Lộc (Kathy) Vân, Mindy Nguyễn, Kathy Nguyễn, Kathy Vũ, Diễm Nguyễn, Tonya Nguyễn và Linda Nguyễn.

- Lễ Trao đẳng Thứ : Thiếu Nam gồm các em Hiệp Nguyễn, Phát Tạ và Andrew Mai đạt được đẳng thứ Hạng Nhì, các em Danh Đặng, Khoa Trần và Andy Nguyễn đạt Hạng Nhất, em Khoa Nguyễn hoàn tất Bắc Đẩu (Star) và em Quang Võ với đẳng thứ Lạc Long (Life). Sau đó, em Annie Nguyễn được trao Huy chương Bạc (Silver Award). Về Gold Award mặc dù các em

đã được Châu trao vào tháng 5, Liên đoàn vẫn tổ chức buổi lễ cho các em tại LD nhằm khuyến khích các em khác cố gắng cũng như vinh danh các em đã đạt được đẳng thứ cao quý nhất của Hội Nữ HD Hoa Kỳ dành cho các HDS : Ái Vi Nguyễn, Nancy Nguyễn, Tiên Nguyễn và Thúy Đoan (Catherine) Nguyễn.

- Sinh nhật LD : sau hết là phần khoản đãi của các gia đình có con đạt Gold Award và Phụ huynh LD, quan khách tham dự ngoài ông Phó thị trưởng thành phố Westminster, còn có vị ủy viên đặc trách học khu Westminster thuộc Châu Orange County Nữ HD Hoa Kỳ. Gia đình Bách Hợp Nam Cali (có gửi hiện kim chúc mừng là \$60.00), Liên đoàn Hướng Việt với cái bánh sinh nhật thật đẹp, sự hiện diện của đại diện các LD Lam Sơn, Trường Sơn, Văn Lang, Hùng Vương và Thanh đoàn Bạch Đằng Giang.

Dịp này, Ban huynh Trưởng đã bình chọn phụ huynh Trần Khiết là phụ huynh tích cực trong năm qua, Ban phụ huynh bình chọn Trưởng Hà Mỹ Tú là Trưởng tích cực.

Phát Quà Trung Thu :

Hàng năm vào dịp tết Trung Thu, Little Saigon Foundation phối hợp cùng một số đoàn thể trẻ thực hiện chương trình phát quà Trung Thu nhằm mục đích cho các em thiếu nhi có cơ hội hiểu về truyền thống văn hóa Việt.

Năm nay, Trung Thu đã được tổ chức vào ngày thứ Bảy, 17 tháng 9 năm 2005 tại Westminster Civil Center, các đơn vị thuộc LD Chí Linh cũng đã tích cực đóng góp công tác này từ 10 giờ sáng đến 10 giờ đêm cùng ngày.

Rửa Xe Gây Quỹ Cứu Trợ Katrina:

Cơn bão Katrina đã tàn phá các thành phố miền Nam Hoa Kỳ, các LD Nam Cali đã cùng thực hiện 2 ngày rửa xe gây quỹ cứu trợ nạn nhân qua ủy ban do cộng đồng Nam Cali phối hợp tổ chức, Các LD gồm có Trường Sơn, Văn Lang, Hùng Vương, Lam Sơn, TĐ Bạch Đằng Giang, Hoa Lư, Chí Linh, Rạng Đông và TĐ 745. Tổng số các LD thực hiện được khoản \$16,200.46 riêng LD Chí Linh đã gây quỹ được \$1,802.00.

Áo Ấm Tình Thương :

Nhằm đáp ứng chiến dịch cứu trợ nạn nhân bão Katrina, Thanh đoàn đã tham gia công tác Áo Ấm Tình Thương (Renew Hope project) trong 2 ngày 15 – 16 tháng 10, 2005 giúp ban tổ chức thu nhận áo lạnh để gửi đến nạn nhân tại vùng thiên tai.

Trại Liên Đoàn :

Trại LD kỳ này được tổ chức tại Rancho Jurupa Park (địa điểm sẽ tổ chức trại Họa Bạ Hướng Đạo Việt Nam Thẳng Tiến 8) vào cuối tuần lễ 28-30 tháng 10 năm 2005.

Trại gồm khoảng 100 trại sinh, trong đó có Thanh đoàn của Trưởng Trần Ngọc Lễ với danh số

Crew 745. Mục đích kỳ trại này là để các HDS và phụ huynh làm quen với địa thế đất trại.

Địp này, Ngành Ấu có một Sói con tuyên hứa là Sói Kevin Thịnh Trần, Ngành Thiếu có 7 em tuyên hứa gồm có 4 nam : Ngân Lê, Alvin Nguyễn, Denny Võ, Brainy Vũ. 3 Thiếu Nữ : Kimmy Trần, Michelle Nguyễn và Shary Hoàng Nguyễn.

Công Tác Xã Hội:

Thanh đoàn Lê Lai đã tiếp tục nhận công tác trong 2 tuần liên phát thực phẩm cho những người vô gia cư, đây là công tác thường có nhất là trong mùa lạnh, công tác này Thanh đoàn đã thực hiện trong 2 năm qua.

Thanh Đoàn Overnighter:

Sau nhiều lần thực hiện, cuối cùng Thanh đoàn đã thành công trong công tác thực hiện một đêm trại bay trên vùng núi Lowe Camp Trail in Los Angeles vào ngày 19 tháng 11

Ngành Ấu đi Săn:

Nhằm mục đích tạo mối dây trong tình anh em HD, ban huynh trưởng có tổ chức 2 lần đi săn với các em Ấu của các LD bạn là LAM SƠN và TRƯỜNG SƠN vào các ngày 13 & 19 của tháng 11 năm 2005. Các em Ấu của LD CHÍ LINH tham dự được tất cả 21 em trên tổng số trên 60 em của cả 3 LD. đặc biệt lần đi săn này các em đã tham dự 1 chương trình học cách tự làm cho mỗi em 1 chiếc hỏa tiễn thật đẹp, ngay vào tuần sau đó thì các em được thực hành tự bắn rất là lý thú tại SANTA FE DAM RECREATIONAL park. Được biết tất cả chương trình này do SOUTHERN CALIFORNIA ROCKET ASSOCIATION hướng dẫn và sự bảo trợ của BSA

Trại Liên Thiếu :

Một kỳ trại dành cho Ngành Thiếu đã được tổ chức vào dịp lễ Tạ Ơn, các em Đội trưởng, đội phó đã có mặt từ 2 giờ trưa ngày thứ sáu 25/11/2005 để có những chuẩn bị các HDS khác sẽ có mặt vào sáng thứ bảy.

Phụ huynh Ngành Thiếu LD đã thực hiện một buổi cơm “Gà Tây” vào tối thứ Bảy cho toàn trại, sáng chủ nhật có tất cả 12 HDS tuyên hứa gồm có 3 Thiếu Nữ: Tiffeny Phan, Khanh Nguyễn và Maline Kha. 9 Thiếu Nam : Albert Nguyễn, Long Lê, Minh Vương,

Phát Quà Giáng Sinh :

Ngày thứ bảy, 17 tháng 12, 2005 là lần thứ 13 Little Saigon Foundation tổ chức buổi phát quà Giáng sinh cho thiếu nhi, đây cũng là lần thứ 4 LD Chí Linh cộng tác, cùng thực hiện chương trình này, ngoài các đoàn thể trẻ khác, năm nay có sự tham dự của các LD Chi Lăng, Hùng Vương và Trường Sơn, các HDS của LD Chí Linh đã có mặt từ 6 giờ sáng để giúp cho Ban Tổ Chức set up, chuẩn bị cũng như hoàn tất chương trình vào 2 giờ trưa cùng ngày.

Liên đoàn mừng Giáng sinh :

Vì tính cách tiệc mừng lễ và tạo cơ hội cho phụ huynh gặp gỡ lẫn nhau, Tiệc Giáng sinh năm nay thật ấm cúng trong vòng thân mật của gia đình Chí Linh, các em đã tự phát chương trình văn nghệ hấp dẫn và hồn nhiên

Trại Mùa Đông Thanh Đoàn:

Để các Thanh sinh có thời gian sống bên nhau trong khung cảnh thiên nhiên nhưng không ràng buộc vào chương trình, Thanh đoàn đã tổ chức một kỳ nghỉ lễ trên vùng núi San Bernadino ngay trong đêm giao thừa Dương lịch, một số phụ huynh ngoài việc giúp đưa các HDS cũng đã cùng tham dự với các em.

Quán Phở Chí Linh :

Để mở đầu cho chương trình gây quỹ cho các HDS Chí Linh có thêm điều kiện tham dự Thăng Tiến 8, LD tổ chức mỗi đầu tháng thực hiện bán phần ăn trưa sau khi sinh hoạt, quán Phở do phụ huynh đảm trách đạt kết quả khả quan :

\$260.00, Các Trưởng vùng Bakerfield tiếp nối với bò kho, gỏi cuốn...bổ sung thêm \$374.00, tất cả sẽ sung vào quỹ dành cho các HDS LD ghi danh tham dự trại.

Trại Thanh Đoàn:

Theo chương trình của Thanh đoàn, một kỳ trại được tổ chức tại bãi biển San Clement vào cuối tuần 13- 15 tháng giêng 2006, trại này để các Thanh sinh nam nữ tập luyện thể lực, tinh thần đồng đội...

Hội Chợ Tết :

Nhằm giúp thêm phương tiện cho các đoàn sinh LD có thêm khả năng tham dự trại Thăng Tiến 8, Ban huynh Trưởng và Ban Phụ Huynh phối hợp thực hiện gian hàng chợ tết do Tổng Hội Sinh Viên tổ chức, trong tinh thần dân thân không chỉ ở các Trưởng mà quý phụ huynh cũng đã tích cực đóng góp công sức tinh thần tương trợ nhau, kết quả khiêm nhường thu được: \$1,183.50 và sẽ sung vào quỹ tài trợ các HDS LD tham dự Thăng Tiến 8.

Mall Lock-In:

Đây là dịp các Thiếu Nữ thuộc Thiếu đoàn Nhị Trưng có cơ hội thực hiện gian hàng, tiếp đón các Thiếu Nữ thuộc các đơn vị bạn trong vùng, đồng thời tham dự các trò chơi, hóa trang, trang điểm...trong một trung tâm thương mại đã đóng cửa là Westminster Mall, các em đã cùng với vài phụ huynh vui chơi suốt đêm để rồi sáng hôm sau vẫn có thể tham dự chào cờ đầu năm

Chào Cờ Đầu Năm :

Theo truyền thống của các LD Miền Nam Cali, năm nay, chương trình chào cờ đầu năm được

ứng dụng để thực tập nghi thức chào cờ, diễn hành cũng như ẩm thực chuẩn bị cho TT8. Thanh đoàn đã trách nhiệm thực hiện toán hầu kỳ, một số phụ huynh phụ giúp ban ẩm thực phân phát thức ăn, các Trưởng Ngành trách nhiệm với Ban sinh hoạt Tiểu trại giữ trạm trò chơi.

Ngành Ấu Chí Linh :

Nhân dịp TẾT nguyên đán ,BHT ngành Ấu có tổ chức cho các em đi săn “ Tham dự HỘI CHỢ TẾT TRUYỀN THỐNG VIỆT NAM” do Tổng Hội Sinh Viên tổ chức ,vào ngày chủ nhật 01/29/2006, ngỏ hầu nhắc nhở cho các em nhớ ngày lễ Tết, cũng như nguồn gốc của mình qua những sinh hoạt văn hóa của hội chợ. Được biết có tất cả 03 Trưởng và 12 sói con cùng với 10 chim non hiện diện, đồng thời các Trưởng còn tham gia phụ bán cho gian hàng của phụ huynh gây quỹ cho các em HDS LD tham dự TT8. Buổi đi săn được chấm dứt mỹ mãn cùng ngày nói trên.

Vào ngày 02/12/2006 ngành Ấu cùng toàn thể LD có tham dự ngày chào cờ đầu năm, được các LDHD nam Cali tổ chức chung hằng năm tại Huntington Central Park, Đồng thời BHT của ngành đã cùng với Ban sinh hoạt Tiểu Trại Ấu thực tập trò chơi lớn thử nghiệm cho TT8. Với sự tham dự của 16 sói con và 13 chim non.

Ngành Ấu dự Trại Xuân LD được tổ chức hằng năm, vào ngày 03/04/06 đến 03/05/06 tại Featherly Regional Park .Có thể vì trời mưa và lạnh nên chỉ có 06 sói con và 08 chim non dự trại. Đặc biệt lần này BHT có tổ chức cho 02 sói là JONATHAN PHAN, EDWARD HÀ và 01 chim non CONRTENEY TON tuyên hứa trong kỳ trại này. Đồng thời cả 03 Huynh trưởng của sói là Hà Mỹ Tú, Trần Nghĩa, Mai Anh cũng được trao gổ bằng rừng trong buổi lễ rất long trọng , do các HLV thuộc toán huấn luyện Woodbadge TÙNG NGUYỄN 5 tổ chức. Ngoài ra, các Trưởng Hồ Trúc Chi, Hồ Phi Yến cũng đã trúng cách và nhận gổ.

Eagle Project :

Chương trình thực hiện đẳng thứ Đại Bàng đòi

hỏi một quá trình lâu dài, một HDS khi sinh hoạt đều, thực hiện đúng chương trình, tối thiểu 2 năm rưỡi mới hội đủ tiêu chuẩn đạt được đẳng thứ cao này, thường thì các em từ 3 đến 4 năm. Sau thời gian gián đoạn, đây là thời điểm LD sẽ có những chương trình đẳng thứ Đại Bàng liên tục bắt đầu từ em Thanh sinh Alain Châu thực hiện một kệ dựng đồ chơi và bàn picnic

Trại Đạo(District Camporee):

Theo thông lệ, mỗi năm trại Đạo được thực hiện vào khoản cuối tháng 3 tháng 4. Năm nay, Trại vẫn tổ chức tại Firestone scout camp vào cuối tuần 28- 30 tháng 4, 2006.

Thiếu đoàn Lê Lợi đã có 23 Thiếu sinh tham dự cùng 3 Trưởng, lại một lần nữa, các em đã đạt được nhiều thắng lợi trong các trò chơi thi đua giữa các Đội, các đơn vị.

Bên cạnh đó, Thanh đoàn Lê Lai cũng đã có hơn 15 Thanh sinh tham dự trại để phục vụ.

Mừng các Trưởng Nhận Gổ :

Tập tục của LD khi các HDS nhận đẳng thứ cao, các phụ huynh sẽ tổ chức ăn mừng, Ban huynh Trưởng cũng không ngoại lệ, trong dịp này, Trưởng LM Bùi Công Hiến Linh đã trúng cách Huy hiệu Rừng thuộc khóa Tùng Nguyên 5 bên cạnh Trưởng Đoàn Liên cũng đã nỗ lực giúp LD Chí Linh trong thời gian qua chính thức Nhận Gổ trong ngày sinh hoạt thường lệ của LD nhưng rơi vào ngày Hiền mẫu (Mother Day), quý Trưởng Liên và LM Linh cùng quý phu quân đóng góp nhau thực hiện buổi cơm trưa ăn mừng.

Cũng trong ngày chủ nhật, 14/5/2006, LD đã

thực hiện ngày chụp hình để chuẩn bị cho Đặc San kỷ niệm 5 năm thành lập Liên đoàn vào tháng 9 tới.

Trại Liên Đoàn:

Đây là dịp các HDS cùng với phụ huynh có cơ hội sinh hoạt chung trong những ngày trại, năm nay trại được tổ chức tại El-Dorado (Long Beach), phụ huynh hăng hái không kém các em HDS, lễu được trang bị nhiều màu sắc, chuẩn bị những buổi cơm cũng như đóng góp vào chương trình của trại thêm hào hứng.

Dịp trại này, các em có cơ hội học tập và khảo sát chương trình đẳng thứ của các em từ Tuyên hứa đến Hạng Nhất.

Bên cạnh đó, Ngành Ấu có các Sói Con Brain Phan tuyên hứa, Chim Non cũng có các em: Angela Nguyễn, Vivian Trương, Thiếu Nam: Ryant Trịnh, Thiếu Nữ :Tammy Mac.

Cuối trại, một số HDS nhận đẳng thứ Life: Matthew Mai, Ryan Lê, Đẳng thứ Star: Khoa Trần, Hạng Nhất: Khôi Quách, Hạng Nhì: Bryant Tôn.

Việc Thiện :

Qua lời kêu gọi của anh Trưởng Ban Phụ huynh, một cuộc lạc quyên cấp tốc để gửi tặng hội H.O yểm trợ thương phế binh Việt Nam số tiền \$200.00

Đồng thời, Thanh sinh Lisa Đỗ đang sinh hoạt với Thanh đoàn Bạch Đằng Giang có thân mẫu vừa từ trần, không còn thân nhân, qua lời kêu gọi của Thanh Trưởng Nguyễn Duy Việt, một cuộc lạc quyên từ đoàn sinh đến Trưởng, Phụ

huynh số tiền là \$1,923.00 đã được trao cho Thanh đoàn Bạch đằng Giang.

Ngày 19/7/2006:

Sau khi hoàn tất đề án cho đẳng thứ Đại Bàng, Thanh sinh Alain Châu đã ra trước Hội Đồng khảo hạch (Eagle Scout Board of review) và đã chính thức trở nên HD Đại bàng.

Thăng Tiến 8:

Tại TT 7 LD Chí Linh chuẩn bị kỷ niệm đệ nhất chu niên ngày thành lập, LD đã đề cử 3 thanh sinh cùng 4 trưởng tham dự tại Houston TX. sau 4 năm, TT 8 đã được tổ chức lần đầu tiên tại miền Nam Cali, LD Chí Linh đã gần 5 tuổi và là thành viên BTC trại, liên đoàn đã ghi danh 122 trại sinh tham dự trong tổng số gần 2,000 trại sinh ghi danh tham dự từ khắp nơi.

Qua việc gây quỹ trong liên đoàn, các HDS thuộc LD Chí Linh tham dự trại sẽ được liên đoàn tài trợ cho mỗi em vào tiền trại phí là \$56.00, hoan hô tinh thần góp công góp của của quý phụ huynh liên đoạn

My scouting love

About four and a half years ago, the best thing that could happen in my life occurred.... I got an A+ on my History test! Just kidding... Actually, it was when my mom **forced** me to go to Cub Scouts. At first, I thought it was pretty lame. My first day at Scouts was horrific. All morning, we tediously learned knots and had to sing Vietnamese songs, which we couldn't even understand. All the while, this old guy who we called Akela would persistently yell at us, especially at this *lame* kid named Jimmy Huynh. After the first few Sundays and after I got my uniform, I realized that I enjoyed Cub Scouts. It was actually getting fun when I got to know everyone and befriended Jimmy, who's been my good friend ever since. In the ensuing months, I grew to revere Cub Scouts. I got my khan quang and earned my Loi Hua. Subsequently to these achievements, I attended my first campout, Lien Ket 8. I didn't have a single clue about camping. My first foolish mistake was not bringing a tent. Fortunately, the camp faculty had a tent for us. Those two and a half days were the best days ever for me. I had loads of fun with those awesome games and that really entertaining campfire. It was heartbreaking to leave the campsite. Skipping all of the little stuff, I basically climbed the ladder to a Den Member to a Den Assistant Leader and I finally had my own Den, The Brown Den! Yay for me! As I grew older and walked over the bridge, I transitioned from a Cub to a Boy Scout.

My transition to Thieu was hard. It wasn't like Cub Scouts at all. Everything was rush-rush and we had to run around a flagpole and stand in line under a hot sun and you got punished for not having a part of your uniform. And CAMPS!! Oh my goodness, I won't even start on that topic... Well, just like Cub Scouts, I got my Tuyen Hua and Second Class and now I'm a patrol leader of Ca Sau. I've had a lot of adventures and fun times with my fellow Scouts and Leaders and I still am! I'm glad that I joined Lien Doan Chi Linh.

I think one of my most cherished memories was the first camporee I went to as a patrol leader. I was really thrilled to guide my patrol in competition with various other patrols in other troops. I still remember that we ate Frosted Flakes for breakfast on Saturday. Yup, that was coooooooooool. At the

end of camporee, we won a whole mess of ribbons. I think that we beat our troop's last year's record of ribbons, too.

Huong Dao taught me a variety of skills necessary for life. One of the numerous things that I learned was responsibility. In Scouts, I was always taught to control myself and my own patrol and if I couldn't, I would have to take the consequences. Most importantly, I learned how to live with the Boy Scout Laws and Oath which will prove very helpful in life's many careers. Huong Dao also taught me many useful skills that can help me survive in the world such as: lashings, first aid, rescue scenarios, cooking, swimming, and a whole bunch more. Another thing that Huong Dao got me into was Merit Badges. These Merit Badges also taught me many other skills and basically introduced me to a lot of careers I can get in to. So far, I have about 12 Badges and I'm still going!

I met a lot of friends in Scouts. I think the first person that really became a close friend was Jimmy Huynh. We've been working on rankings and requirements together ever since I've met him. We constantly compare each other's accomplishments and patrols. Another person that's super cool is my Doi Pho, Albert. He's a 7th grader but I can relate to him a lot. He's really funny and I go to a lot of places with him. One guy that's my friend, I think, is that weird Khoi Quach. He gets into a lot of trouble but is a good Scout. He taught me a lot of things when I was in his patrol. Including meeting friends, I joined in on many fun Scouting activities. My favorite event is when we go to Knott Berry Farm's Halloween Haunt. I remember last year's, Jimmy was too afraid to go in front of our group in the mazes. Anyway, whenever we go out to events or go camping, I continually feel like I have a second family around me, with dozens of brothers and sisters and more moms and dads.

Scouting is the greatest thing to happen in my life. I know that Scouting and its morals will come in handy in life. I've met a lot of fun people. Scouting is going to be a big part of my life that will always be there and I love it, too! In fact, I'm even having a joy writing this article, being able to share my experiences and feelings about Scouting. To wrap this up in a syllogism, if Scouting is good for your life, and you're in Scouting, therefore, you have a good life! Thanks for reading.

Andrew Mai

Liên Đoàn Gold Awards

Alina Lee 2002

Mary Nguyen 2002

Dara Bruce 2004

Diana Nguyen 2004

Diane Bui 2004

Ivy Nguyen 2005

Nancy Nguyen 2005

Catherine Nguyen 2005

Tien Nguyen 2005

An Dinh 2006

Dana Nguyen 2006

Lucie Vu 2006

Nancy Vo 2006

Liên Đoàn Eagle Scouts

Anthony Lee
(December 16, 2001)

Patrick Nguyen
(May 21, 2002)

Alain Chau
(July 19, 2006)

Quang Vo
(August 22, 2006)

Hướng đạo sinh với tâm thức

Thưa Quý Vị,

Ngày xưa khi còn học trung học, trong giờ Triết học giáo sư dạy tôi “Trái tim có những lý lẽ riêng”. Điều này đã làm tôi thắc mắc và vương vấn suốt những năm tháng dài thời hoa mộng. Cho đến bây giờ tôi mới mừng rỡ ra sau khi đọc tác phẩm “Suy nghĩ từ trái tim” của Bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc. Trái tim là để yêu thương, không duy lý đúng sai, không duy lợi hơn thiệt, điều này đã làm cho con người sống trong xã hội loạn ly nhiều nhưng không tranh chấp hận thù. Chiến tranh liên miên, thêm những tác hại của con người khai thác thiên nhiên đến cùng tận, không chút yêu thương thiên nhiên. Do đó thiên tai dịch họa giáng xuống đầu nhân loại. May thay trong đầu thế kỷ 20, một danh nhân kiệt xuất đã lộ diện để đem tình yêu thương mà huấn luyện các trẻ thơ thành những công dân biết yêu thương đồng bào, biết trọng thiên nhiên bằng cách sống hòa với thiên nhiên trong các cuộc cắm trại, và những đêm vui lửa trại không bao giờ dứt và nguồn vui thì bất tận.

Thưa Quý Vị,

Người dạy cho chúng ta yêu thương đồng loại và thiên nhiên không ai khác hơn là Baden Powell mà phong trào Hướng Đạo thế giới gọi một cách thân thương là BiPi. Người đã dạy cho Sói con và Chim non luôn luôn nghe lời sói già và chim xám (cha mẹ và huynh trưởng), mỗi ngày làm vui lòng một người (trái tim yêu thương không kể tuổi tác vì sói con và chim non chỉ từ 7-11 tuổi). Lớn hơn đến tuổi 12, trẻ được dạy những điều khác hơn với 10 điều luật và 3 lời hứa. Điều này cũng thể hiện lòng yêu thương nhân loại và thiên nhiên. Rồi đến tuổi chuẩn bị trưởng thành 15-17, châm ngôn khai phá đã nói lên tinh thần tìm kiếm những điều mới lạ trong cuộc sống để làm hành trang cho cuộc sống sau này. Kể từ tuổi này dù châm ngôn có khác nhưng 10 điều luật vẫn không thay đổi vì điều này giúp cho trái tim suy nghĩ về những điều mà lý trí không hiểu được những yêu thương tràn đầy trong con người. Các

em sẵn sàng giúp ích mọi người bất cứ lúc nào (điều luật 3). Hết tuổi thanh kha các em sẽ lên Tráng đoàn và đây là tuổi mà các em sẽ đem áp dụng tất cả những điều đã học hỏi từ tuổi ấu thơ để giúp đời, giúp người, vì châm ngôn của tráng sinh là “giúp ích”.

Thưa Quý Vị,

Phong trào Hướng đạo giúp cho con em quý vị hiểu được và biết thế nào là tâm thức để ứng xử và thành công khi các em phối hợp với kiến thức đã nhận lãnh trong xã hội duy lợi duy ý chí này. Có kiến thức mà không có tâm thức con người không thể quân bình được. Quý vị cứ thử bình tâm suy nghĩ các hoạt động của xã hội (bình tâm thần phát triển, xì ke ma túy, rượu, tất cả chỉ phục vụ cá nhân mà không một ý gì giúp ích tập thể).

Cuộc sống một đoàn sinh hướng đạo là cuộc sống hành thiện từ tuổi thơ cho đến trưởng thành. Điều này làm cho cuộc sống có ý nghĩa và một con người sống biết mình sống vì con người, vì thiên nhiên, hiểu được ta phải sống làm sao cho xứng đáng là con người. Điều này giúp xã hội yên lành, giúp cho thiên nhiên, sinh vật sinh sống tốt tươi mà không sợ bị phá hủy, gây nên những thiên tai, dịch họa ta thấy xảy ra hằng ngày mà ta phải đối phó.

Thưa Quý Vị,

Sống với những kiến thức khoa học làm ta mở mang ngũ quan, nhưng khoa học càng tiến bộ thì nghi vấn cuộc đời càng nhiều, không có tâm thức đi kèm thì ta sẽ dễ dàng đi vào ngõ cụt. Tâm thức không dễ dàng có được nếu ta không tập luyện lâu năm để hình thành lòng yêu thương.

Cuộc đời hướng đạo sinh cũng như con người, nếu luôn luôn được trái tim dẫn dắt, những cái bắt tay trái nồng nàn vì trái tim ở bên trái luôn luôn cảm nhận tình tương thông giữa hai con người, sẽ làm cho cuộc sống bình yên hạnh phúc với những kiến thức khoa học tiến bộ không ngừng. Người hướng đạo sẽ hạnh phúc tràn đầy trong cuộc sống. Hoan hô phong trào Hướng Đạo!

Thưa Quý Vị,

Vài dòng thơ tiễn gửi đến quý vị ý nghĩ của tôi, nếu có điều gì sơ sót, xin nhận ý kiến phê bình trong tinh thần của một hướng đạo sinh.

Tạm biệt Quý vị.

Phước Tấn

(Bài cho kỷ niệm sinh nhật 5 tuổi LĐ.Chí Linh)

Tôn giáo đối với BiPi :

Tôn giáo xen vào hướng đạo đến giới hạn nào? “ Không xen vào đâu cả. Vì tôn giáo đã có sẵn trong đó rồi. Tôn giáo là yếu tố căn bản đã tiềm ẩn trong phong trào Nam-Nữ Hướng-Đạo” (bài diễn văn đọc tại hội nghị UV Nam-Nữ HĐ ngày 2/7/1926)

Liên Thiếu Lê Lợi - Nhị Trưng

Ngày Hiền Mẫu - Mother Day

Mùa Hè Rực Rỡ

Tháng 7 năm 2006 đã diễn ra cuộc họp bạn Hướng Đạo Việt Nam, Thăng Tiến 8 tại miền nam California. Bài thơ sau đây được viết bên hồ Jurupa Park để tặng tất cả trại sinh tham dự Thăng Tiến 8.

Mùa hè rực rỡ đã về đây
Jurupa Park nắng tràn đây
Cây xanh bóng mát ôm lòng đất
Huynh đệ trao tình tay nắm tay

Tỷ muội muôn phương kết một nhà
Bầu trời lồng lộng của riêng ta
Gió trắng phảng phất hương đồng mẹ
Đất ấm thơm mùi lúa quê cha

Sói nhỏ chim non tận Úc Châu
Thanh nam thiếu nữ vượt trời Âu
Tráng, Trưởng niên từ vùng Bắc Mỹ
Măng nhỏ tre già sống bên nhau

Năng sớm bình minh chim gọi đàn
Sói con quần tụ hát ca vang
Chim non vui hót lời ca mới
Phù Đồng vượn mình nhịp trống lan

Thiếu sinh dựng lại thuở Quang Trung
Áo nâu phù thể tạo anh hùng
Lam Sơn vang dậy lời sông núi
Phất phới cờ vàng tay kiếm vung

Tráng với Trưởng niên hội tụ về
Cùng đàn em nhỏ sống say mê
Ngàn tay kết chặt xây Hồn Việt
Muôn ý chung lòng dựng tình quê

Huynh trưởng mẹ cha quyết một lòng
Chung tay tổ chức trại vui đông
Cho đàn con trẻ vượn vai lớn
Mãi mãi muôn năm giống Lạc Hồng

Thăng Tiến trời Nam vui một nhà
Mùa hè rực rỡ dậy lời ca
Hương hoa Bách Hợp thơm trời Việt
Sông núi người, hồn đất quê ta.

Phong Châu
Tráng Đoàn Nguyễn Trãi

Nữ Hướng Đạo Đi Tìm Vàng:

Girl Scout Gold Award

Trong mùa hè năm 2004 những tiêu chuẩn để đạt Girl Scout Gold Award đã được duyệt lại với những yêu cầu mới, uyển chuyển, tăng tiến và có thêm nhiều sự lựa chọn, dựa vào ý kiến của các văn phòng Châu Nữ Hướng Đạo trên toàn quốc. Các thanh thiếu nữ hướng đạo đã bắt đầu thực hiện những yêu cầu cũ theo tiêu chuẩn của niên khóa 2002-2003 có thể vẫn tiếp tục với những tiêu chuẩn đó, hoặc kết hợp và điều chỉnh cho phù hợp với những đòi hỏi mới. Phần trình bày sau đây với hình thức “Hỏi & Đáp” chúng tôi đã soạn lại ngắn gọn để phụ huynh có khái niệm về những gì con em phải làm từng bước theo tiêu chuẩn mới của GSUSA. Trong tập sinh hoạt Active Encounters của GSCOC hằng năm có lịch trình hội thảo về đề tài Gold Award đặc biệt dành cho các Seniors và các trưởng niên muốn tìm hiểu thêm chi tiết về huy hiệu này.

Phạm Bá Hiền
Council Trainer GSCOC

Girl Scout Gold Award là một huy hiệu vinh dự nhất với tiêu chuẩn quốc gia của Phong trào Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ mà một hướng đạo sinh cấp thanh nữ (Senior) có thể đạt được. Có người đã mô tả Gold Award là “điều mà bạn thật sự muốn được nhớ lại về mình” qua những năm tháng sinh hoạt với Phong trào Nữ Hướng Đạo. Nhiều người khác cho rằng Gold Award là nền tảng vững chắc cho cuộc đời của một công dân hữu dụng và thành công trong các lãnh vực lãnh đạo chỉ huy, khéo léo về tổ chức, tinh thần trách nhiệm và sự cam kết phục vụ cộng đồng.

Ngày càng có nhiều cơ quan chính quyền, các trường đại học và trường chuyên nghiệp thừa nhận những thành quả và khả năng lãnh đạo chỉ huy của những học sinh vừa tốt nghiệp trung học mà có Gold Award bằng cách thiết lập những chương trình học bổng dành cho các em đó.

Những Cơ Quan Chính Quyền và những Tổ Chức Độc Lập Không Thuộc Chính Quyền Công Nhận Giá Trị của Girl Scout Gold Award.

- Tòa Bạch Ốc
- Chính Quyền các Tiểu Bang và Chính Quyền Địa Phương
- Bộ Nội Vụ
- Bộ Quốc Phòng
- Các Học Viện Không Quân, Hải Quân, Lục Quân, Thủy Quân Lục Chiến.

Các tổ chức không thuộc chính quyền như các hiệp hội, các câu lạc bộ, các tổ chức từ thiện phục vụ xã hội dân sinh trong tình huynh đệ khắp hoàn vũ như Elks Foundation, Kiwanis International, Rotary International, Lions Club International, và các nhóm đặc biệt khác như Phòng Thương Mãi Hoa Kỳ, Phòng Thương Mãi Các Quốc Gia Nam Mỹ, Hội Hồng Thập Tự Hoa Kỳ, Hội Đồng Các Sắc Dân Bản Xứ v.v. hằng năm đều có dành những học bổng cho những học sinh mới tốt nghiệp trung học có Girl Scout Gold Award của Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ để theo học các trường đại học và chuyên nghiệp. (Danh sách các cơ quan và tổ chức này có sẵn tại những Châu Girl Scouts địa phương)

Làm Thế Nào Để Đạt Được Gold Award?

Có bảy (7) BƯỚC phải thực hiện:

1. TỔ CHỨC → Thiết Lập Lịch Trình Công Tác

- Dùng tập *Go For It! The Girl Scout Gold Award STUDIO 2B** (*xin xem phụ chú ở cuối bài*) để được hướng dẫn cách thu thập những thông tin và tài liệu cần thiết và hữu ích để phác họa lịch trình công tác.
- Thảo luận với cố vấn của đoàn chuyên trách về dự án Gold Award và lập lịch trình sinh hoạt cho BƯỚC 2-4.
- Đồng thuận với trưởng cố vấn về phương cách thực hiện.

2. ĐỊNH HƯỚNG → Thực Hiện Chuyên Hiệu Girl Scout Gold Leadership

- Đạt ba chuyên hiệu phản ánh tinh thần Luật Girl Scouts.
- Đạt một chuyên hiệu trong tập sách STUDIO 2B Focus (tùy ý lựa chọn).
- Hoàn tất 30 giờ trong vai trò lãnh đạo chỉ huy.
- Ghi vào nhật ký công tác (*xem trang 38, 39 tập Girl Scout Gold Award Go For It!*)

3. PHỐI TRÍ → Thực Hiện Chuyên Hiệu Ngành Nghề, Girl Scout Gold Career

- Hoàn tất 40 giờ về tìm hiểu ngành nghề.
- HOẶC làm một công việc được trả lương, hoặc làm một dịch vụ do mình làm chủ có tương đương 40 giờ.
- Lập một phiếu trách vụ cho một công việc mà mình mơ ước.

4. NGHIÊN CỨU → Thực Hiện Chuyên Hiệu Girl Scout Gold 4B's Challenge*

- Chọn 2 kỹ năng của mình và đề ra mục đích thực hiện để tự thăng tiến và phát huy.
- Lập bản thăm dò về cộng đồng để tìm hiểu thêm cộng đồng của bạn đang cần gì.
- Sáng kiến một đổi mới theo sự nhìn xa và ước tính của mình nhắm vào nhu cầu của cộng đồng (*Tập STUDIO 2B Focus WRITE NOW, trang 9-12, 18-19 sẽ giúp em những kỹ năng về cách dùng lời lẽ có tính thuyết phục để viết lời thông báo hoặc trình bày ý kiến của em.*)
- Thành lập một mạng lưới nhân sự để giúp cho sáng kiến của em.

5. HOẠCH ĐỊNH → Dự Án

- Tìm hiểu một vấn đề/một nhu cầu thiết thực của cộng đồng; thảo luận với trưởng cố vấn và quyết định chọn một vấn đề. (*Nhớ ghi số giờ để báo cáo*)
- Nghiên cứu vấn đề. (*Thu thập thông tin và dữ kiện của vấn đề*)
- Hội ý và thảo luận để giải quyết.
- Tạo ngân quỹ và duyệt xét các nguồn tài chánh với trưởng cố vấn.
- Lập thời khóa biểu thực hiện từng bước cho dự án.

Hãy Ghi Nhớ:

Làm việc với Trưởng Cố vấn.

Trình phương án thực hiện cho Council để được duyệt xét.

Lắng nghe ý kiến và nhận xét của Council.

Điều chỉnh phương án nếu cần, dựa theo nhận xét của Council.

Chờ sự chấp thuận của Council mới được thực hiện dự án.

6. HÀNH ĐỘNG → Dự Án Chính Thức: Girl Scout Gold Award

- Thực hiện dự án; điều chỉnh nếu có thêm bớt hoặc sửa đổi.
- Hoàn tất dự án với tổng số thời gian tối thiểu 65 giờ, hoặc nhiều hơn.

7. TỔNG KẾT → Đánh Giá Công Trình

- Nhìn lại, kiểm điểm những việc đã làm và lượng giá những nỗ lực của mình.
- Liên hoan về những thành quả đạt được!

Phản Hồi và Đáp Theo Tài Liệu Mới Của GSUSA**H: Ai có thể đạt Girl Scout Gold Award?**

Đ: Các thanh thiếu nữ ghi danh với Hội Nữ Hướng Đạo tuổi từ 14-18 tuổi (lớp 9-12) có thể thực hiện BƯỚC 1-3 để chuẩn bị cho dự án Girl Scout Gold Award Project. Khi các em thực hiện BƯỚC 4-7 thì phải được 15-18 tuổi, hoặc lớp 10-12. Xin nhớ rằng, dự án phải được hoàn tất trước hoặc vào ngày 30 tháng 9 của năm cuối bậc trung học. Nếu tốt nghiệp trung học sớm thì em có thì giờ cho đến lúc 18 tuổi là hạn chót để hoàn tất dự án.

H: Nếu đang sinh hoạt trong nhóm STUDIO 2B, nếu là một Juliette Girl Scout* hoặc một cá nhân Girl Scout không sinh hoạt trong đoàn thì có được thực hiện Gold Award không?

Đ: Thừa được, nếu các em ấy đúng tiêu chuẩn tuổi tác.

H: Dự án Girl Scout Gold Award là dự án riêng cho mỗi cá nhân, hay có thể cùng nhau thực hiện do một nhóm đoàn sinh?

Đ: Các em được phép làm chung với các em khác, tuy nhiên phải ghi rõ phần việc riêng và số giờ làm việc của mình. Cùng nhau làm việc cho một dự án là một kinh nghiệm học hỏi về những kỹ năng thực dụng trong đời sống, đồng thời cho chúng ta biết là có nhiều phương cách khác nhau để nhận lãnh trách nhiệm lãnh đạo chỉ huy.

H: Làm thế nào một dự án như thế này có thể mở rộng thành một dự án cho toàn nhóm? (Ví dụ một dự án về kỹ năng và phương pháp chăm sóc người cao niên trong nhà dưỡng lão.)

Đ: Từ hai em trở lên mà muốn thực hiện một dự án tương tự như trên, các em phải:

- Gặp gỡ và phối hợp với những tổ chức đang phục vụ người cao niên trong cộng đồng.
- Tăng thêm số lượng nhà dưỡng lão được phục vụ.
- Phải bảo đảm có một ngân quỹ khá lớn cho dự án.
- Thiết lập một đường lối để cho công trình sáng tạo đó vẫn được tiếp nối sau khi các em đạt được Gold: ví dụ, phối hợp với các đại học cộng đồng và những nhà dưỡng lão để đề nghị thiết lập tín chỉ cho những sinh viên thực tập trong dự án.
- Cống hiến một lễ lối phục vụ mới qua các sinh hoạt.
- Huấn luyện được một số lượng lớn cho những người tình nguyện.

H: Em có thể thực hiện Gold Award không nếu em chưa sinh hoạt lâu trong Girl Scouts?

Đ: Được chứ! Em chỉ cần ghi danh là một đoàn sinh của Girl Scouts và sẵn sàng hoàn tất số giờ cần thiết theo tiêu chuẩn để đạt Gold Award.

H: Em cần phải có Silver Award mới được thực hiện Gold Award?

Đ: Không. Hoàn toàn không. Tuy nhiên, Silver Award là một nền tảng vững vàng cho tiến trình thực hiện Gold.

H: Em phải theo thứ tự từng bước như thế nào?

Đ: Em có thể thực hiện *Girl Scout Gold Leadership* và *Girl Scout Gold Career Award* trước hoặc sau tùy ý, và cũng có thể cùng làm một lúc song song nếu em muốn, nhưng em phải làm BƯỚC 4, *The Senior Girl Scout 4B's Challenge* trước khi làm dự án cuối cùng Gold Project của BƯỚC 5. BƯỚC 1-4 phải hoàn tất khi em 15 tuổi hoặc lớp 10 để bắt đầu BƯỚC 5. Em phải được sự chấp thuận của Council trước khi khởi sự làm BƯỚC 5, là dự án cuối cùng.

H: Sự khác biệt giữa Troop Advisor Cố vấn đoàn và Girl Scout Gold Award Project Advisor Cố vấn cho dự án Gold Award?

Đ: *Troop Advisor*, Cố vấn (thường lệ) của đoàn giúp các em trong BƯỚC 1, 2, 3 và phần sơ khởi của BƯỚC 4, sau đó các em phải được khuyến khích đi xa hơn ra ngoài vòng sinh hoạt thường lệ để có một trưởng niên cố vấn chuyên môn hơn, do đó nên có một cố vấn được huấn luyện đặc biệt cho Gold Award. Tuy nhiên, một *Troop Advisor* cũng có thể vừa làm nhiệm vụ một cố vấn đặc biệt *Girl Scout Gold Award Project Advisor*, nếu cảm thấy mình đủ khả năng để kiêm nhiệm.

H: Một em đã làm một số sinh hoạt tương tự để đạt một số chuyên hiệu trước đó rồi; nay có được tính những sinh hoạt đó cho Gold Award không?

Đ: Những sinh hoạt tương tự đã thực hiện từ trước thì nay không được tính vào số giờ cho Gold. Tuy nhiên, nếu em đã đạt một chuyên hiệu trong tập STUDIO 2B Focus thì đó là một trong các đòi hỏi cho một trong những chuyên hiệu, em sẽ cần phải đặt cho mình một mục tiêu mới theo hướng dẫn của tập Focus Book cho phù hợp với Gold Project.

H: Ủy Ban Phụ Trách Girl Scout Gold Award của Châu có nhiệm vụ gì?

Đ: Là một nhóm trưởng niên tình nguyện, gồm những người đã đạt Gold Award trong quá khứ, nay muốn giúp các em thành công. Họ sẽ duyệt xét tầm cỡ, lãnh vực, và phí tổn của một dự án và đưa ra những ý kiến và nhận xét để bảo đảm một dự án phải đúng, phù hợp với tiêu chuẩn Gold Award. Họ còn phải hiểu rõ những vấn đề của cộng đồng có ảnh hưởng với dự án để có thể giới thiệu những trưởng niên khác giúp em thực hiện dự án.

H: Chuyên Hiệu Girl Scout Gold 4B's Challenge có ích lợi gì?

Đ: Girl Scout 4B's Challenge sẽ giúp các em biết rõ những gì cần thiết và sắp sẵn đầy đủ trước khi chọn một dự án mà phải tốn nhiều thì giờ để thực hiện như Gold Project. Chuyên hiệu này là bước đầu giúp các em bớt lo lắng về sự khó khăn gặp phải với nhiều ý kiến khác nhau trong khi lựa chọn dự án.

H: Số giờ thiết lập chương trình và sưu tầm tài liệu cho 4B's Challenge có được tính vào cho Gold Award Project không?

Đ: Thừa được. Dù có tiến đến việc thực hiện Gold Project hay không thì em cũng đã không bỏ phí thì giờ khi học được những kinh nghiệm trong tiến trình “tập nhìn xa thấy rộng” để

phác họa kế hoạch cho một dự kiến.

H: Phụ huynh có thể làm cố vấn Gold Award cho con em của mình không?

Đ: GSUSA hoàn toàn không đồng ý việc đó, ngay cả khi phụ huynh là một cố vấn thường lệ trong đoàn của con em mình. Tốt hơn hết là phải có một cố vấn nhiều kinh nghiệm trong lãnh vực dự án của em. Nên tránh tình trạng Ba hoặc Mẹ làm hộ công việc trong cuộc đi tìm vàng, “một trò chơi lớn nữ hướng đạo” cuối cùng của đời học sinh trung học với rất nhiều lợi ích và kinh nghiệm thiết thực cho chính các em trước khi vào đại học, và vào đời!

Phụ chú:

***Studio 2B:** Tài Liệu do GSUSA sưu tầm, nghiên cứu và biên soạn dành cho các nhóm học tập thanh thiếu nữ khắp toàn quốc trong ba lứa tuổi từ 11-13, 13-15, và 15-17. Mục đích và phương pháp của tài liệu này là dành cho các thanh thiếu nữ nhiều sự lựa chọn để học hỏi, trau dồi và thi thố khả năng của mình trong việc phát huy sở năng, tham gia đoàn thể, có niềm tin vào chính mình, và xây dựng niềm tin bằng một việc làm có ý nghĩa cho cuộc sống qua chương trình sinh hoạt nhắm vào bốn điểm 4B's Challenge.

***4B's Challenge:**

Become: *Trở nên một người tốt hơn khi nhận biết và phát huy tiềm năng của mình.*

Belong: *Tham gia đoàn thể để có niềm vui và có mối liên hệ tốt đẹp với người khác trong tình thân hữu lâu bền và tôn trọng lẫn nhau.*

Believe: *Tin vào khả năng và ý tưởng của mình và nói lên ý kiến của mình.*

Build: *Xây dựng niềm tin và ý tưởng của mình qua hành động: làm một điều có ý nghĩa cho cuộc sống.*

***Juliette Girl Scout:** Một thanh, thiếu nữ có ghi danh chính thức với Girl Scouts nhưng vì một lý do nào đó không trực thuộc với một đoàn nào cả mà vẫn sinh hoạt theo các chương trình của Girl Scouts để thực hiện những phần chuyên môn do sự hướng dẫn của phụ huynh trong gia đình hoặc do sự hướng dẫn của những trưởng niên đặc biệt khác.

Để biết thêm chi tiết xin mở www.gscoc.org >> Girl Programs >> Gold Award, hoặc điện thoại cho GSCOC/Ban chương trình 714/979-7900 x 318 tiếng Anh, 714/979-3033 tiếng Việt.

Full Circle

Each Sunday, the sun rises; I get out of bed and go through my morning ritual of brushing my teeth and taking a shower. Afterwards, I go to my makeshift closet and pull out my Venturing uniform. As I put on my uniform, I think about what it means, and I begin to reflect on my journey to my new home, Lien Doan Chi Linh. As a leader, I feel that it is my responsibility to give the crew the best of my abilities to provide an environment in which they can learn and grow to meet with the changing times and to embrace the challenges of life that they will sooner or later have to experience. However, getting to this point was a long journey for me. From my first day as an Explorer Scout in Post 1930 at the age of fifteen to my continuing days as the current Assistant Advisor for Venture Crew 299 at age 23, I constantly reflect on what I have gone through to get to this point in time.

As an Explorer Scout, I had the opportunity to be trained and to experience the world of Scouting, both Vietnamese and American, though this did not come easy for me. At that point in my life, I was beginning to get caught up with the wrong crowd and I was between two conflicting worlds. However, I learned of the path of the Scout, the 12 Scout Laws (or the 12 commandments, as my Ventures would call it), 10 in Vietnamese, and the Scout Oath. That path was not an easy one for me to take, but in the end, it was far more rewarding than the path I was going down. What is a Scout? Why am I here? Why does it always have to be these laws? The answer is simple really; Scouting is there for us to learn and to grow.

As I put on my uniform, I think about the new home that has welcomed me into its warm embraces. After the international Vietnamese jamboree camp Thanh Tien 7, I wanted to see what life was like without Scouting. Also, like many other 23-year-olds, I wanted to get out into the world and grab it by the horns and

experience what it could give me. Instead, I found three Venturers that I had fast become close with who asked me to visit their crew meeting. These Venturers were Anthony and Alina Lee, and Patrick Nguyen. So on July 20th, 2002, dressed in my red TT7 staff t-shirt and khaki cargo shorts, I went to their park to meet up with the crew. I never knew that it would take to where I am now. With my Scouting spirit revitalized with the faces of promising youth, I slowly began my transition from Scoutmaster to Advisor.

Through my ten months in Chi Linh, I have learned to allow myself to step back a step and allow the voices of the younger generation to speak up. Also, I have learned that to be an effective leader, I needed to be able to listen to my crew members, thus allowing me to form friendships and bonds that I will always cherish. I am learning once again that the path of Scouting is one that must always be renewed. It is a process that a Scout must go through over and over and over again as they forge their path in life, both as a Scout and as a person. In addition, one must go where he or she is needed the most and can create the most change for the good of the whole.

Scouting is not a two or three hour meeting once a week; rather, it is a way of life. I remember something that was told to me at Thang Tien 6: Once a Scout, always a Scout. This is something that all Scouts must know as they embark on their own journeys and adventures. As for myself, now in full uniform, I am ready to embark on where the path of Scouting will take me next. In a sense, I have come full circle. Once a young naïve child trying to fit in, to a teacher and friend of those youth who are wearing the same shoes that I once wore. Yet, as old as I am or however old I will become, I will still continue to learn, from my Venture Scouts and from my experiences

By Định Trần

June 2003

Cảm tưởng của Trưởng Niên

Được biết liên đoàn Chí Linh sẽ tổ chức lễ kỷ niệm năm năm ngày thành lập liên đoàn vào Chủ Nhật 10 tháng 9 năm 2006. Tôi ghi lại những cảm nghĩ chân thành của tôi đối với liên đoàn Chí Linh cũng như một số các liên đoàn khác mà tôi đã có dịp sinh hoạt trong những ngày tháng qua ở tại miền Nam California. Một số những liên đoàn mới thành lập gần đây rất khởi sắc nhờ tình thương yêu của các Trưởng đối với đoàn sinh, cùng với khả năng lãnh đạo xuất sắc của các Trưởng đó.

Lúc đầu một số Trưởng thành lập LĐ Chí Linh sinh hoạt với LĐ Hoa Lư, đến tháng 9 năm 2001 các Trưởng này thành lập liên đoàn mới với mục đích là phát triển phong trào. Tôi có nhiều cơ hội sinh hoạt với LĐ Chí Linh, được nhìn thấy các Trưởng hướng dẫn đoàn sinh tham dự các trò chơi lành mạnh. Các HĐS đã lĩnh hội được mục đích giáo dục của phong trào, tính cách thiết thực của phương pháp Hàng Đội Tự Trị, đồng thời thể hiện được tinh thần kỷ luật trong tình huynh đệ thắm thiết, giúp đỡ lẫn nhau. Các em cũng được phụ huynh theo dõi, nhắc nhở, khuyến khích học hỏi để tìm kiếm và phát triển những năng lực còn tiềm ẩn trong tim óc của các em.

Trong bất cứ một sinh hoạt đặc biệt hay thường xuyên nào, các em cũng hăng say tham dự và thi đua tận tình, không kể thắng hay bại, miễn sao các em có dịp chơi đùa học hỏi thỏa thích trước khi trở về với nếp sống thường ngày của gia đình và học đường. Đến với LĐ Chí Linh, chính tôi cũng đã học hỏi được thêm những nét tốt và cách thức lôi cuốn sự chú ý của các đoàn sinh trong đơn vị này. Bên cạnh đó, tôi cũng đã được nhiều người ưu ái giúp đỡ trong nhiều cơ hội, như khi LĐ tổ chức Lễ trao Gõ cho Trưởng LM Bùi Công Hiến Linh, cả Trưởng và Ban Phụ Huynh đã nghĩ đến tôi cùng tham dự khóa Huy Hiệu Rừng với Cha Linh và cũng đã hoàn tất các quy ước nên đặc biệt cho tôi hân hạnh nhận Gõ trong cùng buổi Lễ sau khi Trưởng Việt (Khóa Trưởng khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên 5) và Trưởng Phú (Huấn Luyện Viên đặc trách Đội Hải Ly-Beaver) duyệt xét trúng cách.

Sinh hoạt LĐ Chí Linh ngày một phát triển, hầu hết các Trưởng thuộc LĐ cũng đã gia nhập vào Tráng đoàn Nguyễn Trãi là một đơn vị độc lập, thành lập tại trại họp bạn Thăng Tiến 7 ở Houston vào năm

2002 mà các thành viên là các Trưởng đang sinh hoạt tại các đơn vị ở khắp nơi không chỉ tại các tiểu bang trong nước Mỹ mà còn ở các lục địa khác. Hiện nay, Tráng Trưởng đương nhiệm là liên đoàn trưởng của LĐ Chí Linh. Tráng đoàn đã tổ chức những sinh hoạt đặc biệt, đóng góp công sức cùng tài chánh vào những công tác xả hội, cứu trợ, tận lực hoạt động nhằm phát triển phong trào bất kể khó nhọc và chấp nhận những lời chỉ trích của những người ngoài cuộc chưa rõ chủ trương của Tráng đoàn và coi những chỉ trích ấy như những lời khuyến khích để Tráng đoàn tìm cách điều chỉnh và kiện toàn sinh hoạt cho phù hợp với nhu cầu của Ngành Tráng tại hải ngoại. LĐ Chí Linh cũng không ngoại lệ. Nói chung, từ ngày thành lập đến nay, LĐ đã cố gắng hết sức để hướng dẫn giới trẻ theo đúng nguyên lý và phương pháp của phong trào Hướng Đạo. Và vẫn lặng lẽ tiến bước, ngoài sự tận tâm của Ban Huynh Trưởng, LĐ đã có sự tận lực giúp đỡ của Ban Phụ Huynh. Ngoài LĐ Chí Linh, nếu có cơ hội, tôi rất mong sẽ được sinh hoạt với một vài LĐ khác hầu có thể đóng góp một phần nhỏ vào công cuộc chung.

Thái Liên

Hạnh Phúc

Đến từ đâu

Đi về đâu

*Cớ sao nhân thế vẫn u sầu,
Tây Phương cực lạc là đây nhớ
Vứt bỏ niềm riêng lẫn sở cầu.*

Phước Tấn

Câu đối Bính Tuất

***Chí tình chí cốt vì Hướng Đạo
Linh hồn linh hướng bởi Việt Nam.***

Moderato **Sói và người** *Nhạc & lời: Trường Nghĩa*

Trong rừng Sói Ồ Nee có con sói già tên là A Kê La
 Ngồi kia sói cha sẵn sàng đi săn - Có 1 bé con bò vào miệng hang Có con hổ vẫn chồm
 sang che Re Khan Sói 3 già cứu đứa bé không quên chi. Mẹ sói cho tên là Mow Gli, và bé
 con không còn lâm nguy Theo luật rừng Nếu ai gia nhập bây thì phải đem ra hội đồng rừng và phải
 tuân theo luật rừng xanh. Một đêm ông trăng ông sao sáng soi khu rừng âm u.
 Bầy sói con xếp hàng ngồi chờ ông Mow Gli Có sói đen, sói trắng và sói xám, sói nâu đầu đàn
 lắng nghe A Kê La: "Hỡi dân làng Sói Ồ Nee! Có con
 người muốn gia nhập bây là Mow Gli, Vậy có ai trong hội đồng đoàn đứng
 ra sẵn sàng lãnh dậy luật rừng cho ý" Ba Leo, con báo già nói lên câu thật
 thà: "Đã cho Mow Gli không phải thú rừng, nhưng tôi vui mừng lãnh dậy luật rừng cho
 em!" Và từ đó Mow Gli sống vui trong rừng Sói Ồ Nee. Bầy chim non tung
 bay, suối reo thông ngàn kêu vu vi - Có tiếng hú trong rừng già, và tiếng
 kêu anh em một nhà sống chan hòa. Trong gia đình Kinh Thượng hoàn ca. Có tiếng hú trong rừng.

Chí-Linh By Night

Hôm 21/09 vừa rồi là sinh nhật thứ 2 của LIÊN ĐOÀN CHÍ LINH, tất cả từ Huynh Trưởng, Đoàn Sinh đến các Phụ Huynh đều dồn hết tâm sức để tổ chức một ngày kỷ niệm thật trọng thể và chu đáo. với phần phụ diễn văn nghệ của trung tâm CHI LINH BY NIGHT.

Chưa tới giờ mở màn mà phóng viên các đài truyền thông quốc tế và địa phương đã có mặt chen lấn nhau để đặt máy vào những vị trí tốt nhất. Tất cả các ghế không còn một chỗ trống, khách mời bị đẩy lộn xuống những hàng ghế dưới, ngồi lẫn với khán giả nhưng ai nấy vẫn vui vẻ, thông cảm với phụ huynh. Đúng 1:00PM chương trình bắt đầu, màn nhung từ từ kéo ra, một sân khấu vĩ đại và hoành tráng hiện ra dưới ánh đèn màu xanh đỏ tím vàng đan chéo vào nhau, quay cuồng trên sân khấu làm mọi người ô lên thích thú. Mở đầu là tiết mục trình tấu Piano và bài hợp ca “Bốn Phương Trời” của các em Ấu để chào mừng quan khách, được khán giả tán thưởng nhiệt liệt; kế đến là bài “The Boy” với thể điệu Disco hứa hẹn một chương trình đầy hấp dẫn. Màn vũ “Đêm Mê Linh” của các em Thiếu Nữ được chuẩn bị thật công phu từ trang phục đến kỹ thuật, rất bắt mắt người xem. Đến màn vũ “Trống Cơm”, đám khán giả đột nhiên náo loạn, người ở hàng dưới thì đứng hẳn lên, người hàng giữa thì tràn ra hai bên lối đi và khoe nhau loạn xạ:

— Đó! Đó! Con tui đó!... Con bé đứng giữa đó!... Thằng nhỏ bên phải đó! Thấy không?

Ai nấy đều hỷ hả vì con mình trình diễn hay nhất, đẹp nhất hôm nay!. Để thay đổi không khí, màn đồng ca “Đêm Trong Rừng” được nối tiếp. Tôi nhớ lần tập cuối cùng bài hát này trước khi trình diễn trong kỳ trại LIÊN KẾT 9, đạo diễn Võ Chương dẫn :

— Khi hát đến chữ “bập bùng” lần thứ hai thì tất cả mọi người nắm tay nhau để tới chữ cuối cùng thì cúi chào một lượt cho đều, đến khi khán giả vỗ tay thì chúng ta cùng nhau đi xuống về phía bên trái.

Vốn tính hay lo xa, tôi bần thần hỏi :

— Thế lỡ người ta không vỗ tay thì làm sao mình đi xuống? Vậy mình có cần đợi đến lúc người ta ném cà chua hay trứng thối rồi mới xuống không?

Đạo diễn Võ Chương; theo quán tính; vội giơ hai tay che đầu, rút cổ lại suy nghĩ rồi nói:

— Cà chua hay trứng không có dư ở đất trại này, chúng ta không phải lo bị ném. Nhưng quý vị cẩn thận, nếu thấy thiên hạ cúi mình và thò tay xuống đất thì mạnh ai nấy chạy kẻo không thì bị ăn dếp hay đá xanh oan mạng, tui hồng chịu trách nhiệm cái vụ đó đâu nha!.

May mà lần đó chúng tôi không phải ôm đầu máu trở về mà còn được vinh dự chiếm giải nhất vì không có phụ huynh của Đoàn nào khác tranh giải! Lần này vừa hát xong thì Tr. Tự theo đúng kiểu “mẹ hát con khen”, đã hết lời ca tụng Ban Đồng Ca chúng tôi. Cảm ơn, cảm ơn...! Tiếp đến là vở kịch ngắn của các em Thiếu Nam được khán giả trầm trồ khen ngợi. Đến màn trình diễn võ thuật của các em Ấu, biết trước màn này sẽ khô khan nên ai nấy hơi uể oải; nhưng khi các em vừa đi đường quyền đầu tiên khán giả đã bật cười và không khí trở nên sôi nổi trở lại. Số là có một môn sinh được vị chủ trương môn ưu ái dạy cho một thế võ bí truyền “Nhất Tiễn Hạ Song Điều” nên khi vừa vung chân đá thì đồng thời chiếc giấy cũng bay ra, tung vào mặt tên địch thủ đang lăm le chờ cứu bồ phía sau khiến tên này chết giấc ngay trong tích tắc. Khán giả vỗ tay hoan hô vang dội khắp đấu trường làm vị thiếu hiệp này e thẹn, vừa múa võ vừa cười suýt nữa thì quên mất đoạn cuối. Bài quyền vừa dứt thì thiếu hiệp vọt ngay xuống sân khấu lượm

chiếc giấy và thi triển khinh công lướt như bay vào hậu trường làm thiên hạ được một trận cười thoải mái.

Trời Cali vẫn còn trong tiết Hạ, nhưng một phụ huynh đã đem hơi hướm mùa thu đất Bắc vào chương trình với bài “Hà Nội, mùa vắng những cơn mưa” làm ai nấy băng khuâng, xao xuyến... Các em Thiếu Nữ trở lại với điệu vũ nóng bỏng của miền Hạ Uy Di nắng ấm. Mỗi cái lắc hông của các kiều nữ đã làm thót tim bao người mộ điệu. Thiếu Nam và Kha-Thanh cũng góp thêm mấy màn kịch và ca diễn độc đáo làm khán giả cười lăn từ đầu đến cuối, Dễ thương nhất là khi các em Ấu trình diễn bài “Zum Mam Bo” thật ngây thơ và lí lắc làm mọi người cứ hít hà, xuýt xoa khen ngợi. Đến nỗi có một bà ngoại thấy cháu ca vũ dễ thương quá, không đành lòng được phải chạy lên xin hát bài “Bảy Ngày Đợi Mong” để nhớ lại những ngày hoa mộng... Ngoại hát thật dịu dàng, nũng nịu đến xuất thần khiến cho một bà bạn già ngồi phía dưới vừa bồm bẻm nhai trầu, vừa lục túi áo tìm miếng cao dán Salonpas gửi người cầm lên sân khấu với lời nhắn:

— Bảo nó dán lá thuốc cao này vào lưng cho đỡ đau nhức trước khi đến chỗ hẹn!!!.

Chương trình kết thúc với màn hợp ca “Mộng Viễn Du” của phụ huynh thật sôi động; vừa dễ tiếp khách, vừa làm mọi người cảm thấy khỏe khoắn, giúp tăng thêm sức lực ở lại...dọn dẹp sân khấu!. Xin lưu luyến chia tay, hẹn quý vị trong chương trình Chí Linh By Night đặc sắc kỳ tới.

Thân Ngọc Mai

Thơ

Mừng Chí Linh lớn mạnh

Đã năm năm Chí Linh thành lập,
Nay đoàn đờ lớn mạnh vững vàng,
Với đoàn sinh tất cả thật ngoan,
Cùng các Trưởng hết lòng giúp sức.

Loan, Tựu, Hui, Giang người kỳ cựu,
Tạo dựng nên đoàn mới Chí Linh,
Các Trưởng phụ tá cũng hết mình,
Cùng chung sức dựng xây đoàn mới.

Nay các em đã đầu vào đấy,
Cùng các đoàn ấu, sói, thiếu thanh,
Cùng chăm lo gắng sức thi hành,
Các luật lệ của ngành hướng đạo.

Mỗi đầu tháng tại West Park park,
Cả đoàn sinh cùng với phụ huynh,
Chào cờ xong lại họp tường trình
Bàn kế hoạch chương trình kế tiếp.

Cứ ba tháng các em có trại,
Cha mẹ lo sắm sửa hành trang,
Cùng các em lật bật lên đường,
Vui với trẻ khi rừng khi núi.

Khi đi trại có ban đầu bếp,
Với chị Em trưởng toán khỏi chê,
Sau khi cắm trại trở về,
Nhờ ban đầu bếp mọi người lên cân.

Bà ngoại Jimmy & Julie

CHÍ LINH VỮNG TIỀN

Chí Lạc Việt soi đường Hướng Đạo
Linh khí thiêng tỏa rạng trời Nam
Vững lòng, hợp lực, quyết tâm
Tiền lên, sánh bước hợp quần 5 châu
NTH

Tiểu Lâm Viên CA 08/2006

TỜUI ÑOÀNG PHỒNG TRỒN NÀM

Nam Nữ coi chung
Chiêm tinh gia Thân Ngọc Mai biên soạn

TÂN TỶ 2001, 6 TUỔI: Còn rất rụt rè, nhớ đi restroom trước khi nhột bụng khoảng 10 phút để bảo đảm an toàn khi đi trại. Mỗi bữa phải ăn hết chén cơm mới có khả năng chạy nhảy theo các bạn. Đồ chơi thích hợp: bong bóng, bubble ...

CANH THÌN 2000, 7 TUỔI: Thuộc lời hứa và tuân theo luật bầy thì tương lai rất hứa hẹn. Nhớ trang bị đầy đủ quần áo, mũ, sách khi đi sinh hoạt, có thêm nhiều bạn mới. Điều tối kỵ: khóc nhè.

KỶ MÃO 1999, 8 TUỔI: Rất năng động, nên dồn sức vào các trò chơi thi đua. Nhiều khả năng giúp đàn dành phần thưởng, cố gắng sẽ thành công. Thói quen tốt: đi ngủ sớm.

MẬU DẦN 1998, 9 TUỔI: Khá dạn dĩ. Cần thận khi nhìn thấy những hang, lỗ trên đường đi; đừng chọc ngoáy, có thể gặp nguy hiểm. Hưởng đi tốt: sau lưng các Trưởng.

ĐINH SỬU 1997, 10 TUỔI: Phổi nở lớn khi hát to và nói to, cần đi trại nhiều để phát huy sở trường. Có cơ hội Tuyên Hứa trong năm nay, hợp với khăn quàng màu vàng. Cát tinh: sao “xẹt”.

BÍNH TÝ 1996, 11 TUỔI: Nhiều khả năng lên chức đội trưởng, nên học kỹ các dấu morse, có việc cần dùng. Kỵ kim loại, tránh đồ chơi súng, đạn. Số hên: 901, 3997, 299.

ẤT HỢI 1995, 12 TUỔI: Cần dự thêm nhiều kỳ trại huấn luyện để chuẩn bị chuyển ngành. Phụ cha mẹ việc nhà, vừa để thăng tiến tay nghề, vừa để đưa đến may mắn về tiền bạc. Hung tinh: sao “chổi”.

GIÁP TUẤT 1994, 13 TUỔI: Bắt đầu vào tuổi teen, coi chừng bị hít đất thường xuyên vì cái “chứng” của mình. Sức khỏe khả quan, mỗi “long weekend” nên thay đổi không khí ở vùng sông biển, núi đồi. Check-in: khách sạn Ngàn Sao.

QUÝ DẬU 1993, 14 TUỔI: Gặp trở ngại lớn khi “chat” trên internet, có thể bị sao “quả tạ” chiếu mạng. Nên chú tâm vào việc học và công tác hướng đạo. Nghề nghiệp thích hợp: rửa xe gây quỹ.

NHÂM THÂN 1992, 15 TUỔI: Thường sống trên mây nhiều hơn ở mặt đất, dễ gây phiền toái cho

người chung quanh. Cần chữa trị thường xuyên ở West Park mỗi sáng Chúa Nhật. Có quới nhơn phù trợ: Trưởng Patrick và Trưởng Alina.

TÂN MÙI 1991, 16 TUỔI: Có thể bề gãy sừng trâu, không nên đến gần gia súc kéo bị đèn tiền oan mạng. Tránh đua đòi hoang phí, đề phòng bệnh viêm màng túi. Khắc tinh: sao “drug”.

CANH NGỌ 1990, 17 TUỔI: Bớt xem TV hoặc chơi games để chuẩn bị lấy Gold Award và Eagle Award. Muốn tiền bạc dồi dào, đi đâu nhớ mang Mệ theo. Sao hạn: movie star.

KỶ TỶ 1989, 18 TUỔI: Có tin vui về thi cử, nấc thang đưa cuộc đời bạn đi lên bắt đầu từ đây. Thận trọng với những cám dỗ từ bên ngoài. Nơi trui rèn nhân cách: lửa trại.

MẬU THÌN 1988, 19 TUỔI: Phẩm chất thanh cao là bản chất của bạn, nêu cao tác phong gương mẫu cho đàn em soi chung. Du học ở các tiểu bang miền Đông rất tốt. Trở ngại khi đi xa: nhớ nhà.

ĐINH MÃO 1987, 20 TUỔI: Thuận lợi về mọi mặt, tình cảm có nhiều xao động, nên giữ vững lập trường. Sự nghiệp: ở phía trước.

BÍNH DẦN 1986, 21 TUỔI: Thành công vượt trội nhờ được huấn luyện trong môi trường Hướng Đạo. Lấy luôn “wood badge” thì kể như đã “bao trọn gói”. Tương lai: trong tầm tay.

ẤT SỬU 1985, 22 TUỔI: Là vốn quý của phong trào Hướng Đạo. Dem kinh nghiệm để dẫn dắt đàn em phục vụ cho nhân quần, xã hội là trách nhiệm cao quý của bạn. Mọi sự đều hanh thông.

LẤY TIỀN MUA NGHĨA

Mạnh Thường Quân là người công tử nước Tề (Trung Quốc), nổi tiếng là người hay làm việc nghĩa và hiếu khách. Trong nhà ông chứa hàng ngàn người khách. Những ai gặp khó khăn túng thiếu, ông sẵn sàng cho vay mượn tiền.

Một hôm, ông sai gia nhân đi đòi nợ ở đất Tiết và nói: “Khi nào người đòi được nợ rồi, hãy lấy tiền đó mua sắm những thứ gì còn thiếu ở trong nhà”. Sau khi đòi hết nợ, gia nhân trở về với hai bàn tay không! Anh ta giải thích:

-Thưa Tướng Công, trước khi đi tôi đã xem xét trong nhà, nhưng không thấy thiếu món chi cả, chỉ có món nghĩa là thiếu. Do vậy, đòi được bao nhiêu tiền, tôi đã lấy để mua nghĩa cho Tướng Công hết rồi.

Một thời gian sau, chẳng may ông bị mất chức quan, trở nên túng thiếu, phải về đất Tiết để cư ngụ. Nhớ ơn xưa, những con nợ đã đem tiền của đến giúp đỡ ông với tất cả tấm lòng chân thành của họ.....

Chữ “tiền” thường đi với chữ “bạc” như trong thành ngữ: “bạc như vôi”. Trong truyện Kiều có câu: “phận đâu phận bạc như vôi”. Hoặc nhà thơ Hồ Xuân Hương cũng có câu:

“Có phải duyên nhau mà thăm lại

Đừng xanh như lá, bạc như vôi.”

Sở dĩ người ta nói đến tiền bạc là vì hôm nay nó đang ở trong tay ta, ngày mai nó có thể ra đi mà không hề luyến tiếc hay một lời từ giả!

Ngoài sự bạc bẽo của đồng tiền, người ta cũng nói đến sức mạnh của nó: “Đa kim ngân phá lệ luật” (nhiều tiền bỏ được cả luật lệ); hoặc:

“Trong tay đã sẵn đồng tiền,

Dẫu lòng đổi trắng thay đen khó gì”

(Kiều)

hay:

“Đứa trọng thăng khinh cũng vì tiền”

(Trần Tế Xương).

Cụ Nguyễn Khuyến còn mỉa mai hơn:

“Có tiền việc ấy mà xong nhỉ,

Quan lại thời nay cũng thế ư?”

Đồng tiền không có chân nhưng nó có thể đi khắp thế giới. Thật là kỳ diệu!

Ngược lại với tiền là tình, và tình đi liền với nghĩa. Trong cuộc sống, tình nghĩa là quý hơn cả. Tiền sẽ tàn phai theo năm tháng, song tình nghĩa thì tồn tại muôn đời, muôn kiếp. Cho nên, dân gian có câu:

“Nợ tiền dễ trả cho nhau,

Nợ tình dễ đến kiếp sau vẫn còn!”

Trong truyện Kiều, cụ Nguyễn Du cũng nhấn mạnh:

“Nợ tình chưa trả cho ai,

Khối tình mang xuống thuyền dài chưa tan.”

Như vậy chúng ta thấy tình nghĩa quý giá và bền vững muôn đời.

Người ta cũng hay nói “có tiền mua tiên cũng được”. Nhưng chắc chắn tiền không thể dùng nó làm phương tiện để tạo hạnh phúc mà thôi. Cho nên, người Thái thật có lý khi nói:

“Đời như giấc mơ, cái cần là đồng tiền, tận cùng của ước muốn là hạnh phúc”.

Ước mong các em thật sáng suốt để phân biệt giữa tiền và tình, hầu tránh đi những lỗi lầm cũng như ân hận trong cuộc đời mình.

TÙNG NGUYỄN 05

LIÊN ĐOÀN CHÍ LINH

ĐỊA THỂ: Nước ... Liên Đoàn Chí Linh hình chữ nhật, dài 500m, rộng 250m. Tây giáp sân tennis, Đông, Nam, Bắc tiếp giáp các hướng lộ thoáng rộng. Nằm giữa tứ giác Beach, Mc Faden, Newland và Bolsa, là tâm điểm và niềm tự hào của thế giới tự do.

KHÍ HẬU: Nhờ gió mùa Đông Nam thổi tới nên khí hậu quanh năm ôn hòa, mát mẻ; mùa hè đôi khi dân chúng cũng phải khoác thêm áo lạnh để làm duyên.

TÀI NGUYÊN: Nước Liên Đoàn Chí Linh không có quặng mỏ nhưng trữ lượng khoáng sản rất dồi dào nhờ các phụ huynh nhiệt tình đóng góp. Về sắt thép thì có 5 nôi, chảo lớn nhỏ bằng đồng, 2 bếp lớn bằng gang. Dầu khí thì có 2 bình gas lớn 15 gallon và vô số bình gas nhỏ. Vàng, kim cương thì dính đầy trên tay và cổ các nữ công dân...

DÂN SỐ: Liên Đoàn Chí Linh sắp sửa bị nạn nhân mãn vì dân số gia tăng theo cấp số nhân. Lập nước mới được 5 năm mà số dân từ 25 mạng nay đã đạt mức kỷ lục là 150 người. Lại thêm hiện tượng lão hóa vì các “cụ” Kha Thanh chiếm tỷ lệ 50% tổng dân số nên phụ huynh nước này phải đi ngủ rất sớm, hầu mong trẻ hóa cư dân.

KINH TẾ: Nước Liên Đoàn Chí Linh thường xuyên trao đổi phiếu chợ của các siêu thị lớn để gây quỹ. Không những thế, toàn dân còn rủ nhau đi... lượm ve chai để “sêu” tiền, do đó công dân nào cũng có cái eo rất “xéch sy” nhờ biết thường xuyên “thắt lưng buộc bụng”.

CHÍNH TRỊ: Theo thể chế Quân Chủ Lập Hiến, nhưng ngại vàng không theo thể thức cha truyền con nối mà đức vua hay thủ tướng đều do triều đình và dân chúng bầu ra. Bởi vậy, từ vua chí quan đều không dám làm việc lạng quạng, đi đâu cũng bưng ghế theo, sợ mất!

QUÂN SỰ: Với bản chất hiếu hòa chứ không hiếu chiến, Liên Đoàn Chí Linh không thành lập quân đội, hình phạt hít đất thỉnh thoảng được áp dụng để giữ gìn kỷ cương, nề nếp. Các đoàn sinh rất “quê xệ” khi bị hít đất nên Liên Đoàn nhận được khá nhiều bằng khen về kỷ luật.

XÃ HỘI: Vua và các cận thần lo chăm sóc, huấn luyện đoàn sinh, tất cả đặt trong tư thế “Sắp Sẵn” để sẵn sàng lên đường mỗi khi thế giới đi vào các chiến dịch như “Phát Quà Trung Thu”, “Niềm Mơ Ước Giáng Sinh”, “Rửa Xe Gây Quỹ Giúp Nạn Nhân Bão Lụt, Động Đất”. Thậm chí có lần cả Liên Đoàn còn hăng hái, định rủ nhau xuống đường “Biểu Tình Chống... Sóng Thần Tsunami” nữa mới kinh!

Riêng thủ tướng và nội các được đề cử để củng cố power của Liên Đoàn. Hầu như phụ huynh nào cũng sốt sắng tham gia nội các, không Bộ Ấm Thực, Văn Nghệ thì cũng Bộ Nhiếp Ảnh, Xã Hội... vì ai cũng muốn con mình được là “con ông cháu cha”.

VĂN HÓA: Phát triển về mọi mặt: Về văn, đoàn sinh của Liên Đoàn đạt được rất nhiều bằng khen và học bổng trong trường học, có người còn được tặng thưởng chuyến đi du lịch Canada nữa. Về võ, các đoàn sinh đã tạo được nhiều tiếng vang trên trường quốc tế. Thành tích 10 silver award, 10 gold award và 3 eagle award đem về cho đất nước đã nêu cao màu cờ sắc áo Liên Đoàn Chí Linh trên thế giới, khiến nhiều cường quốc lâu đời phải nể mặt.

VĂN NGHỆ: Thật xuất sắc với dàn ca nhạc sỹ tài danh, đã đạt được nhiều giải thưởng Emmy cao quý từ các mục ca diễn đặc sắc và các điệu vũ dân gian độc đáo mỗi lần đem chuông đi đánh xứ người. Nhưng màn vũ nào của Liên Đoàn cũng khiến khán giả cười nghiêng ngả vì mắt vũ sư bị toét, cứ nhìn lộn trai ra gái, gái thành trai nên các vũ công cứ phải vừa múa vừa sửa..., sửa cái gì thì có Trời mà biết!

KỸ NGHỆ XUẤT NHẬP CẢNG: Nước Liên Đoàn Chí Linh nhập cảng ly, chén giấy và các thực phẩm tươi sống, chế biến thành những món ăn dinh dưỡng phục vụ cho toàn dân. Xuất cảng ồ ạt rác rưởi, đóng gói thành từng bao tặng free cho Sở Vệ Sinh của Liên Hiệp Quốc, để tái chế thành phân bón cung cấp cho

nhân loại.

Nói chung, không ai có thể phủ nhận bề dày kinh nghiệm suốt 35 năm lăn lộn trên...giường của các vị lãnh đạo tài ba như đức vua và triều đình, thủ tướng và nội các. Nước Liên Đoàn Chí Linh khởi đầu như một anh nhái bén, chỉ trong vòng 5 năm đã trở thành một sư tử dũng mãnh, nức tiếng gần xa. Mỗi khi Liên Đoàn Chí Linh đến đâu hoạt động là rầm rầm, rộ rộ đến đó, nhân tài tứ xứ nghe danh, tấp nập xin nhập cư khiến đất nước ngày càng hùng mạnh. Đất lành, chim đậu; không cần đợi đến tháng cúng cô hồn; một năm vài lần, dân chúng tự động nấu cháo thí, bánh ứt, xôi vò, chè trôi nước... phân phát cho thập loại chúng sinh để tạ ơn Trời Đất. Thật là một dân tộc dũng cảm và đầy lòng bác ái.

(Trích trong “ Các Liên Đoàn Hướng Đạo VN Toàn Tập”).

Thân Ngọc Mai

CHÂN DUNG MỘT NGƯỜI TRƯỞNG

Có một câu chuyện vui kể rằng: Vào một buổi chiều, trong khi đang đi qua một khu rừng, vị võ sư chợt nghe thấy tiếng la hét và tiếng võ khí chạm nhau. Ông vội chạy tới nơi và chứng kiến một cảnh thật bất công đang diễn ra trước mắt: Năm tên cướp đang tấn công một thanh niên! Vị võ sư liền hét lên một tiếng rồi nhảy vào “thượng cẳng chân, hạ cẳng tay” đấm đá bọn cướp túi bụi! Một lúc sau, nhắm không thể nào thắng nổi địch thủ, năm tên cướp hò nhau bỏ chạy, để lại nạn nhân nằm bất tỉnh với vết thương và máu me đầy người. Vị võ sư bèn bồng người xấu số lên và đưa tới một con đường lớn. Sau khi bỏ chàng xuống bên cạnh đường, ông thở dài nói: “Thú thật với chú mày, ta tuy võ nghệ cùng mình, nhưng nghề thuốc thì ta lại dốt đặc! Chú mày ráng nằm chờ ở đây, khi nào có thầy thuốc đi qua sẽ chữa cho”.

Đó không phải là người Trưởng mà chúng ta mong muốn.

Một người Trưởng không những chỉ hướng dẫn các em về mặt lý thuyết, nhưng còn cả thực hành nữa! Chẳng hạn ngoài việc hướng dẫn các em làm đúng một cái nút, đồng thời Trưởng cũng nói cho các em hiểu công dụng và dùng nó trong trường hợp nào. Rồi trong một buổi họp Đoàn hay một kỳ trại, các em sẽ thực hành nút đó thật hoàn hảo.

Ngoài việc hướng dẫn các em về chuyên môn, Trưởng cũng được phụ huynh ủy thác để hướng dẫn các em về mặt đạo đức, “Quyền Huynh Thế Phụ” (anh thay cha). Do đó trong những câu chuyện dưới cờ, Trưởng cố gắng gói gọn một bài học đạo đức thật ngắn gọn, dễ hiểu để các em có thể dễ dàng thực hành.

Khi lãnh nhận nhiệm vụ của người Trưởng, cũng có nghĩa là phải chấp nhận hy sinh thời gian, sức khỏe, và cả.... tiền nữa! Nhưng người Trưởng lại không cảm thấy mất hay thiệt thòi vì đó là một việc hoàn toàn tự nguyện, mà toàn thể Hướng Đạo Sinh trên toàn thế giới cùng nhau tâm niệm: “Quảng đại và phụng sự, biết cho mà không cần tính toán, biết chiến đấu mà không sợ thương tích, biết làm mà không cần an nghỉ, biết tận lực mà không mong phần thưởng nào!”. Đồng thời, người Trưởng còn có tinh thần của người hiệp sỹ “Tiên thiên hạ ưu, hậu thiên hạ lạc” (lo trước mọi người, vui sau mọi người); cùng với một tâm hồn hòa đồng thông cảm “Vui với người vui, khóc với người khóc”.

Nói tóm lại, mục tiêu của người Trưởng là xây dựng một thế giới đầy yêu thương, vui tươi, và hạnh phúc mà các em chính là cột trụ.

Cú Già

Bản tin Ấu Đoàn

Bạn có biết...

Sau 5 năm thành lập, Liên đoàn Chí Linh với Ấu đoàn từ 3 sói và chim non, nay đã tăng lên 24 sói và 18 chim non.

Bạn có biết...

Lúc ban đầu sinh hoạt, Trưởng Trương Phúc Loan phụ trách, sau khi Tr. Loan tạm ngưng sinh hoạt, Trưởng Hà Mỹ Tứ phụ trách Ngành Ấu, sau có thêm Trưởng Nghĩa và Trưởng Mai Anh và Tạ Tường Lan. Phần Chim non, Khi Trưởng Trần Thu Hà trở lại sinh hoạt, LĐ đã tách Ngành Ấu thành 2 Bầy, trao Bầy Chim Non cho Tr. Hà phụ trách, sau bị bệnh phải nghỉ. Qua thời gian khó khăn vì thiếu Trưởng, nay đã có Trưởng Lan và Catherine lo cho các em.

Bạn có biết...

Ban Phụ huynh của Ấu đoàn từ chỗ hoạt động thưa thớt không đều đặn, nay đã hình thành qui cũ với các buổi họp Phụ Huynh và Trưởng, tích cực hỗ trợ công tác của các Trưởng và luôn luôn giữ sự liên lạc thường xuyên giữa Trưởng và Phụ Huynh.

Bạn có biết...

Từ trước tới giờ, ban Bảo trợ vẫn có ngân khoản tài trợ cho Ấu đoàn hằng năm là \$150.00 cho mỗi đơn vị Sói con và Chim non; Ngoài ra Ấu đoàn còn có quỹ bầy do Phụ Huynh Ngành Ấu tự quyết định đóng góp thêm mỗi tháng \$2.00 cho mỗi em.

Bạn có biết...

Từ sự tham gia hoạt động chung của Phụ Huynh, nay Phụ huynh của Ấu đoàn đã có ban ngành cụ thể cho cả 2 đơn vị Sói và Chim non: đại diện Phụ Huynh, thư ký, thủ quỹ, các trưởng ban chuyên môn, văn nghệ do các Phụ Huynh đảm trách, nhiệt tình theo sát mọi sinh hoạt của các em.

Bạn có biết...

Qua những buổi họp Phụ Huynh Ấu đoàn, với những biên bản đúc kết những gì cần phải làm cho con em mình, tất cả Phụ Huynh Sói và Chim non đều vui vẻ tuân theo những gì mình vạch ra để cùng đẩy mạnh sự tiến bộ chung cho Ngành Ấu

Bạn có biết...

Nếu các Phụ Huynh Ấu đoàn không tham dự các phiên họp của Phụ Huynh Ấu đoàn thì sẽ phải chấp hành các điều lệ do đa số Phụ Huynh nêu ra và đã biểu quyết. Nếu thiếu số Phụ Huynh này muốn sửa đổi điều gì, thì phải đưa ra phiên họp khoáng đại để toàn thể Phụ Huynh thảo luận và biểu quyết lại để đi tới quyết định chung.

Bạn có biết...

Từ chương trình sinh hoạt chung do các trưởng đề ra, nay các em đã có kế hoạch sắp xếp theo từng giai đoạn, với chương trình hành động thiết thực bám sát các sinh hoạt hằng tháng. Như ban Văn nghệ tiến hành tập các bài hát cho các em với các CD nhạc hướng đạo phổ biến đến Phụ Huynh, ban chuyên môn có sách hướng dẫn theo các cấp do Trưởng Tứ sưu tập.

Bạn có biết...

Nhờ hợp tác chặt chẽ giữa Phụ Huynh và Trưởng, ban Phụ Huynh Ấu đoàn đã thực hiện nhiều cơ hội vui chơi bổ ích và có ý nghĩa cho các em như: săn trứng ngày Easter, làm thiệp và tặng hoa ngày Mother day, làm quà và thiệp ngày Father day. Phụ Huynh còn lo thức ăn phụ và nước uống cho các em trong các kỳ trại.

Bạn có biết...

Các Trưởng rất tha thiết với việc các em biết tiếng Việt để dễ dàng trong học tập các điều hứa và hát các bài ca HĐ, cho nên trong tương lai các Phụ Huynh sẽ tiếp tay tổ chức cho các em học tiếng Việt dưới hình thức “học mà chơi, chơi mà học”.

Một Phụ Huynh Sói con

Bước chân Phù Đồng

Tôi đã đến Jurupa cuối hè năm trước. Một vùng đất park khá rộng nhưng có vẻ trống trải, cây cỏ có phần xơ xác, chỉ có quanh hồ tươi mát chút màu xanh. Ngày nóng, nắng đổ lửa; đêm lạnh, sương đọng ướt mái lều.

Hè năm nay, tôi trở lại Jurupa để chào Thăng Tiến 8. Tôi ngỡ ngàng không nhận ra vùng đất trại năm xưa vì khung cảnh đổi mới, bừng bừng sức sống. Chẳng còn hình bóng cậu bé con kham khổ năm nào. Giờ đây, như bước chân Phù Đồng một sáng vươn lên, Jurupa vươn vai chỗi dậy, chói chang với TT8 cuộc họp mặt lịch sử của các đoàn Hướng đạo trong và ngoài nước Mỹ.

Này đây, chiếc cổng trại uy nghi in đậm nét trên nền trời xanh mùa hạ Cali, mấy lá cờ reo vui tung bay theo gió khiến lòng bao trại sinh cũng phơi phới lúc nhập trại.

Này đây, dãy khán đài nghiêm trang với sân khấu rộng lớn sẵn sàng đón tiếp vừa hướng đạo sinh vừa quan khách viếng thăm trong ngày khai hội với tiếng trống và điệu múa lân rập ràng cùng tiếng ca điệu nhạc vang vang rộn rã như bao tấm lòng náo nức của bằng hữu hội ngộ, của thanh, thiếu, ấu niên Hướng đạo.

Đó đây rải rác các khu lều của mọi liên đoàn từ khắp mọi nơi mọi vùng, chen chúc dưới các bóng cây hay phơi mình dưới nắng hạ. Các dãy nhà ăn to lớn thoải mái cho hơn 2000 người lớn nhỏ, có người phục vụ ăn uống ngày 3 bữa chu đáo gọn gàng.

Đặc sắc nhất là các sân chơi mênh mông, chỗ nắng chỗ mát, dành cho các trò chơi lớn đủ các lứa tuổi, mỗi ngày mỗi thay đổi trò chơi khác nhau khiến các em không bao giờ chán. Phải nhìn thấy gương mặt các sói và chim non đỏ hồng nhể nhại mồ hôi lúc tham gia các cuộc thi đua trong trò chơi liên kết, bạn mới cảm thấy hết cái hả hê của tuổi thơ ấu.

Và những đêm văn nghệ tung bừng đặc sắc các tiết mục, những buổi lửa trại đầm ấm vui tươi, nhìn các trưởng cùng nhau nhảy lửa, nghe các em ca hát nhịp nhàng, bạn mới thấy thấm tình huynh đệ trong hướng đạo.

Và còn nữa những ngày thi bắn cung, bắn súng mà không những chính các em trai lẫn gái ham thích say mê, mà cả phụ huynh cũng nao nức muốn thử qua cho biết!

Và còn nữa, những buổi chèo thuyền trên hồ nước êm ả, những ngày đi câu cá vất vả (vì phải lo “gỡ rối tơ...” cần câu!) của phụ huynh và các em thiếu...Làm sao ta có thể quên được những giờ phút không thể có lần thứ hai.

Có một điều ai cũng biết, đằng sau những kết quả vượt bậc để đạt được hai chữ thành công, là cả một sự hi sinh tột cùng, sự gian khổ “đổ mồ hôi, sôi nước mắt” của ban tổ chức, của các huynh trưởng hướng đạo từ lớn tới nhỏ, đã sống và làm việc cho mọi người, cho tập thể Hướng Đạo, cho một truyền thống họp mặt quốc tế 4 năm 1 lần.

Từ TT8 ra về, bạn có thể sẽ quên đi cái nóng nung người, cái nắng cháy da, những sỏi đá vướng gót giày, chút bụi mù trên đường mòn quanh trại, nhưng chắc bạn sẽ nhớ mãi mấy ly nước lạnh mát cổ họng, những hơi nước phun xịt mát cả người, vài làn gió nhẹ dưới bóng cây bên hồ, và những chân tình thấm đượm lúc hàn huyên hội ngộ bạn bè.

Bạn ơi, “người ta không tắm được hai lần trên cùng một dòng sông”, nếu bạn đã không đi trại TT8, bạn đã để lỡ mất cơ hội “ngàn vàng”. Bạn có tiếc không?

Thôi vậy, hãy chờ TT9 bốn năm sau bạn nhé!

Lão Phụ huynh

Huấn luyện Sói con khác với lối của Thiếu sinh, nhưng là bước chuẩn bị cho chúng trở thành Thiếu sinh

VIẾNG THĂM TƯỢNG ĐÀI

Sáng Chủ Nhật, bà ngoại đưa Thịnh đến điểm tập họp Ấu đoàn Nguyễn Trãi tại góc đường 13, gần tòa thị chính Westminster. Nơi đây, Thịnh và các Sói trong Ấu đoàn được các Trưởng hướng dẫn xem tượng đài chiến sĩ Việt-Mỹ do cộng đồng người Việt quận Cam vận động quyên góp xây dựng.

Tượng đài cao, vững chắc, có 2 tượng đồng chiến binh Việt Nam Cộng Hòa và Hoa Kỳ từng sát cánh trong cuộc chiến VN. Nơi đây, còn có 2 cột cờ treo quốc kỳ VNCH và Hoa Kỳ. Cờ vàng ba sọc đỏ là quốc kỳ VNCH. Theo lời Trưởng Tứ, ngày 30/4/1975 là ngày quân cộng sản Bắc Việt đánh chiếm miền Nam, khiến nhiều triệu người phải bỏ nước chạy trốn chế độ bạo tàn.

Cộng đồng người Việt có hơn 2 triệu người ở nước ngoài, trong đó, hơn một triệu ở Hoa Kỳ. Buổi tổ chức tham viếng tượng đài của các Trưởng Ấu đoàn Nguyễn Trãi đã giúp thêm sự hiểu biết cho hướng đạo sinh Việt Nam.

Sói Kevin Thịnh Trần

Từ Nhà Bếp

Đây rồi “Khách Sạn Ngàn Sao”
Là “Jura... Park” đón chào khách xa
Hướng Đạo anh chị em ta
Ghé thăm thoải mái vào ra chuyện trò
Ẩm thực đã có người lo
Thức ăn Việt Mỹ dẫn do nỗi gì
Buổi sáng cà phê bánh mì
Bò kho, hủ tiếu ta thì cứ xơi
Phở bò gà cũng xin mời
Thêm chanh hành ớt cho đời chua cay
“Một ngày chẳng phải mọi ngày”
Thực đơn đổi món đã bày khắp nơi
Continent... Breakfast để đời
Cereals, donuts và rồi muffins
Anh chị nào muốn mập thêm
Đã có juice, sữa uống liền vài ly
Ban trưa ăn những món gì
Thưa rằng năm món Hoa Kỳ trăm (phần) trăm
Kentucky Fried Chicken
In-N-Out thì gọi rằng Burgers
Gelato...Di...Roma
Pizza nổi tiếng mời bà mời cô
El ... Pollo .. à ... Loco
Và Carl ‘... ăn với những tô chén nào
Cầm tay há miệng nuốt vào
Khỏi cần bát đĩa ồn ào lôi thôi
Buổi trưa giải quyết xong rồi
Đến khi chiều tối niêu nồi khua vang
Cơm Việt Nam thật dàng hoàng
Mỗi bữa ba món nhà hàng tải vô
Canh- xào- kho đựng đầy tô
Kèm theo nước mắm chan vô mặn mà
Cơm Việt hương vị đậm đà
Menu của chị Lệ Hà-phụ huynh
Để cho trọn nghĩa trọn tình
Nhờ ai nấu nướng cho mình được no
Trước khi ăn cất câu hò
Uống nước trong mát phải lo nhớ nguồn
Ăn trái phải nhớ luôn luôn
Công ơn của những kẻ vun người trồng
Thăng Tiến hợp bạn vui đông
Uống ăn no đủ ấy công bao người.

Phong Châu
Tráng Đoàn Nguyễn Trãi

TT8

Vivian Truong
Chim Non

Camping is so much fun! Last week from July 8 to July 14, my family and I went camping at Rancho Jurupa Park, Riverside for Thang Tien VIII. It was really hot!

When we were driving there we got lost. My dad asked some people for directions. We finally got there. I met some of my friends in Girl Scouts. In the afternoon, we ate KFC for lunch, but to get breakfast, lunch, and dinner we had to have a tag.

On Sunday, July 9, we had chao co. we stood in the sun for a long time. There was a dragon dance. In the evening we had a campfire. During the campfire I performed in the "It's A Small World" skit. I was from Canada. There were kids from Mexico, Japan, France, Australia, China, and Vietnam.

The next day, July 10, we played the friendship game. It was really fun! We played so many games. One game was to use the letters we had and make a sentence with them. Later we did archery, B.B. gun shooting, and canoeing. It was delightful!! Then, after lunch I was in a Vietnamese Contest to see who has the best outfit and good Vietnamese. Either way everybody was a winner. My outfit was ao tu than. It is very pretty! The emcee was impressed with my Vietnamese.

On Tuesday, July 10 we had an Olympics Game and the teams were color coded. It was so exciting! We had relay race, played soccer, skied, and did lots more!!! My team won 3rd place. Later, there were arts and crafts. We made Indian headbands and leather slides. The leather slide was really challenging, but fun to make. After dinner, we practiced our skit "Su Tich Banh Day Banh Chung" for the campfire. I was a grandmother telling the story to the kids. It was wonderful!!! We got 2nd place. The other skits were good too!

The next day, July 12, we had a big game. The theme was to find Mowgli because there was a

play about Mowgli being captured by the monkey. It was really tough. We had to collect a puzzle piece during each activity. My team didn't crack the code on the puzzle fast enough. It was "GO TO THE FLAG POLE". Oh well.... It was really fun anyway. Later, there was a magic show. It was hilarious!

On Thursday, July 13 we did so many different fun activities. There were rock climbing, water slides, bungee jumping, and the dunk tank. When I went rock climbing I made it to the top 3 times. It was fantastic!! At night we went to the campfire and saw other skits. They were all awesome!!

On the last day, we had a closing ceremony. Now it was time to go home. Just 4 more years until Thang Tien VIII!!!

Camping is so much fun! It is very educational too. You can learn a lot of things while you're there. At TT8, I learned how to do archery, shoot a B.B. gun, use a GPS, and lots more. Some of these things weren't easy to do. So you always have to keep trying and never give up no matter what.

**HƯỚNG DẠO SINH THỰC HIỆN
CÔNG TÁC VÌ PHẬN SỰ CHÚ
KHÔNG VÌ MONG ĐƯỢC THƯỞNG**

Sổ tay Phụ huynh

Đây là một vài ghi nhận của Phụ huynh Ấu đoàn khi đi trại, dù là trại ngắn 1 hay 2 ngày, hoặc trại dài 1 tuần lễ. Xin quý vị phụ huynh tham gia ý kiến, đóng góp kinh nghiệm.

1. Xin nhắc con em tuân hành kỷ luật: kỷ luật đội, kỷ luật trại; những giờ giấc tập hợp, nghỉ ngơi, ăn uống, phụ huynh cần nhắc nhở trẻ theo đúng chương trình, làm đúng yêu cầu các trưởng.
2. Xin lựa chọn quần áo gọn gàng thích hợp theo sinh hoạt trại, lúc tham gia trò chơi. Thí dụ cần quần short trong mùa hè, cần áo lạnh nếu đi trại vào mùa lạnh. Những quần áo giày trắng tinh tươm sẽ không tiện những lúc chơi sân cát bụi, các áo đầm, váy ngắn (cho chim non) sẽ không tiện chạy nhảy nô đùa.
3. Giày các em mang phải là giày thể thao để êm chân trong khi chạy nhảy và tránh đau chân khi va vấp, sandal chỉ tiện khi các em nghỉ ngơi, ăn uống thôi. Còn chơi nước nên có water shoes để tránh bị trầy, xước vào chân lúc trượt.
4. Nón, mũ: cần đội nón lúc trời nắng (thường là luôn luôn đội nón của liên đoàn), nhưng nên nhắc các em lúc bỏ ra phải giữ gìn chứ đừng vứt bậy bạ, trưởng và phụ huynh phải đi tìm.
5. Cần giải thích cho các em tinh thần đồng đội và tinh thần trách nhiệm, nếu có tham gia văn nghệ hay công tác nào, thì tuân hành khi tập dượt đều đặn và không có ý định bỏ ngang.
6. Vấn đề đi vệ sinh: phụ huynh và các trưởng cần nhắc nhở và sắp xếp vào giờ giải lao hay nghỉ ngơi, bắt các em đều đi vệ sinh để tránh trường hợp một vài em mê chơi quá quên đi..., đến lúc mắc... chạy không kịp!
7. Nếu có quần áo, giày ướt sau các trò chơi nước, phụ huynh giúp giặt hay phơi ngay sau khi các em thay ra để có thể cần mặc ngày sau và cũng đỡ bị hôi ẩm.
8. Nếu có sinh hoạt văn nghệ vui chơi hay chiếu phim buổi tối, xin phụ huynh sắp xếp có món ăn nhẹ cho các em trước khi ngủ, nhất là khi ăn chiều hơi sớm, các em sẽ bị đói.

Và còn gì nữa, xin các phụ huynh tiếp thêm ý kiến.

Một phụ huynh của Sói.

Tạp ghi phụ huynh Tập 1

Sinh nhật Đoàn sắp tới, bao kỷ niệm lại đến trong tôi. Nhớ ngày nào mới bước chân vào Đoàn, tôi đã được dự trại Liên Kết thật vui; vốn có máu yêu văn nghệ nên lần trại đầu tiên tôi đã có show để chạy rồi. Đêm ấy, tôi cùng chị Loan, chị Em, Hanh, anh Chương, anh Hiên và vài anh chị khác vừa giúp Chim non, Sói con diễn xong bài Trống Cơm; anh em chúng tôi lại vội vã chạy qua bên lửa trại Thiếu, hát bài Đêm Mê Linh cho các em múa. Màn đêm dày đặc, một lần nữa chúng tôi lại tay trong tay, dắt díu nhau chạy nhanh về lửa trại Ấu cho kịp tiết mục của phụ huynh. Bao mệt nhọc tan biến khi đàn Chim non, Sói con vừa rọi đèn pin vừa ríu rít la “ba tao ..má tao” thật vui, lần đó Liên Đoàn được giải nhất của Ấu và giải nhì của Thiếu nữ.

Thời gian dần qua, con tôi từ Sói lên Thiếu với những bước chân lành mạnh và tự tin. Trai Liên Kết lần nữa lại tới, tôi và chị Loan chuẩn bị cho các em Thiếu nam vũ khúc Đi Chùa Hương. Khổ nổi, chúng tập thì ít, ăn thì nhiều, múa thì như đầu võ (!) nhưng thật đáng yêu; thấy tôi tíu tít bên lũ nhỏ, anh Tạo nói đùa: “Bà lại có thêm mấy thằng con nữa rồi!”. Niềm vui của chúng tôi được nhân đôi khi Thiếu nam lần đầu tiên được giải nhất, tinh thần đoàn kết của các em cũng lên cao theo tiếng reo hò vang dội trong đêm. Nhớ lại buổi trưa, lúc dợt lại lần chót, vì thiếu vài dụng cụ múa các em phải chạy hớt hơi từ tiểu trại Thiếu đến lều phụ huynh tìm kiếm. Sau đó, Trưởng Tự phải hì hục kéo xe mang đồ múa sang cho các em; phụ huynh, một người vừa cao vừa gầy lồi một người vừa thấp vừa ..., bước thấp bước cao chạy trên con đường mòn bụi nắng cháy da, sang bên Thiếu để kiểm tra lại. Cảm ơn chị Loan đã dẫn em đi qua quãng đường dài đầy kỷ niệm đó. Nói đến trại thì không thể bỏ qua trại TT8, lần đầu

tiên tôi được đi trại có tổ chức quy mô và chu đáo như vậy. Ăn thực thì quá đầy đủ đến nỗi đồ ăn không kịp tiêu hóa, sinh hoạt thì không có chỗ nào chê, các em Ấu mê tít với bao trò chơi vui lạ. Những trưa hè nóng nực, các em trú nắng, nằm dài dưới những bóng cây bên bờ hồ mát rượi thật là “đã”. Riêng bên Thiếu, phụ huynh Chí Linh phụ trách về câu cá. Nói tới đây tôi xin giới thiệu nhóm ‘gỡ rối tơ lòng’, chuyên tháo gỡ, sửa chữa cần câu cho mấy trăm tay câu nghiệp dư; anh Hùng nhà ta thì muốn phát điên lên với đám nhỏ, không dám bỏ đi ăn trưa vì sợ chúng quăng cả cần câu xuống hồ! Mọi người trở thành thợ chuyên nghiệp hồi nào không biết, nhờ vậy mà tối hôm đó chúng tôi đã có một nồi cháo cá thật hấp dẫn. Đêm cuối ở đất trại chúng tôi lưu luyến làm tiệc chia tay; ngồi vây quanh nồi lẩu đầy tôm, cá, mực...thật ấm cúng, chúng tôi cùng ca vang bài TT8 Hành Khúc và những bài ca sinh hoạt, khơi dậy lòng nhiệt huyết thời tuổi trẻ hăng say. Một tuần lễ trôi qua sao nhanh quá, ước gì thời gian ngừng lại: “Trả lại tôi là tuổi trẻ mệnh mông, chúng mình nay mới đây đã già rồi...”. Thấm thoát lại tới sinh nhật Đoàn, con trai lớn của tôi lại chuẩn bị lên Kha. Sau một thời gian dài ở Thiếu, được học tập và huấn luyện, bây giờ cháu đã dặn dĩ hơn, tháo vát và nhiều kinh nghiệm. Nhất là sau kỳ trại TT8, cháu đã lớn hẳn ra, quen thêm nhiều bạn mới và học thêm được bao điều lợi ích. Nhìn các con, các em từng bước lớn khôn tôi thật sung sướng và hạnh phúc. Cảm ơn các Trưởng đã bỏ bao tâm huyết huấn luyện các em, cảm ơn những người thân của các Trưởng đã hy sinh, chịu đựng, tạo điều kiện và thời gian để các Trưởng chăn dắt các em, cảm ơn nhau đã cùng chung sức xây dựng Liên Đoàn Chí Linh ngày càng thêm thăng tiến.

Phượng Lê .

Ngành Ấu LĐ Chí Linh

kỷ niệm 5 năm ngày thành lập.

-Song song với ngày chu niên Liên Đoàn ,ngành Ấu cũng đồng thời được hình thành với tên là Bầy Nguyễn Trãi (Sói con) và Bầy Lê Chân (Chim Non). Được chính thức ra mắt vào ngày 23 tháng 09 năm 2001 tại PARK WEST PARK trên đường Mc FADDEN thuộc thành phố WESTMINTER, mang số hiệu 901 trực thuộc BSA. Sau bao nhiêu khó khăn thăng trầm sự phát triển của ngành Ấu có thể được chia ra nhiều giai đoạn được kể dưới đây :

-Từ ngày thành lập 16.09.2001----cho đến tháng 09.2002:

-Vì mới thành lập nên các em tạm thời sinh hoạt chung dưới sự hướng dẫn của Trưởng Trương Phúc Loan là AKELA của Bầy và được sự trợ giúp của Trưởng Trần Thu Hà và Trưởng Nguyễn Thoa .Tuy nhiên đồng thời với sự lớn mạnh của Bầy và cho phù hợp với các em ,vào khoảng cuối năm 2002 được chia ra làm 2 là Bầy Nguyễn Trãi vẫn do Trưởng Trương Phúc Loan là AKELA, còn Bầy Lê Chân do Trưởng Trần Thu Hà là Hạc Trắng (Chim Xám) cùng với Trưởng Nguyễn Thoa và Trưởng Phạm Mỹ Linh làm phụ tá, cũng là năm đầu tiên của Ngành Ấu góp mặt cùng anh em Hướng Đạo Miền Nam Cali.

Từ tháng 09.2002-----cho đến tháng 09.2003:

-Trong khoảng thời gian này Trưởng Trương Phúc Loan vì lý do gia đình nên bàn giao Bầy lại cho Trưởng Hà Mỹ Tú làm AKELA cho đến ngày nay, cùng lúc Bầy có thêm sự góp mặt của Trưởng Hồ Ngọc Bích ,Trưởng Hồ Trúc Chi và các Trưởng góp mặt cùng tham gia vào sự phát triển của Bầy Nguyễn Trãi thêm vững mạnh.Tuy nhiên, Bầy Lê Chân lại phải từ giả Trưởng Trần Thu Hà vì lý do sức khỏe, đồng thời Trưởng Nguyễn Thoa và Trưởng Phạm Mỹ Linh vì lý do gia đình phải rời đoàn, tạm thời Ban Huynh Trưởng của Bầy Nguyễn Trãi phải kiêm nhiệm, ngỏ hầu cho Bầy được tiếp tục hoạt động.

- Từ tháng 09.2003-----cho đến tháng 09.2004:

-Để thử nghiệm trẻ trung hóa hàng ngũ Trưởng, bằng phương cách gửi các em Kha Thanh xuống Đoàn để phụ tá Trưởng đã đạt được kết quả tốt đẹp, Ngành Ấu lại có thêm các Trưởng Tạ Tường Lan và Diane Bùi trợ giúp cho Bầy Lê Chân tiếp tục hoạt động. Kế hoạch trẻ trung hóa mà Liên Đoàn đang thực hiện đã đạt được kết quả tốt đẹp.

-Từ tháng 09.2004-----cho đến tháng 09.2006;

-Qua thành tựu trên, Bầy Lê Chân tiếp tục đón nhận Trưởng Catherine Nguyễn (Thúy Đoan) đến hỗ trợ, Trưởng Trần Nghĩa sau khoá Tùng Nguyên 5 cũng đã cùng sinh hoạt với Bầy Nguyễn Trãi .Đồng thời để phù hợp với sự lớn mạnh của Ngành, các Trưởng đều đã tham dự các khoá Huấn luyện Trưởng, nhiều nhất là Khóa Tùng Nguyên 4 & 5.

Mặc dù đã trải qua bao thăng trầm kể trên Ngành Ấu Chí Linh vẫn luôn lớn mạnh theo thời gian ,cũng như đang trên đà trẻ trung hoá hàng ngũ Trưởng cho phù hợp với đà tiến bộ của thế kỷ 21.

THÀNH QUẢ;

-Mặc dù có khó khăn thì các em Sói con cũng như Chim Non vẫn tiến triển vượt bậc theo thời gian, Bầy đã đào tạo cho Ngành Thiếu những Hướng đạo sinh nòng cốt qua các năm;

- 2002 lên đoàn 4 Sói + 4 Chim non
- 2003 lên đoàn 5 Sói + 5 Chim non
- 2004 lên đoàn 5 Sói + 5 Chim non
- 2005 lên đoàn 4 Sói + 3 Chim non
- 2006 lên đoàn 4 Sói + 4 Chim non

- Thăng tiến:

Trong thời gian 5 năm qua các em đạt được

- Hai Sao:

- Năm 2002: Jimmmy Huỳnh

Tiffany Hồ

- Năm 2003; Danny Đặng

- Năm 2005: Kevin Khoa Trần

- Một Sao

- Năm 2002: Lê Anh Quân, Willson Lu, Andrew Mai, Julie Khánh Huỳnh

- Năm 2003: Katherine Võ, Bảo Trần, Kelley Mỹ Hà, Diane Nguyễn, Austin Kha, Alkvin Phan.

- Năm 2004: Phillip Phạm, Jason Vũ.

- Năm 2006: John Lê, Kevin Thịnh Trần, Brian Phan.

Trong 5 năm vừa qua, Ngành Ấu đã tham dự hầu hết các kỳ trại Liên Kết 8, 9, 10, gần đây nhất là trại chuẩn bị cho TT8 (2005) và Thăng Tiến 8 vừa qua.

Thành quả của các em đạt được qua những kỳ trại Liên Kết:

- Năm 2002 (Liên Kết 8): Liên Đoàn chỉ được tham dự với tư cách khách mời, nên các em không được thi đua.

- Năm 2003 - 2004 (Liên Kết 9 và 10): các em đã đạt được như sau:

- 4 giải nhất.

- Văn nghệ (Liên Kết 9)

- Trò chơi lớn của Chim non (LK 10)

- Trò chơi lớn của Sói (LK10)

- Kỹ luật của Sói (LK10)

- 3 giải nhì

- Trò chơi lớn (LK 9)

- Văn nghệ (LK10)

- Bích báo của Sói (LK10)

- 3 giải ba:

- Trò chơi lớn của Sói (LK10)

- Trò chơi lớn của Chim non (LK10)

- Bích báo của Chim non (LK10)

- Năm 2005: không có trại Liên Kết

- Năm 2006: Trại Thăng Tiến 8, chỉ có 1 thi đua duy nhất là văn nghệ, các em Ấu đã chiếm được giải nhì với vở kịch "sự tích bánh dày bánh chưng"

- Em Kevin Thịnh Trần trong đàn đạt hạng nhất của trò chơi lớn.

- Em Vivian Trương trong đàn đạt huy chương đồng của trò chơi olympic game.

Qua những thành quả như trên, xin được gửi lời chào mừng chu niên lần thứ 5 của Ngành Ấu nói riêng và liên đoàn Chí Linh nói chung, được hân hoan gửi đến tất cả toàn ban huynh trưởng, phụ huynh và tất cả các em đoàn sinh thăng tiến mãi trong tình thân hướng đạo.

Hà Mã Điềm Đạm

TRÒ CHƠI, TRỜI CHO

1/- TRÒ CHƠI TIẾP SỨC (RELAY GAMES).

Các đội tham dự thi đua sẽ đứng xếp hàng dọc sau mức khởi hành, làm một mức đích cách mức khởi hành khoảng 50 feet. Bắt đầu từ em đầu tiên sẽ làm thử trò chơi, sau khi các em đã biết trò chơi rồi, người điều khiển sẽ ra hiệu để các em bắt đầu thi đua. Sau khi em đầu tiên đã làm xong, em sẽ chạy về đội của mình chuyền hay đựng vào em kế tiếp để em này tiếp tục trò chơi. Trò chơi chấm dứt khi tất cả các em của một đội nào đó đã làm xong.

Những trò chơi sau đây có thể dùng để các em thi đua:

a. Tạt bóng với bạn:

Thổi một số bong bóng lớn để chuẩn bị trò chơi. Chia các em ra nhiều đội và mỗi đội sẽ xếp 2 hàng dọc sau mức khởi hành. Các em trong mỗi đội sẽ đứng thành cặp với nhau và móc 1 tay vào với nhau ở tư thế sẵn sàng. Đưa cho mỗi đội 1 trái bong bóng.

Sau hiệu còi bắt đầu, cặp đầu tiên của mỗi đội sẽ dùng tay tự do của mình để tạt bong bóng trong khi bước đến mức đích. Sau đó sẽ quay trở lại vừa tạt bong bóng vừa bước về mức khởi hành đưa bong bóng cho cặp kế tiếp. Các em không được dùng tay cặp với em kia để tạt bong bóng hay bỏ tay ra. Nếu bong bóng bị chạm đất, các em phải dừng lại và nhắc bong bóng lên trước khi tiếp tục bước đến đích. Các em luôn luôn giữ tay của bạn mình trong suốt cuộc chơi, đội nào xong trước thì thắng.

Để thay đổi trò chơi, các cặp có thể dùng tay tự do tạt bong bóng khi bước đến đích và dùng tay tự do ôm bong bóng khi chạy trở về. Các em cũng có thể tung bong bóng lên thật cao trong khi chạy thật nhanh đến mức đích và chạy trở về.

b- Nhảy kẹp bong bóng (Kangaroo):

Chia số các em thành hai hoặc ba đội bằng nhau. Sau tiếng còi bắt đầu, em đứng đầu mỗi đội sẽ dùng đầu gối nhắc bong bóng, đã được đặt trước mỗi em, và bắt đầu nhảy đến đích. Sau khi đến đích, các em này sẽ nhảy trở lại và chuyền bong bóng cho em kế tiếp. Em kế tiếp sẽ dùng đầu gối kẹp bong bóng và nhảy tiếp tục.

Đội nào xong trước sẽ thắng. Nếu đội nào làm bể bong bóng sẽ bị loại. Nếu em nào làm tuột bong bóng ra khỏi chân sẽ phải dùng đầu gối nhắc lên và tiếp tục nhảy lại ở mức khởi hành.

c- Đua từng cặp:

Các em đứng thành cặp, em này nắm một chân của em kia và em kia nắm một chân của em này; tay của hai em nắm lấy nhau để giữ thăng bằng. Sau hiệu còi bắt đầu, hai em sẽ chạy đến đích và chạy trở về mức khởi hành đựng một cặp khác. Cặp này sẽ làm giống như cặp đầu tiên

2/- BƯỚC TRÊN GIẤY (NEWSPAPER STEP ON).

Chuẩn bị một số giấy báo cho cuộc chạy đua và một sân rộng khoảng 50 feet. Chia các em thành từng cặp và phát cho mỗi cặp 2 tờ giấy báo.

Các em đứng xếp hàng dọc sau mức khởi hành theo cặp của mình. Nhắc các em phải giữ đường đi của mình thẳng tới mức đích (mức đích cách mức khởi hành khoảng 30 feet).

Sau hiệu còi bắt đầu, một trong hai em (A) của mỗi cặp sẽ đặt tờ báo đằng trước em kia (B), em này (B) sẽ đặt một chân lên tờ giấy báo đó. Trong khi em B bước lên tờ giấy báo ở đằng trước, em A sẽ đặt tờ giấy báo thứ hai ở đằng trước để em B bước lên bằng chân kia. Động tác này sẽ được các em từ từ làm đi làm lại: em A luôn luôn đặt giấy ở đằng trước để em B bước lên lần lượt từng chân một để đi đến đích.

Sau khi đến đích, mỗi cặp sẽ thay đổi: Em B đặt giấy và em A bước lên giấy từ từ “chạy đua” về mức khởi hành, đội nào về trước thì thắng.

Mặc dù cuộc đua có vẻ chậm chạp, nhưng các em rất vui vẻ và thích thú vì cặp nào cũng muốn thắng trò chơi. Nếu tờ giấy báo bị rách, các em sẽ cảm thấy khó khăn hơn khi lấy giấy ra khỏi chân!

Nếu các em chưa quen tinh thần tự giác, nên chuẩn bị một số tấm bìa cứng hoặc ván gỗ mỏng thay vì giấy báo.

3/- CROWS AND CRANES.

Chia các em thành hai đội với số em bằng nhau. Đặt tên cho mỗi đội, một đội tên CROWS và đội kia tên CRANES. Người điều khiển đứng ở giữa và 2 đội xếp hàng ngang ở mức đích của mỗi đội (cách người điều

khiến khoảng 30 feet). Hai đội quay mặt đối diện nhau.

Người điều khiển sẽ ra hiệu bắt đầu trò chơi. Các em sẽ từ từ đi vào giữa (đến gần với nhau). Khi các em đến gần, người điều khiển sẽ chuẩn bị nói lớn tên của một trong hai đội, CROWS hoặc CRANES. Người điều khiển sẽ nhấn mạnh ở vần CR-CR-R-R để cả hai đội phải chú ý.

Khi một trong hai tên được gọi, đội có tên lập tức quay trở lại và chạy về mức đích của đội mình; trong khi đội kia sẽ cố gắng đuổi bắt càng nhiều em càng tốt bằng cách đụng vào người của các em đội bên kia. Những em bị đụng sẽ trở thành đội viên của đội đang bắt.

Thí dụ, nếu CROWS được gọi, lúc đó đội CRANES sẽ đuổi bắt các em đội CROWS tới mức đích. Những em của đội CROWS bị chạm sẽ trở thành đội viên của đội CRANES; và ngược lại.

Vùng đất ở sau mức đích là nơi an toàn. Khi đội nào bắt được tất cả các em của đội kia thì đội đó thắng trò chơi.

4/- TRUYỀN TIN BẰNG MIỆNG.

Đây là một trò chơi để chứng minh sự sai lầm của một bản tin khi được rĩ tai (nói nhỏ) từ người này sang người khác.

Các em ngồi thành vòng tròn. Người điều khiển sẽ nói nhỏ cho em bên phải một bản tin ngắn (thí dụ: “Sáng thức dậy, đọc kinh, đánh răng, rửa mặt và sửa soạn đi học.”...). Em này sau khi nghe xong bản tin sẽ quay qua nói nhỏ cho người bên phải của mình bản tin đó và tiếp tục cho đến em cuối cùng.

Em cuối cùng sau khi nghe bản tin sẽ nói lớn bản tin mình nhận được để cho mọi người NGẠC NHIÊN!

Để tăng thêm phần hào hứng và thi đua, có thể truyền một bản tin cho một em đầu tiên của mỗi đội. Sau tiếng còi bắt đầu, em này sẽ nói nhỏ cho em đứng đằng sau mình, em đứng đằng sau sẽ nói nhỏ cho em đằng sau nữa cho đến em cuối cùng. Em cuối cùng của mỗi đội sẽ chạy lên nói lại cho người điều khiển bản tin của mình nghe được. Đội nào nói đúng và sớm nhất sẽ thắng.

5/- TAY NẮM TAY BẮT (HOT SPOT TAG).

Các em đứng theo vòng tròn. Người điều khiển sẽ bắt đầu trò chơi bằng cách đặt một tay vào bất cứ chỗ nào trên người của mình và dùng tay kia để đụng vào bất cứ em nào ở vòng tròn. Khi em nào bị đụng, em sẽ phải đặt một tay của mình vào chỗ bị đụng, đi theo sau người đụng mình và dùng tay kia để đụng em khác.

Thí dụ, nếu em bị đụng ở VAI, em phải đặt một tay lên VAI đi theo người vừa đụng mình và dùng tay kia để đụng em khác đang đứng ở vòng tròn. Nếu em bị đụng ở MẮT CÁ CHÂN, em sẽ phải cúi xuống đặt một tay của mình ở MẮT CÁ CHÂN và dùng tay kia để đụng em khác.

Các em phải đặt tay của mình vào chỗ bị đụng và đi theo người đụng mình cho đến khi tất cả các em đều bị đụng và đi theo vòng tròn. Trò chơi sẽ rất vui nhộn và lạ lùng khi mỗi em đi một cách khác nhau.

6/- CHƠI BANH (DODGE BALL).

Đây là một trò chơi phổ thông ở nhiều miền trong nước Hoa Kỳ. Chuẩn bị một trái banh thể thao (bóng chuyền, banh đá...). Số em tham dự từ 10 đến 20 em.

Một trong những cách chơi là các em đứng thành vòng tròn và đếm số (1-lẻ, 2-chẵn). Các em số lẻ (số 1) sẽ đứng thành vòng tròn ngoài. Các em ở vòng tròn ngoài có thể chuyền banh cho người bên cạnh mình để chọi các em ở trong. Khi chuyền banh như vậy, các em bên trong sẽ chạy tán loạn để tránh bị chọi trúng. Em nào bị chọi trúng, sẽ phải ra ngoài. Em cuối cùng còn ở bên trong sẽ là người thắng.

Một cách chơi khác là chọn 4 hoặc 5 em làm thành chuỗi ở bên trong vòng tròn (các em ôm ngang lưng nhau). Các em ở vòng tròn ngoài sẽ tìm cách chọi em đứng cuối cùng của chuỗi. Nếu em đứng cuối cùng bị chọi trúng, em sẽ phải gia nhập vòng tròn ngoài và em chọi banh sẽ trở thành em đứng đầu chuỗi.

Chủ đích của trò chơi là em đứng đầu chuỗi sẽ bảo vệ bằng cách luôn luôn để em đứng cuối cùng cách càng xa em sắp sửa chọi banh càng tốt. Trong trường hợp này, các em ở vòng tròn ngoài chuyền banh chung quanh vòng trước khi ném vào em đứng cuối cùng; sẽ làm các em trong chuỗi bị lúng túng và làm cho trò chơi thêm phần hứng thú.

Thân Ngọc Mai sưu tầm

Hãy tham dự cuộc chơi chứ đừng đứng nhìn

Jurupa Park, ngày trại cuối mùa.

Mấy tháng hè đã trôi qua với những kỳ trại vui vẻ, Oso Lake ở Santa Margarita, Perris Lake ở Riverside. Mùa nhập học đã bắt đầu, vậy mà Liên đoàn Chí linh còn “vót vát cú chót” tổ chức kỳ trại Liên đoàn Halloween ở Jurupa Park vào ngày 28, 29 và 30 tháng 10 với số người tham dự khoảng 100 trại sinh vừa HDS vừa Phụ huynh.

Tên đất trại nghe như ở vùng đất xa xôi nào đó của người da đỏ, có lẽ có hơi hướng chữ Jurrassic Park mơ hồ trong tưởng tượng, không ngờ Jurupa chỉ cách xa gần 1 giờ lái xe, hướng về Rubidoux, Riverside. Đường tới trại khá đơn giản, có lẽ nhờ có thêm bản đồ tự vẽ đường (ngoài internet map) với lời chỉ dẫn rõ ràng của Trưởng Hui nên ít người đi lạc. Nói ít có nghĩa là cũng có một vài người, vui đường vui cảnh, quẹo qua quẹo lại sao đó, đi vào vườn dưa (không biết vô tình hay cố ý đó!); và tai hại hơn có người còn đi vào chuồng ngựa! May mà không bị cú backkick, sidekick nào cả.

Một số trại sinh và phụ huynh đã tới từ chiều thứ sáu, lo dựng lều trại, trong khi các Trưởng sắp xếp phân công mọi việc theo chương trình đã lên net từ trước. Sau bữa cơm chiều hơi muộn nhưng quá ngon miệng với món thịt xào mắm ruốc của cô Phượng và Em, mọi người qua một đêm ngủ lều lạnh vô cùng dù trời mới sang thu, lạnh đến nỗi bà phụ nhân Tr. Tựu phải mặc đến 7 cái áo, 2 cái quần, 2 đôi vớ mà còn phải mượn thêm mền của bà Sơn. Tội nghiệp hai ông bà Sơn tốt bụng đem áo ấm chăn mền dư để giúp đỡ mọi người khi cần.

Một số bạn khác lên trại vào sáng thứ bảy. Trời nắng đẹp, ẩm áp vừa đủ chứ không nóng cháy da như kỳ trại Lake Perris vừa qua. Đường vào trại sau khi qua cổng cũng có chỗ quanh co gập ghềnh đôi chút đủ gợi nhớ những con đường làng ở quê VN năm xưa, với vườn dưa hấu sát rào trông hấp dẫn và cây cối khá rậm rạp như mảnh rừng con quanh đất trại. Đây là nơi sẽ tổ chức trại Thăng Tiến 8 năm sau, khu đất trại khá rộng, có đường trải đá xuyên ngang dọc những bãi cỏ, xe có thể lái đi lại dễ dàng, nhưng cho bây giờ chứ không cho năm sau đâu! Các bạn hãy chuẩn bị xe đạp sẵn đi là vừa. Rải rác những cây phong lá năm cánh nhọn, theo tiết thu sang đã trở màu, từng đợt, từng đợt lá vàng bay lác đác. Chỉ cần vài tuần nữa mình có thể tưởng tượng những cây phong này “chín đỏ lá sầu” giữa vùng đất park có dải đồi xanh bao quanh một

phía, và phía kia, lặng lẽ hồ nước mặt yên tĩnh, vài tảng đá trắng rải rác bên bờ, đàn vịt lội xao xác, mấy con ngỗng thông thả dạo quanh hồ.

Cái dễ chịu của trại kỳ này là điện nước đầy đủ, nhà vệ sinh rất là sạch. Thôi thì nồi cơm điện, bếp điện, và nếu cần mình cũng có thể đem theo cái máy sưởi con con (chắc là không cần, vì trại sang năm sẽ nhằm vào mùa hè). Đó bạn thấy không, sự kết hợp hài hòa giữa thiên nhiên và tiện nghi kỹ thuật là điều hứa hẹn hấp dẫn cho một Thăng Tiến 8 năm 2006 rất qui mô.

Một nhóm phụ huynh kéo nhau đi một vòng tham quan đường xá vòng quanh trong rừng nơi sẽ thực hiện trò chơi lớn. Nhờ Trưởng Tựu hướng dẫn nên không sợ lạc. Đường gập ghềnh quanh co, chỗ sinh lầy nước đọng, chỗ cát trắng khô khan, tuy không sâu lắm nhưng cũng đủ “niú gót chân son” các nàng “lão tiểu thư”. Đến chỗ rẽ để trở về, các bà chọn con đường ngang vườn dưa hấu, mấy trái chín bị chim ăn còn nửa quả thấy thèm thật, kêu người giữ vườn mà không ai ra, hái trộm thì không dám, bỏ đi thì tiếc quá.

Trở lại với ngày trại kỳ này, tiết mục mới và excited nhất là màn thi nấu ăn, không phải như mấy kỳ trước ! Thực phẩm được cung cấp cho các đội thi giống nhau, trứng, tàu hũ, cà chua và ít cải cùng gia vị với gạo. Vậy là không ai tự biên tự diễn được. Hơn thua là ở chỗ chế biến, trình bày với thời gian 45 phút, mỗi đội phải nấu cơm và 2 món ăn sao ngon và đẹp mà không được thừa lại thứ gì. Cái đặc biệt là các anh chị lớn nấu cho ban giám khảo chấm với sự “thẩm định giá trị” của các Sói và Chim non. Trưởng Hui đã sắp xếp từng cặp phụ huynh cố vấn nấu nướng cho các đội với điều kiện không có con em mình trong đó. Sau khi Trưởng Alina tuyên bố bắt đầu, các đội lạng xăng nổi lửa, các cố vấn rối rít hỏi các em vo gạo, đóng lường nước sao cho nồi cơm không khô, không nhão, tàu hũ cắt lát hay cắt miếng nhỏ, phần nào chiên, phần nào nấu canh. Ai cũng sợ không kịp giờ. Vậy mà các đội đều xong trước thời hạn qui định, bày thức ăn ra tô đĩa với cơm nóng canh sốt, đậu hũ chiên trứng sốt cà, trông hấp dẫn cứ như là “thanh lạc trai quán” vì thức ăn rất “healthy and meatlessly”. Lúc đó, nhìn thấy mấy bộ mặt “nhóc con” với cái miệng nhóp nhép thức ăn thử, mấy cái gật đầu thường thức rất ư là “pro”(professional) và mấy ngón tay cái hạ xuống đưa lên, bạn mới cảm được cái thú vị của cuộc thi nấu này.

Xong cuộc thi tất cả cùng ăn trưa, vì các đội Thiếu, Thanh - Kha đều vào cuộc thi đua nên đặc cách được

ăn chung với phụ huynh. Thôi thì cơm (từ nồi điện) với gà ram, món xào chay, canh cải ngọt của chị Phương, đặc biệt món bò kho (ông Nhạc) cũng hấp dẫn lắm nên được chiêu cố tận tình.

Trong khi các em trở về sinh hoạt, phụ huynh lại chuẩn bị bữa ăn chiều và tối, nào món chính, món phụ, nào thức mặn thức ngọt, không thiếu gì. Nói đến ban ẩm thực của Chí Linh, dù không chính thức trên danh nghĩa, lúc nào cũng thân ái và nhiệt tình. Bữa cơm chiều với thịt kho của cô Loan, cải chua của ông Nhạc và canh bí do các chị nấu. Đây các bạn không đi trại, các bạn có tiếc không?

Đêm lửa trại đơn sơ nhưng vui vẻ vô cùng với sự tham gia hướng dẫn nhảy múa của một phụ huynh (thừa hăng hái nhưng thiếu sức khoẻ). Trời tuy lạnh, sương xuống nhiều nhưng ngọn lửa hồng reo vui sưởi ấm mọi người. Ai nấy trở lại lều nhà bếp để thưởng thức món ăn khuya.

*Lớp chè, lớp cháo, lớp canh nui,
Ba món ngon lành, chẳng thể lui,
Ngon miệng, ấm lòng, cùng thưởng thức,
Trẻ già, lớn nhỏ, thấy đều vui.*

Kể đó là màn văn nghệ phụ huynh như thường lệ, lai rai kéo dài tới khuya.

Sau một ngày dài mệt mỏi, trại sinh đi vào giấc ngủ có giọng nhạc êm đêm dịu dặt, và thỉnh thoảng đôi hồi còi tàu hỏa văng vẳng trong đêm gọi lên giấc mộng viễn du thuở nào.

Chủ nhật sáng sớm tinh sương, trong không khí trong lành yên tĩnh, các Trưởng chuẩn bị lễ Tuyên Hứa cho các em. Một buổi lễ cho một Sói được tiến hành bên bờ hồ mờ sương sớm. Lời dặn dò ấm áp của Trưởng Tứ, hình ảnh được ghi lại do Trưởng Nghĩa. Tất cả diễn ra nhanh gọn nhưng cảm động với sự chứng kiến của phụ huynh. Sau đó là buổi Tuyên Hứa của các em lớn do một số Trưởng tổ chức và các phụ huynh khác tham dự. Tất cả diễn ra như truyền thống, đánh dấu một bước tiến, một chặng đường cho các em Hướng đạo sinh.

Sau bữa ăn sáng, tất cả chuẩn bị nhỏ trại, thu dọn sạch sẽ. Lễ hạ cờ nào nhiệt với phần tuyên bố các đội thắng và phát giải thưởng làm các em phấn khởi. Mọi người nao nức với lời kết thúc của Anh Nguyên:

*Jurupa park!
Thăng Tiến 8!
We'll be back!*

PTY.

Tạp ghi phụ huynh Tập 2

Tôi hỏi con: Sinh hoạt Hướng Đạo cái gì làm con vui thích nhất? “Đi cắm trại”. Câu trả lời làm tôi ngạc nhiên đến thích thú. Thật vậy, nhìn lại một năm qua cháu đã có những tiến bộ kể từ ngày tập tễnh bước vào sinh hoạt với phong trào. Lần đầu tham dự mừng Giáng Sinh tại Girl Scout Center ở Anaheim, con tôi cùng các bạn Thiếu sinh nam nữ khác có mặt vào chiều thứ bảy; ở qua đêm để cùng trang trí phòng hội cũng như tập dượt văn nghệ cho buổi lễ được chính thức tổ chức vào ngày hôm sau. Để con ở lại, tôi chạy về Little Saigon chợ búa chút ít rồi quay trở lại vào buổi chiều. Đến nơi thấy con mặt buồn xo xin Bố chở về nhà, hỏi ra thì cháu nức nở trả lời là con nhớ mẹ không thể nào ngủ ở đây được. Khuyên thế nào cũng không xong, tôi trình bày hoàn cảnh cháu lần đầu xa nhà với các Trưởng. Rất thông cảm và hình như cũng đã trải qua kinh nghiệm này, các Trưởng vui vẻ trấn an cháu và khuyên nên chở về.

Khoảng hai tháng sau, nhà trường tổ chức một buổi cắm trại cho toàn học sinh lớp sáu. Kỳ trại này kéo dài ba đêm bốn ngày, cháu cũng hăng hái ghi danh tham dự và hứa với bố mẹ sẽ vui hưởng những ngày trại cùng bạn học quen biết nhau đã lâu. Sau mấy ngày bận rộn chuẩn bị sắp xếp mọi thứ, cháu gây niềm tin nơi chúng tôi là mọi việc sẽ êm đẹp, nhất định là sẽ vui chơi thoải mái. Đưa con đến trường để được tập trung di chuyển đến đất trại, chúng tôi yên trí không còn có chuyện lôi thôi gì nữa. Trời vừa sắp tối, chuông điện thoại nhà reo vang; vừa bốc lên là đã nghe tiếng khóc rất ư là thê thảm của con, pha lẫn tiếng khóc là tiếng thổn thức xin đón con về! Hỏi thăm tình hình ra sao thì cháu cho biết: đêm vừa xuống là con thấy nhớ nhà kinh khủng và không thấy hứng thú gì đi cắm trại nữa, bà giáo thấy khóc quá bèn cho gọi phone về. Tôi ra sức thuyết phục là đã có bạn thân ở một bên chuyện trò tâm sự, hơn nữa nếu giờ này mà có về thì con biết nhà trường cũng chẳng hoàn tiền lại cho mình đâu và khuyên cháu cố gắng hết đêm nay xem sao, nếu sáng mai có muốn về hãy gọi. Thế rồi mấy ngày sau chẳng nghe nói năng gì, coi như mọi chuyện đều ổn thỏa. Sau đó không lâu Tr. Giang khuyên nên theo học một khóa huấn luyện Junior Leadership Development do Hội Hồng Thập Tự tổ chức hai

đêm ba ngày tại Santa Ana, tôi cũng khuyến khích con tham dự và nghĩ rằng chắc sẽ có chuyển biến tốt sau lần trại này. Quả thật lần này chẳng nghe réo gọi gì cho đến ngày kết thúc, hỏi ra thì được biết có chị Alina yểm trợ tinh thần bằng cách sắp xếp được ở chung phòng với chị và được giúp đỡ mọi thứ. Sau lần này đến những kỳ trại Liên Kết 7, Cadette-O-Rama cũng như kỳ trại ra quân của Liên đoàn tân lập Chí Linh nếu phải chờ về sớm hơn để theo học Tiếng Việt thì cháu tiếc nuối và muốn ở lại thêm.

Kể từ khi chọn cho con gia nhập Hướng Đạo, chúng tôi cũng bận rộn thêm vào những ngày cuối tuần. Mọi việc khác nhiều lúc phải giảm thiểu lại mà dành ưu tiên cho những buổi sinh hoạt cuối tuần. Thời gian đầu cũng không tránh khỏi những lúng cúng và gấp gáp mỗi lần ra xe. Mặc dầu đêm thứ bảy đã nhắc đi ngủ sớm để sáng mai có đủ thì giờ lái xe cũng như ghé qua Mac Donald's mua vội bữa điểm tâm. Thường thường không mấy khi vui vẻ như dự tính, mẹ đánh thức cũng đôi ba lần rồi đến bố la lên mới chịu bò ra khỏi giường, rồi thì vội vàng thay đồng phục khăn quàng, giày, mũ. . . chuẩn bị xong xuôi lại quay vào lấy gậy hoặc bình nước hay thiếu cái này cái nọ! Phải đến sau lần Tuyên Hứa thì mọi sinh hoạt vào cuối tuần mới đi vào nề nếp, nghĩa là bớt nhắc nhở. Sáng chủ nhật khoảng 7 giờ đã thấy trang phục chỉnh tề, ba lô, gậy đầy đủ và chuẩn bị ăn sáng tại nhà. Đúng như nhận định của các Trưởng, đã đến lúc thắm rồi thì tự động không bảo cũng làm.

Tôi nghĩ không lầm thì đa số các phụ huynh khác cũng không tránh khỏi những bận rộn lo lắng khi chọn cho con em mình đi Hướng Đạo. Tuy hoàn cảnh mà chúng ta dành thì giờ và công việc để đưa đón và tham gia chung vào sự phát triển của Liên đoàn cũng như sự tiến bộ của con em. Những buổi họp đoàn, họp đội hàng tuần chưa đủ và chưa hẳn là những sinh hoạt hấp dẫn. Chính những hoạt động phục vụ xã hội và cộng đồng vào những dịp lễ lớn, những dịp cắm trại mới là những sinh hoạt năng động và lôi cuốn nhất. Một trong những khó khăn cho việc tổ chức cắm trại là nhân số trại viên tham dự. Vấn đề này phụ thuộc vào sự cho phép cũng như sự có mặt của phụ huynh đối với các đơn vị Ấu và Thiếu; mọi sự đều phải có sự đồng ý của cha mẹ trên nguyên tắc và trên văn bản. Thành ra cho con em theo Hướng Đạo thì vô hình chung phụ huynh đã bị nhiễm máu HĐ vào người rồi. Không phải chỉ dẫn thân hoạt động và trực tiếp tham gia phong

trào trong đồng phục và luật chơi; chúng ta hẳn đã gắn bó với thăng trầm của đơn vị con em mình. Liên Đoàn mạnh, đoàn kết và phát triển nhờ vào sự gắn bó hỗ tương và quyết tâm xây dựng của Ban Phụ Huynh, các Trưởng và các HDS. Làm sao mà chúng ta tham gia đầy đủ được khi suốt tuần 'kéo cây', lu bu công việc không có thì giờ xoay sở, lại phải bỏ cả những ngày cuối tuần để đi cắm trại? Xin thưa không gì khó khăn hay không thu xếp được. Nhìn vào lịch trình trong năm, chúng ta không có hơn năm kỳ trại, trung bình hai đến ba tháng mới tổ chức một lần. Thông thường những ngày trại luôn rơi vào ngày nghỉ dài cũng như vào mùa Xuân hoặc mùa Hè, do đó Hè là thời gian thuận tiện nhất cho tất cả mọi người. Tạm bỏ quên phố phường, cùng gia đình ba lô túi ngủ lên xe, đất trại sẽ là nơi vui chơi thoải mái và lành mạnh. Là nơi các HDS đua tài, phát triển khả năng ứng biến, thi đua sáng kiến và nhất là tinh thần tự lập, tháo vát trong những trò chơi lớn hoặc vui chơi quanh lửa trại. Hãy thử một lần rồi chúng ta sẽ khó bỏ những lần trại kế tiếp. Cụ Cố LM Nguyễn Văn Thích, một cựu Trưởng HĐ đã cho hậu thế một triết lý sống qua bài Nguồn Thật rất thông dụng sau đây:

Anh em chúng ta chung một đường lên
Chung một đường lên đến nơi nguồn thật
Nguồn thật là đây sức sống vô biên
Sống vô biên là sống cùng Tạo vật.

Võ Hồng Nguyên

**ĐỜI SỐNG HƯỚNG ĐẠO KHIẾN CHÚNG TA
VUI TƯƠI ĐẾN NƠI LUÔN CƯỜI TOE TOÉT**

Tạp ghi phụ huynh Tập 3

Qua Mỹ hai năm và với tuổi đời 13-15, các con tôi ngỡ ngàng đến tội nghiệp trước những cám dỗ, lạ lẫm, tò mò bởi những quyến rũ đáng sợ của cái xã hội quá nhiều sự tự do này. Nỗi lo âu đè nặng đôi vai và trái tim tôi, những đêm dài mất ngủ vì băn khoăn tìm kiếm một mảnh đất lành mạnh cho các con mình vững vàng vươn lên, tôi mong mỗi khẩn cầu và ông trời đã không phụ lòng tôi; qua sự giới thiệu của một người đồng nghiệp, gia đình tôi tìm đến Liên đoàn Chí Linh.

Ngày đầu tiên, cái bờ ngõ của ba mẹ con tôi trên suốt con đường từ nhà đến địa điểm sinh hoạt của Liên đoàn đã thật sự tan biến khi chúng tôi được tiếp xúc với các Trưởng, sự ân cần của các Trưởng đối với các con làm tôi yên lòng. Tôi không bao giờ quên được nụ cười và giọng nói hiền hòa của quý Trưởng khi nhiệt tình đón nhận các con tôi, cả những vòng tay thân ái của các em Hướng đạo sinh trong Liên đoàn đã vun đắp cho các con tôi thêm sự tự tin, yêu đời, sự hòa đồng và cởi mở của các Trưởng, các em trong Liên Đoàn đã đốt cháy những e dè, lặng lẽ thường nhật của các con tôi, nhìn con cười đùa với các bạn, tìm tôi như ghen lại.

Và còn nữa, Chị Phổ, người phụ huynh đầu tiên tôi tiếp xúc, thân thiện, ân cần hỏi han, tự nhiên tôi có cảm giác an toàn và bình yên. Tôi sung sướng vững tin rằng tôi đã dẫn dắt con mình đi đúng con đường mà chúng tôi đang tìm kiếm. Những tuần lễ kế tiếp, không riêng gì các con tôi mà ngay cả tôi cũng chờ mong đến ngày Chủ nhật, để được đến với mái nhà Chí-Linh đầy ắp tình người. Và cái tình người ấy, tôi càng cảm nhận rõ hơn khi tham dự trại Liên Kết cùng các con. Giữa núi đồi trùng điệp, những con người nhỏ bé mang trong lòng những tấm chân tình to lớn từ các nơi hội tụ về đây vun đắp cho một lý tưởng chung. Giúp cho các em xác định được đạo lý làm người, tinh thần đoàn kết trong vui mà học, học mà vui.

Sự xúc động của tôi khi được tham dự thánh lễ ở Trại, vị Linh Mục nhân từ đã ôn tồn, nhắc nhở các em HĐS phải ý thức trở nên người hữu dụng cho gia đình, tôn giáo và xã hội, nhưng trước tiên phải xác định mình là người VIỆT NAM. Một người Việt Nam dám ngẩng cao đầu hãnh diện với tài trí của

mình, với tiếng nói của mình để không làm hổ thẹn nòi giống Rồng Tiên của một dân tộc trên bốn ngàn năm văn hiến. Nỗi xúc động ấy vẫn còn mãi trong tôi mỗi khi tôi nhớ đến bài giảng của Ngài.

Ba ngày trại trôi qua nhanh chóng, gia đình tôi trở về mà lòng ai cũng đầy nuối tiếc, vấn vương; gia đình chúng tôi đã “Yêu” Hướng Đạo mất rồi!

Cám ơn Liên Đoàn Chí-Linh, cám ơn tất cả những tấm lòng vàng của các Trưởng, các Phụ Huynh, các em trong mái ấm Chí Linh, đã đem đến cho gia đình tôi một sinh khí mới, chúng tôi không biết lấy gì để cảm tạ, chỉ mong mỗi bằng đôi tay bé nhỏ và sức lực hạn hẹp của mình với đại gia đình Chí-Linh : Tôi Sẵn Sàng.

Với con yêu của Mẹ...

Mẹ vui mừng khi biết chắc con đang được vun trồng trong mảnh đất vàng Chí-Linh, nói thế nào bây giờ để con hiểu được tấm lòng của những người làm Cha làm Mẹ như Mẹ đây. Con đâu có biết, con là cả cuộc đời của Mẹ, nếu con vấp ngã, cuộc đời của Mẹ cũng sẽ chấm dứt. Mẹ mong con hiểu, những gì Mẹ làm cho con kể cả những điều mà con cho là Mẹ áp đặt con, cũng chỉ vì Mẹ quá yêu con. Con như là một đứa bé ngây thơ nghịch ngợm với lưỡi dao mà không biết chính lưỡi dao ấy sẽ cắt đứt tương lai con và rạch nát cả trái tim Mẹ nữa. Mẹ yêu con hơn chính bản thân mình, Mẹ không thể như một người bị cột chặt tay chân đứng nhìn con mình chìm dần, chìm dần.

Con yêu của Mẹ, hãy vững vàng lên con, Mẹ mong rằng với những tấm lòng vàng, những tấm gương sáng sẽ giúp con vững bước để khẳng định lý tưởng của mình mà vươn lên Sau hết, Mẹ mong con ghi nhớ câu danh ngôn sau:

“ Ngày con mở mắt chào đời, mọi người đều hoan hỷ vui mừng sao con lại khóc. Con ơi! Con phải sống thế nào để một mai khi con nhắm mắt xuôi tay, mọi người bật khóc còn con vui sướng mỉm cười ra đi”

Trình Nguyên

My Favorite Scouting Event

By Katie Diep

In scouting we all played games like hide & seek or tag. Sometimes we played with the boys. We sometimes lose or win! Winning is kind of fun!

By Kayla Diep

My favorite scouting event is going camping. Camping is so fun! We can play games – lots and lots of games. And we can sleep under the stars. And tell stories. I am glad I went camping. Yay camping!

By Crystal Nguyen

My favorite scouting event is to do craft activities. I like to do craft activities because it is really fun. You can do activities like baby food jar candle holder and sedimentary bath salt.

By Nancy Nguyen

My favorite scouting event is going camping. It is because I got a yellow scarf [khan]. Also, tell stories or songs. The best thing is going hiking together and doing races to finish all the activities.

By Pauline Nguyen

My most memorable scouting event was when we were at the beach party because we could eat food and we could play in the water. We also went camping in scouts. I like camping because we could sleep in a tent. The craft projects I like the most were the baby food jars.

By Vonnie Nguyen

My favorite time in scouts is at TT8. This is my favorite because there were lots of activities and I got to stay away from home for 1 week. There were plays, waterslides, mountain climbing, and more. My favorite part was lunch. Camping was fun!

By Michelle Pham

My favorite scouting event is going to the beach. I like the beach because we got to go hiking and we could go to the water and eat. My next favorite scouting event is going to the movies. Once I went to the movies with the Girl Scouts and the Boy Scouts. We watched 'Harry Potter and the Goblet

of Fire.' The activity I like best is playing steal the bacon.

By Linh Phan

My most memorable scouting event was when we went to the beach. It's my favorite event because it was fun to play in the water. Also, when the waves hit you it can knock you down into the sand. When it's time to eat you can eat hot dogs and other foods. When we were done eating we got to go play in the water again.

By Vivian Ton

My most memorable scouting event was when we went to the beach because we got to play in the water and the waves were so high. It was so fun. We got to eat and play. Everyone had a great time. At the beach when I came up from the water I was freezing. My favorite part was at the sea because it was fun playing there and climbing up the hill.

By Dan Thi Tran

My favorite scouting event is camping. I like camping because it is fun. I get to see animals. I get to sleep outside. And I can sit beside the campfire.

By Vivian Truong

My favorite scouting event was when we went camping at TT8. It was really fun. It was educational too! I liked doing archery and playing the big games. I wish it were a little longer.

By Jasmine Vu

My favorite scouting event was at the beach. We got to play in the waves and get wet. It was really fun. We also got to find shells in the sand or the ocean. And we got to eat good food.

CHUYỆN SÓI CON

Theo gia phả Bầy Nguyễn Trãi, Huy và Hà sinh hoạt đến nay đã hơn 4 năm. Cùng những bước chân mềm yếu bước theo đàn thời kỳ “Sói già non” đặc biệt Huy xem ra chừng chạc vì mặt mày bao giờ cũng đậm chiêu, ít nói, tướng đi đứng lừng khừng nghiêm nghị thành thử Huy có vẻ một “Sói Già non” thì hợp hơn. Hà trái lại nhí nhảnh nhanh nhẹn chẳng quan tâm đến ai. Có đi sinh hoạt hoặc gặp lúc ở nhà bận bịu không ra park vào một sáng chủ nhật nào đó Hà vẫn hồn nhiên vui vẻ đi theo bố mẹ.

Giai đoạn này Sói già là một Trưởng kinh nghiệm đầy mình tay nghề lão luyện nên việc hướng dẫn dạy bảo các em rất nề nếp, quy củ đâu vào đó. Ra sân họp mà đồng phục không gọn gàng thiếu mũ không mang khăn là được nhắc nhở ngay. Nhất là chăm ngôn “Gắng sức” thì phải hô to đều và thật mạnh. Mỗi lần gặp Ông ở nhà Ngoại Huy luôn được chiêu cố thăm hỏi về sinh hoạt cuối tuần. Bước chân vào nhà sau khi chào ông bà, mọi người trong nhà: Huy đã dậm chân tính chạy lên lầu tìm một góc nào đó ngồi ngầu nghiêng cái gameboy đã thủ sẵn trong túi quần từ lúc nào. Thế mà đôi lúc bị chặn Ông ngoắc Huy lại gần: hai tay Ông đặt lên vai và thông thả chất vấn: Sói con hô to làm sao? Huy lẩm bẩm trong miệng nghe yếu xìu: Gắng Sức. Ông chưa hài lòng vì ngoài kia Huy thường hô to. Ông bèn hỏi tiếp hai lần nữa thì Huy đứng thẳng người nhìn Ông đáp lời vững vàng và rõ tiếng Gắng sức Gắng sức. Ông lại buông tay khỏi vai thông thả hỏi tiếp. Sói con nghe lời ai. Huy từ tốn nhắc mình. Sói con nghe lời Sói già. Sói con không nghe mình. Ông khen giỏi và quay qua tính khoe bạn thì Huy đã nhanh nhẹn biến ngay lên lầu. Hình như sức nhớ đến Power Ranger hay Batman trong chương trình TV bữa nay. Cùng lúc đó Hà có thể ngồi trên xalong có vẻ chăm chú nghe người lớn nói chuyện hay tần mẩn sắp mấy cái ghế con hoặc loay hoay xếp lên đặt xuống mấy cái CD. Nghe nói đi Quỳnh sắp chở Bay và Yo đến. Hà mê trẻ con nên mỗi lúc gặp mặt Hà quên hết mọi sự mê mẩn nhìn từng đứa lại bày thêm lắm trò chơi. Những lúc này mà ông có đặt câu hỏi như vừa rồi với Huy thì Hà bẽn lẽn tránh né cùng lăm cười trừ. Và ông cũng thông cảm ngay.

Bố mẹ luôn luôn bù đầu vào công việc. Hở công chuyện làm ăn về đến nhà thì lại bận bịu chuyện khác. Được cuối tuần xem ra có thể nghỉ ngơi thì dành cho xem lễ; cho các con học giáo lý; học Việt

ngữ và không quên mỗi buổi sáng Chủ Nhật đưa đón đợi chờ con về. Chuta kể thời gian đầu cho con vào sinh hoạt Hướng Đạo càng lu bu thêm nữa. Đầu có đơn giản chở lên xe còn nhắc nhở thúc bách: loay hoay mãi mỗi sáng chạy đến park cứ như bị rượt. Mọi việc “vạn sự khởi đầu nan” khi con mình chưa thích và chính mình đôi lúc cũng cảm thấy mệt mỏi ngao ngán. Tuy giờ giấc về sau xem chừng đã vào nề nếp nhưng Huy Hà bằng đi một thời gian gần cả năm phải gián đoạn đi họp vì lớp học giáo lý thay đổi vào sáng Chủ Nhật.

Gia đình đành chọn một trong hai. Được cái Huy thích học, nên thuộc lâu kinh điển. Sau khóa học còn tự viết mấy lời cảm ơn bố mẹ đã dành thì giờ cho con học được kết quả tốt..

Trở lại tiếp tục sinh hoạt với liên đoàn Huy nay đã thuộc vào hàng kỳ cựu. Riêng Hà một thời gian theo bố dạy chơi guitar đã có thêm máu văn nghệ. Ngoài những buổi tập dượt Hà đã nhiều lần tham dự những màn vũ dân tộc trong các kỳ trại dành được nhiều giải thưởng. Một lần lửa trại Liên Kết, Hà đã cùng Phụ Huynh Chí Linh đưa nhịp trống Bongo của mình phụ họa tiếng đàn của bố và Bác Chương, Bác Trung làm cho mọi người thêm phần phấn khởi cất to giọng họp ca “Bạn đường ơi nắng lên rồi gieo sáng ngời.. được hoan hô một nghỉ.

Kỷ niệm sinh nhật 5 năm Huy đành rời Ấu đoàn nhưng chắc quãng đời Sói con cũng đã ghi sâu vào ký ức. Sau này Huy có dịp nhắc lại một vùng trời mờ mờ cái nhớ cái quên thật tuyệt vời và êm đẹp. Huy nay là đầu đàn nâu đầy phong độ để thành một Thiếu sinh luôn Sắp Sẵn với những sinh hoạt sống động hấp dẫn hơn mà các Trưởng cùng Phụ Huynh đồng tâm góp sức xây dựng cho thế hệ cháu con Hùng Việt trở thành những công dân hữu ích cho cộng đồng và xã hội sau này

Với hành trang vào đời là tinh thần hướng đạo được rèn luyện từ tấm bé, ước mong phụ huynh sẽ là nguồn trợ lực không mỏi mệt luôn khuyến khích con em vui sống đời hướng đạo rồi mai đây tiếp bước đàn anh đàn chị tiếp tục phục vụ và phát triển phong trào.

N.V.

Ảnh Hưởng

Có một Sói rất mê xem ti vi. Trưởng của nó bị viêm phổi, tắt tiếng. Sau khi đi thẳng tiến VIII về. Bố mẹ nó hỏi thăm:

- Trưởng của con hôm nay thế nào?
- Hình ảnh thì tốt, còn âm thanh không được rõ lắm.
- !!!?

SCOUTING 901

By Khoi Quach

It's been three years since my first arrival to Park West Park on a Sunday morning. I was placed in one of the three boy patrols that Chi Linh had. The experience of Scouting was new to me and I did not like it much. Every Sunday morning I woke up and dreaded going to the park at 9AM, all prepared for 3 hours of tediousness. Obeying the leaders was not a rule that I was fond of. Along with that, about once a month there is a requirements check. I often thought that my Sundays had become an extra school day for me. Also, the troop went camping about every 3 months. The hot, stuffy days, together with the cold nights, and the frequent shortage of food due to poor planning were an agony. And often, the camps are planned on holiday weekends, which means missing out on parties with family and fun places with friends. One other thing was the charity events the troop often volunteered for. It seemed like a waste of time to me. As time goes by, I slowly outgrew my inner child and accepted the fact that as long as I'm here, I might as well make good use out of it. The meetings felt shorter as I learned to have fun and stop thinking about going home. Requirement checks were easier once I actually listened and tried to comprehend the lessons. I discovered that the camps get much more enjoyable when I do everything I am suppose to and time flies by when I get together with the other Scouts and participate in exciting activities. The charity events became meaningful as I learned to understand the difference I can make for a community or a person by participating. The day I earned my tenderfoot changed the responsibilities I had as a Scout. More complicated tasks were presented and there were more rules to be memorized. By the time I got my second class, I entered the leadership phase as I received the duty of assistance patrol leader. I learned the ways to become an efficient leader through my patrol leader and the older leaders also. Patrick is laidback but always on task, Anthony is the troop's entertainer, and Alina can be serious sometimes, but when it comes to fun activities, she knows how to create one. When Chi Linh decided

to have another patrol, I became a patrol leader for The Eagles. The training I received from all the meetings and camps turned out to be useful after all. After two years of Scouting, older Scouts started to move up to our Venture crew and I became the senior patrol leader. It was a huge responsibility for me, having to call everyone each Friday of the week and make sure no one gets left out on any information about the upcoming meeting; controlling four patrols of young kids; and trying to be a shining role model. Scouting has become something more than a schedule thing, it has become an experience that I might need for my future. This troop has helped me build my leadership, communication, and responsibility skills. So thank you Troop 901 and its leaders for helping me strive as an individual and aiding me on the road to achieve my Eagle.

MY LIFE AS A SCOUT

Kevin T. Vo

My name is Kevin T. Vo and I am currently a First Class Scout in my troop. Scouting is one of the best things I had participated in in my life and I will never trade it for anything for it. Scouting has taught me many survival skills that I might need in the future. It also gave me many opportunities to go on exciting trips. However, more important is that Scouting helps me make a better future. As I carve out a great new future, I will have a few goals that will help me out.

Scouting has taught me many survival skills that I may never have learned elsewhere. Some people say learning stuff like survival skills is a waste of time, but I say it can save yourself or somebody's life one day. There are many sources to look at to learn these skills, such as Merit Badge books and your own Boy Scout handbook. Another way to learn these skills is to experience camp. Most of my skills came from camping because each time I go camping, I always try to learn something new that I known before.

Another thing I enjoy about Scouting is that I get the chance to meet new friends. When I first joined Scouting, I was one of those shy lonely

kids that hated everyone I meet. At first I told my parents to get me out of Scouting, but they just told me to give it one more try for one mere week. The week after that I meet new people that had many things in common with me. Soon we started talking about all these random things and then we became friends. Because of my new friends, it gave me a bigger purpose to stay in Scouting besides my parents forcing me to join.

My all-time favorite thing about Scouting are events. Whenever there is an event such as camping, it gives me a small adrenaline rush just thinking about it. Even community service events at the civic center is exciting. I would meet friends and other people that you can only meet at such times. Another thing I love about our troop are the camps. Sadly, some people say that camp is boring, however I believe that the people that hate camp are the ones that make it boring. My favorite camp so far in my Scouting life would be my NYLT camp and TT8. In NYLT (National Youth Leadership Training), they taught me a great huge bundle of information on leadership and teaching others about leadership. Another one of my most favorite camps is TT8. I liked TT8 because first, I meet a lot of new friend from all over the world, and second, I had a lot of fun learning new skills.

The most important part of Scouting to me is that I am making a better future. I have taught many people the path of leadership. Whenever I help out someone in need or just teach them something, it makes me feel that much better that I have helped out somebody's life. With my skills, I can save someone's life or my own. For saving someone's life, it should be one of the best feelings you can have in the world and one day I hope I can obtain that feeling.

My ultimate goal in Scouting is obtain the ranking of Eagle Scout and receiving the triple crown award. I want to get the Eagle Scout rank because I want the world to recognize me as a proud Eagle Scout instead of a regular person. My second goal is to receive the triple crown award. In order to get this reward I must go to Philmont, Northern Tere, and Florida Naval Sea Base.

Diane's scout life

Lets go back four years when I joined Girl Scouts. "Eww!!! Mom, they wear ugly uniforms!!!!" Well, that was my first thought of Scouts when my mommy made me join. We had the most hideous uniform, and it just looked extremely embarrassing since everything was in public!! I first joined the brownies - it was really boring because I was so smart that I knew how to do everything. But, within less than a year, I moved up to cadettes and they looked all old, armyish, and very mature. However, every Sunday we have a meeting and I look forward to it every single week! I can't really imagine life without Scouts. Yeah, my first impression was really nastifying, but I started enjoying it three weeks after and made amazing life-long friends.

The coolest people I know are in Scouts. We are known as the "LOVERS" since TT8 and that is exactly the opposite of what we really are. We are kind deep, deep, deep down but that's what makes us so cool and popular!! We are so cool that everybody at TT8 knows the Chi Linh Girls!! Well, all the boys in our troop are really boring except my cousin, Brainy. I hate how they say that I look like him! But, he is really weird and that is what makes everything funny! Anyways, let me name my bestest buddies; first, is Jennifer Vo and I met her just a year ago, and we just clicked ever since she joined. Jennifer is really crazy and she is the one that teaches and explains things to me. Second, is Kristine Tran and I met her about two years ago, and I thought that she was a cool girl that had really nasty teeth!!! Thank GOD for braces!!! Kristine has three names: Kristine, Connie, and Khanh; how gangster!! =] Her and I love making fun of people "the most." Third, is Michelle Nguyen and she is the loudest person I have ever met, but that is what makes her cool!! I love her laugh and it is really fun when she is around! The fourth person is Alice Tran. I met her in brownies and she is the most athletic girl I have ever met!!! She is really good at sports and she is really obsessive over little things. But Alice is the one person that I will always know is there. Well, the final person is Diane Nguyen! That is

me!!!! Ok. I am cool, pretty, smart, and amazingly talented!!!! Ohh!! And I love my teeth! All I need to do is whiten them and I am working on that very soon!!! =]

TT8 is the most memorable memory that I have ever experienced. It was amazing meeting people all over the world, mingling, and just having fun. Everyone was really nice and it was cool talking to people that I'll probably see soon or in three years. It was really cool when Jennifer, Connie, and I got flipped over by Virginian boys; definitely, the Don and Adam Ho concert was fun too. TT8 was really incredible and I can't wait until TT9. I also enjoy Lien Kiet, Lien Doan Camps, Knott's Scary Farm, Cadette Lock-in, Chao Co Dau Nam, Broom balling, and so much more.

Chi Linh has three wonderifical truongs. The girls' truong is Alina Lee. She is really mean and scary!! She scares me a lot. Alina is a great example of someone doing everything correctly. The boys' truongs are Patrick and Anothony. They are really fun and things aren't as boring when they are there. Patrick is the most generous person that I have ever met and gives the most weird and random advices about boys. It is really bizarre how he cares about us, but extremely cool at the same time. Anthony is really strange. He is really crazy at times and then out of nowhere gives lectures. Chi Linh truongs are extremely cool and we are really lucky to have them.

In conclusion, there are multiple reasons why Scouts is so fun and as you can tell that I have listed many, many reasons. People in Scouts all around the world are family and Chi Linh is my second but yet my closest family. Everyone in my troop is unbelievable and I will cherish each and every person. I love Scouts - it is a life long hobby, and I encourage anybody to join Scouts.

By Diane [Daniel] Nguyen :)

Crazy

Chi Linh

By: Alice Phuong Alex Tran

Scouting Years: When my dad signed me in for Girl Scouts, I felt extremely embarrassed. I didn't want anyone in school to know that I am in Girl Scouts. When I saw articles about Girl Scouts before I was in girls scouts, I thought to myself that I was glad my dad didn't sign me in to be a Girl Scouts. But then I am in Girl Scouts and that is very sad. Everything was so dull, boring, and it had no fun to it. It seems like the whole troop had no soul. I thought to myself that when will I ever get out of this place. I wanted to leave and run away. I *could not* stand it. Everything was moving so slow with nothing exciting happening. I was crying in my head that my life was going to be over any minute. My first day was horrible. I felt so stupid to be in Girl Scouts. I thought my dad was out of his mind when he signed me up. The most part I hated the most was singing. I wanted to burst open. The songs didn't even make sense! I have never felt so stupid and embarrassed in my life before.

After awhile, I have enjoyed every event that I went to with my patrol. During the year, we would have sports to play, events to go to, and much more things to do. The campings were *sometimes* fun, but boring too. The events that we have are improving. I'm proud to be a Girl Scout and I don't feel embarrassed anymore. The only thing that I still don't like is walking around the pole with strings and a green flag. I still think that is it embarrassing for the other children that are playing in the playground that are not in Scouts watching us thinking that we are some crazy group of Asian people walking around a pole. I am so grateful to be in the troop that I am in right now. I would probably not want to go to a different troop.

Leaders: My leaders are Alina, Anthony, and Patrick. They are cool. They are funny. They are fun. They are nice. They rock the whole troop (I think). Alina is an awesome person. She is a great leader to all cadettes. I don't know how our cadettes would be without her. Anthony is really funny. He is---cool? Anthony has a really cool hair that I think

no other human being will ever have exactly that kind of hair cut. Patrick is fun. Patrick is our driver. He drives Diane, Jennifer, Michelle, and a weird girl name Kristine to places. But it's scary how he drives. Patrick is a cool person. Alina, Anthony, and Patrick are one of the reasons why our Silver Award was a success. They transport us everywhere we need to go and they also donated us some money to buy supplies for our fare.

Memories: I remember when Patrick was telling a true scary story, my friend and I screamed and ran away because we were scared. We ran away when the story didn't even start. So we went back to our tent and started eating. It was fun because Christina was new for a couple of weeks and I really got to know her better. There was a recent camp called TT8 that I loved a lot. I had such a great time meeting new people from other troops and especially playing football. I tried to play football every day at TT8, until my two leaders (Patrick and Anthony) said that I can't play anymore. That got me really mad because I couldn't sit in one shady spot and just talk to my friends. I need to be running around playing football. I will never ever forget TT8. There are so many great memories, but it is a pity that I forgot all of them because I forget things a lot.

My friends are Diane, Jennifer, Michelle and this one weird girl Kristine. I love those girls. They are my homies. I had so many memories with them, but it's so hard to remember because Diane and Jennifer take up the whole room (I'm just playing around). I am glad I met every single one of them (except for Kristine) because they have always been there for me and they are really cool to me. Diane is pretty and funny. The one thing that I am concerned about is that she can be really evil sometimes or almost all the time when I'm with her. If it wasn't for me talking to her first, then she would not be in our popular Chi Linh girls group. She is really good at throwing a football. Jennifer is super duper funny. She is such a cool friend to have. Her attitude makes people laugh very crazily. She is the troop clown. Michelle is CRAZY!!! She is my sport and athletic buddy. We play sports together almost every time. She is very outgoing and not shy. I love to hang out with her because she is so energetic like me. There is nothing good to say anything about Kristine because she is my sister. They are all popular in Chi Linh (including me). We are called the "Lovers" Group. We are going to make a bakery called the "Lovers" Bakery. We bake cupcakes, cakes, cookies or other bakery stuffs for anybody's birthday when we have the time to bake.

That is why we are cool like that and there are other reasons too. We have the hands of Martha Stewart to bake and cook like a *goddess*. It is fun hanging out with them because we have our secret agent names and we make up who is related to whom.

TT 8

Joining Scouting has been the best experience I have ever had. I have gone camping often, had lots of fun and have earned merit badges. I have had many unforgettable Scout moments. Joining Scouts is absolutely one of my best ideas that I have had. I hope to stay in Scouting for a long time.

The best camping trips I have had was Thang Tien 8 (TT8), the 8th International Vietnamese Scouting Jamboree and the El Capitan District Camporee. TT8 was a seven day camp where Vietnamese Scouts from all over the world came to have fun and meet new friends. Everyone who went made a lot of friends. We also swapped patches with other different troops.

Our district camporee was a three-day camping trip. Scouts in our district of El Capitan in Southern California came for the games and to have a good time. The games were assembly, spider web, blind lashing and other games that involved using Scout skills. On the last night during the campfire, the patrols were rewarded ribbons for their scores in the games. 1st, 2nd and 3rd place ribbons were handed out.

I had other camping trips that created memories that I will never forget, such as my first camping trip. I had so much fun because it was the first time I had ever stayed overnight outside of my home. But I don't remember a lot from that camping trip because it has been nearly two years.

I hope to have even more fun in my upcoming camping trips and to share my memories with my friends and family. I also want my fellow Scouts to enjoy the camping trips like me. I know that I will never quit Scouting

David Le

By: Michelle Nguyen

*My Scouting
Experience in a
Nutshell*

It was about four years ago, when my uncle told me I was going to join Scouting. Since I first joined, the memories became better and better. The many journeys we've gone through can never be forgotten. Even though, everything wasn't so cherry on top in the beginning of Scouting, it all turned out great and is continuing to be great! I remember hating to wear uniform and tucking in our shirts. It was the worst feeling ever; and standing around the flag pole in public? Not my definition of FUN. But after a month, oh man did I love Scouts<3. Scouting is now the second biggest part of my little life.

Scouting is where I met my best of friends; Diane, Connie, Alice and Jvo or Jennifer. Diane is the greatest, she can make me laugh on and on, by her just being her! I love that girl, she's always acting retarded; and yet, she's the smartest out of all of us! Jvo is the coolest; she's the oldest out of the five of us. She and I can talk about anything, and I mean ANYTHING; from boys ;) to icky girls. Oh yes! Alice, she's the youngest out of us, she's too cool too. We have the most in common, we both love sports like crazy, and we both suck at volleyball. But it's all chill, because we still can whoop guys' butts at football! Ooh lala, Connie, she I can say positively, is the prettiest out of all of us! She's the reason why guys actually walk up to us :]. We hang out so much, when we're known, we're known together. One thing we're known as is The Lovers. We bully other so much, the more we bully you, the more we love you; bullying is our way of showing our appreciation. Well, at least that's what our awesome leaders claim. :] These girls are one reason I look forward to scouting. The guys, however, are not even close to a reason I love scouting. Even though, they can make me laugh. But heck; who can't? x] One of the coolest guys there, is Khoi. He isn't really that cool, but he's somewhere on my cool-o-meter. We can always make fun of this guy, for now, we're calling him BoobieBigHead. There's a reason behind that; long story. Another guy we can always bully is Brainy, Diane's cousin. He's

short, smart, and pretty weird. He was the girl in our skit, heck, he IS a girl. And SHE knows it.

You didn't hear it from me, but our venturers are the best venturers our there! Ever since it was Ryan's birthday, we started baking our goods for our special venturers. They know they loved all of it. All the mouth-watering goodies and the eye-popping cards were the best thing that ever happened to them. We always do it out of the good of our hearts, we never expected anything back. Well, Diane does, she wants food ;) I also have a very cool best friend in venturers, Hiep Nguyen. Even though he's about four years older, I can talk to him about anything. He's one cool best friend. I sure miss Xuan Loc, Mindy, and Amanda though, they were the coolest cadettes ever! I don't think we can ever replace them!

But of course, a troop isn't anything without the leaders. Our leaders aren't just any leaders, they're the best in the world. Who you ask? Well, they're Alina, Patrick, and Anthony. Alina, is cool, well at times. She can be mean, but I know she's doing it for the best. Patrick, oh man, this leader is the coolest. He cares about us the most. He once gave us girls 60 bucks to go watch a movie and eat dinner. Alina says he spoils us; but we don't think so. :] Anthony is mucho cool! We make fun of how he dances. I don't think he knows that we do. I'm thinking he knows now. x] Our leaders are the best, I always hear bad rumors about them from other troops, but I know they're just jealous ;) I love these leaders, we can always joke and mess around with them, they wouldn't mind, they'll just crack jokes back on us. They're that amazingly cool. :]

The best memory of my scouting life, was TT8. That was the place where I threw my first spiral. My first time playing with the guys, and WINNING. It was the place where I met, little bear, medium bear, and big bear. The most fantastic people there, besides us girls. Little bear was the cutest; he was the one that would always save my life. Medium bear was cool also. Big bear, oh big bear, we always thought he was bored, cause he would never talk or anything. After we started talking though, whoa did he get even cooler! I met the most awesome Texas girls too! Quynh, Kimmy, Jennifer, Vicky, and more! It was funny how we met them; we were going to go shower, and we didn't know where! Then we saw those Texas girls, who showed us where the paying showers were and they gave us money for the showers. Vicky, however, I met during the Big Game. She had the cool hair,

that's why I wanted her. :] Turns out, not only her hair was cool, SHE was cool! They're all fantastic, I can never forget them; ever. I also met Victor from Virginia, Kevin Mai, Kevin Nguyen, Trevor Luong, and Viet Phung from Hung Vuong; Andrew Nguyen, Patrick Ho, Eric Hoang, and Johnny from Lam Son. Tvo, David, and Tuan from Hoa Lu, and many other fantastic people!

Basically, all I'm trying to say is, Scouting is the best thing that ever happened to me. After knowing we were going to write this article, and we're going to have other troops reading it, I went right to it, and wrote it. I wanted everyone in the whole wide world to know about my amazing Scouting memories. I love you all! <3 :]

Câu đố

Bà ngoại Jimmy & Julie

- 1- Còn nhỏ em mặc áo xanh,
Khi lớn như anh, em mặc áo đỏ.
(là những trái gì?)
- 2- Đầu khóm trúc, lưng khúc rồng,
Sanh bạch, từ hồng, Xuân hạ thu đông, bốn
mùa có cả.
(là con gì?)
- 3- Một đàn cò trắng ở tận núi cao,
Ban đêm lao xao, ban ngày trốn mất.
(là gì?)
- 4- Đầu rồng, đuôi phụng cánh tiên,
Một trăm con mắt ngó nghiêng về trời.
(là trái gì?)
- 5- Trên thượng tầng có con chi ăn không
uống. Dưới hạ thú có con chi uống không ăn.
(là những con gì?)

Love and Memories

I've been in Girl Scouts for a while now, and since that time it has created the greatest memories of my life. I have met so many great people and have had many adventures with those cool people. When I first joined Scouts, it was horrible. We had to wear a UNIFORM. I felt embarrassed that we had to circle up around this stick in the middle with a UNIFORM on and people out on the road could see us. We had to yell animal names and responding calls too, which was also embarrassing. It was like we're jungle beasts – a Tarzan kind of thing. I had to wake up so early on Sunday mornings to go to Scouts when I could have been sleeping. However, after a time in Scouts, I met new people, tried new things, and came to love it.

One of my greatest memories of being in Scouts is meeting my bestest friends in the whole wide world. I met Diane and Michelle a couple years ago, and just this year, I met crazy Jennifer. Alice is also part of our group and is my sister. We bonded quickly and since the time of our friendship, it was like WHOA. We made friends with new people, teased people, made fun of people, made people cry, and so much more. And we baked a lot of cakes, cookies, and cupcakes for people and of course they loved it. We should one day make our own little shop at the corner of our Scouting park. We slept over at each other's house, swam together, went broom-balling together, shopping, movies, and so much more. Diane, Alice, Jennifer, Michelle, and I bully and make fun of so many people that Anthony, Patrick and Alina decided to call us the "Lovers" because they think that's how we show affection by being mean to people. Liars. However besides having fun, these friends really benefit me because by being in a group, we can actually talk to each other and help others too. Even though we do many mean things, we also work together to help other people and realize the benefits of having best friends. I love these girls – I can talk to them, depend on them, and I can go to these girls for help. I even did my Silver Award Project with Diane, Michelle and Alice. We did many new things together just by helping other people and the community. We visited the aquarium together, which was really fun learning about sea stuff. Some day, Jennifer, Diane, Alice, Michelle and I are going to open our own shop called the "Lover's Bakery". There are still more cool people in Chi Linh though, much more, just there are too many to write about.

Some of the things that we did together can be kept as one of my greatest memories, like TT8. At

first Jennifer didn't wanted to go because she said it was going to be boring. So I had to persuade her that I would buy candy for her at camp, so she went. I bought candy, but it was actually for me. On the first night, it was really fun because Jennifer and I were just messing around in the tent, fighting in our sleeping bag, taking pictures, eating, and prank calling people. The next day Diane came, so she, Michelle, Diane, Alice, Jennifer, and I went around to other troops to meet new people and give away cupcakes. During the whole week at TT8 we had so much fun. Some of the things we did included canoeing, where Jennifer, Diane and I got flipped; and the Adam Ho concert which was really cool. Well, it was really cool except he didn't want to give his shirt to Jennifer, Diane, and me but instead gave it to some guy. A guy, not us, but a guy. I also met these really cool people from Texas: Quynh, Jennifer, Kimmy, Kim and much more but I can't remember them because we met them in the dark; they were like our sisters at camp. It was really funny how we met because we were on a way to the showers and we ran into them. They told us that in order to shower where we were going, we had to pay. This really cool girl named Quynh gave us money to shower. I have to say that being there at TT8 with my Scouting family was the best part of being together.

Some other really good memories I had with my friends at Scouts were at the troop camps. I remember one time when Patrick told us a very scary story at camp. I was with Jackie and Kelley and we were like SCARED like WHOA, so then at the middle of the story we decided to run back to camp, which was really far away. We were frightened to go, but too scared to stay back. So we ran really fast back to the campsite, but halfway there we got really scared again. I wanted to hide in the bathroom and call someone to pick us up but when we called Christina she wouldn't pick up her phone, and Alice didn't want to come. So for 5 minutes, we stood at a tree and after that we ran screaming back to our tents.

Scouting is one of the few things I look forward to every week. Every meeting is also worth a memory. We basically just have a boring, long flag ceremony; then take care of patrol stuff; eat cheerios; and play a random game like hide-and-seek, chicken fight, tag, mouse and cat, or piggy back ride race. It's always fun because the game never turns out right because we always end up messing around. I also like being patrol leader. Currently, I am senior patrol leader, with help from Annie Nguyen. It's really fun.

Of course, a troop is not complete without

its leaders, especially in Chi Linh where the best leaders are Alina, Patrick and Anthony. Alina can be the meanest person you know but after a really long time knowing her, she's really cool. Alina's mean, sometimes she scares me. Although she yells at us for random things we do, we realize after that her lectures for us is just her way of looking after and taking care of us. At TT8 she kept on whacking me with her hat just because I hid her catfish bait under my hat. I told her Jennifer had it but she didn't believe me and the black thingy at the bottom of the hat really hurt. Patrick and Anthony are the most random, mean, and nice leaders I know. They both have Sidekick cell phones, matching jackets, matching shoes, and so much more. Even though they fool around much, and may act like they don't care about us, both Anthony and Patrick care about us Scouts very much. Sometimes at the flag ceremony, they do the funniest things that make the ceremony not so boring anymore. One time when Anthony was our only leader at a meeting, he taught us how to play the hardest game ever called something I don't know. We had to copy the move that the person next to us did, but we never got the point how to play the game. The whole time at Scouts that day, we were learning how to play this lame game, which turned out to be really fun because we were having fun and being retarded. We never played that game ever again because Anthony wouldn't let us.

In the end, I am very grateful to have these young leaders who are not into the old "boot camp" style type of Scouting. They are the coolest leaders, who are always there for us to talk to and can help you when you need it; even though they can be really mean to other people. We can always joke around, say mean jokes – they'll laugh and make mean jokes back. Sometimes Alina, Anthony and Patrick may get made at us but that hardly ever happens because they are excellent that way. They have all been there to help us, including our Silver Award Project. Overall I have learned many special things about being a Girl Scout, and special techniques and skills. A few times I have used these helpful skills in real life to be successful. I encourage many other people who are not in Scouts to join and receive the benefits from it. And I am also thankful to be part of such a fantastic troop with fantastic Venturers, spectacular Girl Scouts, and cute little Cub Scouts.

By: Kristine Khanh Carlos Connie Tran

Where is all began...

When I think of TT7, I think of one thing: "WOW." What an amazing trip. Leaving this camp, I brought with me the greatest feeling I have ever had about a single event. So many things happened, so many things that I will never forget. One experience that all Scouts must experience is Thang Tien. From my experience, TT7 was the best TT of them all.

When arriving at Texas, Alina, Anthony, and I were caught by surprise. Never did we plan that it would be so hot. Our first few days, we stayed with Anthony and Alina's aunt and uncle. They were two awesome people and were great hosts. We had so much fun at their house and the activities that we did with them. They took us around Houston. We played so much, from going to the movies to the water parks to going ice-skating.

But if we thought we had fun with the family, then I don't know how to describe our experience at the camp. At first, we were very heart-broken that we were leaving the house with the air conditioning. No longer were we in the refuge of climate controlling devices. We were at the mercy of Mother Nature and we were very bitter about it. We hate it when that happens. But we had Scout spirit, so we turned that frown upside down. We never looked back. Constantly we joked around. We stopped complaining about the weather and simply enjoyed the environment around us. We faced so many obstacles at camp. The first was our confrontation with the arachnids. Millions of spiders were hiding under the tents we were going to sleep in. Anthony and I showed our courage. With bravery and skill, we combated the deadly foes. We emerged with a quick triumph of the evil demons. We held our heads high victoriously.

The first two days were basically "adjusting" days. We got used to the surrounding area, the people who were at our campsite, and again the weather. The campsite was pretty

big, somehow they seemed to have conveniently placed us in the camping area furthest away from the dining hall. Each day, we had to walk a total of six long trips, to and from the dinner hall, to get our food. But that was okay, because we lost a lot of weight and stayed skinny. Well became skinny in Anthony's case. Each trip was like walking about half a mile; it took us approximately 15 minutes. The walks never seemed that long though. Anthony, Alina, and I were always talking and laughing and that made the walk seem like it only lasted a second, maybe 2 seconds.

The real activities started on Tuesday though. That's when we first started playing our games. The first day was basically an opportunity to meet the other participants of TT7, people from all over the world. We played friendship games that pushed us to introduce ourselves to others and find out interesting facts about each person. That afternoon, it started to rain though, but the great thing about Texas is that when it rains, it is still very hot. What we played on that day were various games that involved a lot of water. There were obstacle courses and wrestling games; all were inside pools.

On Wednesday, we had our Tro Choi Lon. Our Tro Choi Lon consisted of a variety of fun games and competitions. The first thing we did, in the morning, was play with bottle rockets. We had an opportunity to build two rockets, one for height and one for decoration. In the afternoon, we played our games inside a pool. We played all kinds of race games in the pool. All the games were relays and involved cooperating with each other.

Thursday was our free day. There was not a planned agenda. Anthony, Alina, and I signed up for program activities that day. Our first activity was archery. We were given bows and a few arrows and we shot at targets. We at first used regular bows, but after talking with the camp workers, they allowed us to use hunting bows, which was really awesome. Our next activity was action archery. In action archery,

we used special arrows that are specially made for hunting birds. We walked through a course and shot at a variety of targets, from pictures to toilet seats to bottles to rings. The third activity that we did was rifle shooting. There was a shooting range and each person was given a rifle. We learned how to load and then shoot. The targets were pretty small and were about 30 feet away. The last activity we did was sailing. We sailed in a lake that was at the camp. There were a variety of other activities that we could have done but we didn't have time for. These activities include wall climbing, rowing, canoeing, kayaking, etc. The day was pretty relaxed. We simply walked around and watched the jeopardy competition about Scout history. In the evening, we had an Independence Day celebration barbecue.

Our last day at camp was Friday. We were so tired that day; we didn't feel like doing anything. So much was done the other days, we were just worn out. We rode inside the shuttles for a bit and enjoyed the campsite. There was mostly reminiscing about what we did. Like when we caught a frog, ran around with a lizard, and saw deer. We thought of how we had such a great time.

There were campfires every night at camp. The first one, which was the opening campfire ceremony, was really interesting and exciting. The fire was huge, reaching up at least 10 feet high, and the performances were excellent. The Texan Scouts put a lot of effort in preparing for these acts. Each night, the campfires were different; each had its own unique aspects. Leaving the camp Friday night, we realized how

much we were going to miss it. We bonded so much at the camp. The greatest thing that came from this camp was the friendships that were formed. First Anthony, Alina, and I formed a very special bond. We had to look out for each other and became very close. We truly were a family(OHANA!). Also, there we had the opportunity to form special relationships with other people from all over the world. We became very close to people from our area. We also had the opportunity to become friends with people from Texas and Maryland. One of the bonuses at camp was the fact that we shared a site with the Australian Vietnamese Scouts. We talked to them and were able to form a Scout bond. We learned much about their culture and the unique aspects of Scouting in Australia.

I left TT7 with memories. I left with an attachment to it. I left with friends. But most of all, I left with a newer understanding of Scouting

Patrick Nguyễn

Giải đáp câu đố trang 67

- 1- Trái cà, trái ớt (còn nhỏ thì xanh, lớn thì đỏ)
- 2- Con tôm (sống thì trắng, chết thì đỏ)
- 3- Những vì sao trên trời (ban đêm có, ban ngày không)
- 4- Trái thơm (100 mắt xây nghiêng về phía ánh sáng)
- 5- Con tắc (ăn dâu mà không uống nước)
Con đĩa (chỉ hút máu chứ không ăn)

MY MOST MEMORABLE EVENTS IN SCOUTING

Dana & Kathy Nguyen:

To our very “special” crew,

Our most memorable event with the crew was the overnight hiking trip. Within these two days, the crew was able to bond with the new members and have an adventurous time. It was a good time to relax with each other and enjoy our surroundings.

Before starting on our hike, we prepared and divided all the equipment amongst ourselves. Then, we began the most fun event ever! The crew was split into two groups; one led by Dinh and the other by Joe and Alina. At the beginning, our group, led by Joe, got lost several times and were forced to turn back only to later realize we were on the correct path in the first place (silly Joe...). Then, we decided that it would be a better idea if both our groups combined so we could get lost together!

After several hours of hiking, we stopped for a snack and a wardrobe change behind the bushes because it was getting very hot. Atop the mountain, we were able to have a very nice view of the ground below; we then proceeded to climb down a steep and rocky slope. After this terrifying mission, we learned to trust each other more. We continued on our hike towards our camping ground. By this time, everyone was getting tired and ready to set up camp.

When we finally reached our campsite to set up, most of us were too exhausted, yet Dinh decided that it would be a good idea to explore the mountainside. While some of the crew went on this trip with Dinh, the rest of the crew hung out and took a nap. After Dinh came back from his wondrous voyage, we all sat down to eat dinner together. Although Dinh kept scaring us about the hungry bears that would eat our food and possibly us, we never encountered any hungry bears except for Dinh.

After dinner, we decided to play a game in which the crew was able to get to know each other better. Each person was to say a compliment about everyone else in the crew and then receive compliments as well. It made the crew feel very special and accepted by each other. After this two-hour game, some of the crew decided to head to bed to catch up on their beauty sleep while a certain individual, who had been sleeping through dinner and the game, continued to slumber on through the night until he woke up for some drowsy cold medicine and went back to his hibernation.

The few who decided to stay up to stargaze were fortunate enough to have a comfy Dinh belly pillow. While he tried to spread to us his wisdom of astronomy, all we really noticed were the bright dots in the sky. It was very cool because there was very little light pollution, which we normally see in inhabited areas. When we all got tired, we went to sleep to get ready for the next day's hike back to civilization.

On our hike back, it was much easier because we had emptied all our food into our stomachs instead of carrying it on our backs. When we got closer to the beginning of our trail, we decided it would be a good idea to retrieve some nutrients to restore our energy lost from the long journey of two days. Before our trip to In-N-Out, we had officer nominations and a light snack from the parents. Despite the food provided already, we were still hungry and decided to take an excursion to the trusty In-N-Out nearby where we had a hearty meal.

After our lunch, we headed back to the park where some of us got lost yet again. But in the end, we all enjoyed the outing that helped us bond together and build man muscles. We are all looking forward to our next hiking trip in October, which will again feature Joe, and will hopefully live up to the glory of this hike. THE END.

Tri Huynh:

The most memorable event that I ever attended during my time in Scouts was TBC (team building camp). This camp has not only changed my outlook on life, but it also strengthened the bond between me and a few other people in our crew. It was the first camp where I would be able to learn to cope with my new team members and the rest of the crew.

The first day, or rather the first night, was interesting. Dark clouds rolled in quickly as we were doing our best to set up the campsite in the dark before it started to rain. It was a bit cold outside, but that did not stop the crew from finishing the campsite and going to sleep to start the three days of fun!

The second day started as we were being called at 6 o'clock in the morning for morning stretches and exercise; afterwards we were to head back to the campsite to have our breakfast. Everyone was still sleepy, so we decided to all take it easy. We did not know what was waiting for us down at the beach, but we all knew that it would be fun, since it's Dinh after all. He created games to make it fun and tried to get us to know our team better. Nancy, Vinh, Hiep, and I were all assigned to the same team. It was a great team - we surpassed the first test of physical capability using our man power and teamwork to get the MRE's in our hands. Even though it was just enough for one person, we never knew that sharing would be such a great thing. I had a feeling that Dinh would treat us out anyways.

The second game stop was to test our mental state and our teamwork as well. I was amazed that we were able to pull on a rope to form a star and a circle without being able to see. I was totally amazed, not only did we do that, we also pulled off being able to lash our flagpole up first and winning that event. Out of all the games, the best one was the ball transfer that Dinh set up for us. We did remarkably well, having been able to complete it without blowing a fuse on one another. At the end of the day, the crew got together and we talked about what we feared the most. I was able to get to know everyone so well knowing that they were all there for me to talk to and always there to help me out, no matter the occasion. Soon afterwards, we got pizza. Dinh's so predictable.

That camp was the most amazing camp that I ever went to. Dinh really pulled a trick out of his big magic hat. Over all the camp really helped me

enjoy the fact that the crew was founded on a hard rock - we use each other as our foundation and as our family. The quote that Dinh would always pound in our heads, Team, Crew, Family, is really starting to make sense.

Hiep Nguyen:

Since I've joined Scouting, there have been many fun activities, one after another. Never in my years in Scouting have I been to a boring event =). I've always learned how to make the best of things.

One of my most memorable events would have to have been TT8. I thought that the idea of camping for one whole week would be extremely tiring and tedious. All of the truong kept warning us about TT8. Of course, we had never been to any to really know what kind of experience it was, so it felt more like nagging and we learned how to tune that out.

I believe that we came into TT8 very unprepared. We didn't know what to expect. My plan was to be very socialable to everyone and make plenty of new friends. When I arrived at the camp, I realized that it was very hot and our crew was very tired. The heat was driving us crazy. The more TT8 past by, the greater the intensity was. They put us through one week of being with strangers whom we now consider friends. I soon found out how unprepared for this camp I was. TT8 finally hit me when I thought about it and said to myself, "Hey this only happens once every four years, and I paid \$180 for this. I might as well make the best of it!" I wish I had brought more things to trade, like badges or t-shirts.

The Venturing Subcamp program schedule was filled with events, as usual. They included many games like getting hosed with water and rolling around in the mud. We did a lot of other water events and even a tug of war in the mud. We had an awesome campfire. There were physical activities and the big game the next few days. Canoeing was also very fun and relaxing. There were so many events that I can't even remember them all! There is no way that thieu's program could be better than ours!

Honestly, at times I did not like the games that were put together by the staff. At times, camp got really ridiculous. At times, the heat could have seriously done some damage to our heads. But through it all, I think that we had to keep in mind that we were Scouts, and as Scouts, we must follow the Scout laws: "*Đieu luat #8, huong dao sinh gap kho khan, van vui tui.*" However at times like the campfire and the Venture subcamp banquet,

couldn't be any better.

Some things that I have learned after going to this camp is to always make the best of things. I also learned socializing skills. If you are friendly to people, they will open up and be friendly to you also. But the most important thing that I learned would have to be how to be prepared for an event and to never underestimate it. At TT8 I lost my t-shirt that everyone signed and it made me very unhappy. At TT9 I will be ready with 20 t-shirts to sign, hundreds of badges to trade, and a phonebook =).

Kathy Van:

My most memorable moment in Scouts was at TT8. I think the best part was the fact that I was able to spend a whole week with all of my Scout buddies. Let's start from the very beginning of that awesome week from the very first day of camp...

I woke up at around 5:30 am, which was a little too early for me, so I was really tired. While I was brushing my teeth, Kathy arrived at my house. Nancy was our ride to camp so we had to wait for her to pick us up. Mindy didn't go with us because she had her own ride. Meanwhile, we ate breakfast that Kathy's mommy bought for us from McDonald's. Then, Nancy and her daddy finally came, but he was hungry, so my mommy made him eat breakfast right then and there. Nancy also ate the egg and cheese McMuffin that Kathy and I saved for her. Meanwhile, we packed all our things in Nancy's daddy's car to save time. When we were all ready to go, Nancy's daddy drove the three of us and we were en route to camp. During the ride there, we all got stomach aches from the breakfast we had earlier, but we soon forgot about them when Kathy made funny glasses for us to wear out of colorful pipe cleaner wires. When we arrived at Jurupa Park, we saw some of our crew members at the front gate and we happily waved to them.

The next thing I remember is that we

walked to our campsite with some of our other crew members and together, we started building the gate and putting up the perimeter and the canopies. When it was lunchtime, we all went to the "cafeteria" to get our KFC lunch boxes. After lunch, we finished setting up our campsite and then we just all sat together and had some relaxing, bonding time under the shade. Later, some people from other crews decided to go down to the river nearby. We walked for about four miles total, to and back from the river in the hot, burning sun. We were all excited to go there because we thought we would get to play in the cool water, but we were disappointed when we found out that the river was actually a stream that was literally only three inches deep. We probably stayed there for an hour or two and then we headed back to our individual crew campsites. We went to take showers and walked together to go get dinner. That night, there was a cracker barrel for all the Venturers, where we all had food and time to get to know people from other crews. Then we walked back to our campsite and went to bed.

I don't really remember what happened on Sunday, but I think that was the day of the opening ceremony where I, along some other crew members, sat at the front and greeted all the people who entered the main gate. Monday was the day of the opening ceremony for all the Venturers, where Nancy and I were the ones who pulled up the Venture flag. I think that was my most memorable moment because it was scary going up and down that rocky flag pole stage, but it was fun, and it made the rest of the times we raised and lowered the flag enjoyable. It was also the day when new teams were divided amongst all the crews for the rest of camp. There were water games in the empty dry field area in the afternoon and then the GPS game at night. All I remember about Tuesday was the relay race in the morning and then there was a canoe race in the afternoon. That night, we had our Venture campfire. The La Vang's Summer Nights and BDG's It's a Small World After All skits were very well-done; our crew's skit was pretty good too, if I do say so myself. On Wednesday, the Venturers competed in the Big Game and we had our TT8 banquet that night and oh yes, it was awesome! Thursday was our free day where everyone gets to do what they want. Linda, Kathy and I had to do our interest project in the morning until the afternoon. Later in the afternoon, we played on the water slides and had loads of fun. That night, we had the second campfire, but this time, it was for everyone to watch.

The last day at TT8 was so depressing. All of the Venture Scouts got together before the closing

ceremony to pass out all the prizes for the teams that won certain activities at camp. My individual team won first place for the Big Game and our crew won third place for our skit. We all said our last good-byes at the big closing ceremony and everyone made two gigantic circles in front of the stage area and we sang one last song together. After that, the Venturers had our own flag ceremony where Nancy and I pulled down the flag at TT8 for the last time. Then, we went back to our campsites to pack and clean up. Finally, Mindy's parents took us home.

I miss TT8.

Matthew Mai:

Lien Doan Chi Linh was founded by Tr. Ly Nhat Hui in September of 2001. Ever since then, the Lien Doan has gone from a group of few to an assembly of many. I first joined Lien Doan Chi Linh in April of 2002, when Chi Linh was still young and new, and it one of the best decisions of my life. I've grown and learned so much from my friends and from the leaders of Lien Doan Chi Linh and I can't thank each one of them enough.

Over the past four and a half years, I've been a part of Lien Doan Chi Linh. We have had many events that were both fun and educational. Lien Doan Chi Linh held many events, including camping, parties, hikes and a variety of other events, and for every event, there are the memories that come with them.

My most memorable moment as a Scout of Lien Doan Chi Linh has got to be the Venture Crew's Winter Retreat on New Year's weekend in 2006. It was one of the best times I have had in my life. It was at a place called Lawler Lodge in Idyllwild, Riverside. It wasn't a high adventure event. It wasn't something out of this world. It wasn't anything extravagant. It was just awesome bonding time with our Venture Crew, leaders, and parents. To me, it was one of the best times the crew

has spent with each other over the years because I felt as though the crew, the leaders, and the parents were like a part of my family and nothing could have stopped the happiness, the peacefulness, or the love in the lodge. It was, without a doubt, one of the best moments I've ever experience and I hope there is more to come with Lien Doan Chi Linh.

Ryan Le:

April 21, 2002 was the day I joined Lien Doan Chi Linh. The Lien Doan was small back then. Man, I still can't believe how big we have gotten. My mom made me join because she said it'd look good on a resume for college or something. I was okay with it because after my sixth camping trip, I just fell in love with camping and the outdoors.

My most memorable event was my first Boy Scout camping trip. It wasn't everything I expected it to be, but it was fun. It was at the Will J. Reid Scout Park in Long Beach. I was somewhat disappointed at first because I thought it was going to be like real life camping, like in the mountains or something because that's what you usually see on TV and stuff. We started to set up camp; it was my first time setting up a tent, and I always wondered how people do it. I forgot who taught me - it might've been Tr. Tuu because he was with us a lot of the time and taught us many things. He taught us how to sharpen and handle a knife, tie some basic knots, the ten Scout laws, and some other things that I can't remember. Many funny things happened at camp. Well, first Patrick told us go gather up wood and sticks for the campfire. We did, and most of the wood that we picked up were broken tree branches and stuff. We thought we were doing good until the other Boy Scout troop next to us told us that the wood we were getting would give out a toxic and hazardous fume if we burned it. We reported to Patrick and it seemed like he didn't know much about the wood either so we just left it there and went to go chop up some

tree trunks we saw laying around. Patrick showed us how to use an axe correctly and what the circle of safety is. It was also pretty funny when I THINK Patrick and Anthony were trying to start a fire by rubbing two sticks together. That didn't work out so well so Dara's dad came over and tried it. We all got really excited when we saw smoke and then Patrick killed it and said it was only dust. They must have spent 30 minutes trying to start a fire. I don't really remember all that happened in the camp but I do remember meeting David. He was one of the thanh sinh. He was a funny guy and he slept in our tent. The morning that we left, the parents made us an egg and tomato omelet. It wasn't that good but I kept asking for more, I don't know why. That was one of my most memorable events. My second most memorable event was winter retreat in 2006, after I had bridged thanh. It was fun because we could just all relax and did not have to worry about stuff we would normally have to at a camp or an important event. TT8 was all right too but I guess many people would choose that as their most memorable event so I chose winter retreat. When we first arrived at winter retreat, I think it was raining. I am not sure - maybe it was when we left. The walk to the cabin from the parking lot was like a little trail; it went up and descended and had some curves. It was hard carrying all the food and supplies to the cabin. Once we got everything settled, we went around exploring the place. It was the kind of cabin that you see on TV with a moose head hanging in the main room. We decided where the boys and girls would sleep. The boys' cabin was adjacent to the main one, where the girls slept. The bed I picked was in the corner. Everyone brought games and movies. We had movie nights where everyone gathered up in the boys' cabin and watched movies on Anthony's laptop. We watched *The Exorcism of Emily Rose*. I was planning to be scared out of my mind with that movie but it was not scary. It was still a good movie though, I liked it. We also set up an X-box and PS2. We played Madden and Phat learned that he could not score on my Chargers defense. For the remainder of the trip, all we did was relax, watch movies, sit around and play games. I can't wait for the next winter retreat, which is coming up in a few months; I hope we go somewhere where it snows so I can bomb on Dinh and the Crew... psych, just kidding. I am glad to have joined Lien Doan Chi Linh. I got to experience so many things that other people might not get the chance to do. All the beach parties, LD camps, LD birthday parties, Christmas parties, charity events, Lien Ket and other camps. Its been a good four years of Scouting for me. Five years for Chi Linh.

Uyen Le:

My most memorable experience isn't a camp or some fantastic once-in-a-lifetime experience. In fact, I don't think I'll remember the day in five years. But for now, I recall that it is one of the most significant moments of my leadership career. As former Vice President of Programs of Crew 299, I was able to contribute in making a program for the rest of my Crew. This particular event, rock climbing, was fortunately placed on my tray to plan and go through with. I was able to plan this event and take the lead, not just look over checklists like my usual task. It was exciting for me to take the reigns completely for once and take responsibility for the future of the Crew for just one day. Weeks before the event, I secured a destination, Rock City Climbing Center. I created a checklist. I tried to inform everyone in the Crew about what was going on. Although that day might have seemed insignificant for the rest of the teams, I found it exhilarating to watch my fellow teammates enjoying themselves while doing something I put my time and effort into organizing.

But now, let's move on to the actual climbing. That in itself was quite a thrilling event. Imagine climbing a wall with little rock-like fixtures attached, being hung up by a rope. Surprisingly to me, rock climbing requires a partnership. It wasn't an independent task but requires a person to control the ropes while another person climbs the wall. That really demonstrated the teamwork the Crew had. Not only that, there was a "secret" tunnel all around the set of rock walls. Yes, sometimes it was suffocating and didn't smell quite right, but crawling around with glow sticks and a bunch of friends wasn't that bad. At the end of day, the group took one final picture, and thankfully, I was the last person with my gear still on, so I got to be the person hung up fifteen feet in the air for the picture. At the end of the day, despite all the research, paperwork, permission slips, and last minute stand ups, I was proud that I was given the opportunity to plan an event like rock climbing.

Nancy Vo

After numerous years of Scouting, I have acquired countless valuable friendships and unforgettable memories. From meetings to camps to my advancements as a Scout and as a person, Scouting has provided many cherished moments in my life. Of all the recollections I have obtained from Scouting, the one I will always remember is the transition I went through when I bridged up to our Venture crew. The day that I bridged up was

possibly the saddest and happiest day I have had as a Girl Scout altogether, thus making it so memorable to me. I was pretty much devastated when I left behind all of my best friends in Thieu because I felt forced into a new group of people I barely knew. On the other hand, I was excited because this was another opportunity for me to make new friends and learn new things as a Senior Girl Scout and a crew member. This isn't necessarily the most memorable event I have had in Scouting, but more like a time that I will always look back on and reminisce.

At first, everything was so new to me that I found myself wanting to draw away from everyone and I was missing my old days as a Thieu Nu even more. I was so used to being one of the oldest Scouts in Thieu that I felt tiny as a new crew member. Also, in Thieu we were always guided in what we did and told what to do. Things in Thanh were so different. We were treated as young adults and given a certain amount of independence to do what we had to. I have to admit, as silly as it may sound, I was pretty scared.

Gradually, as I became familiar with each crew member and the crew's customs, things became much more comfortable for me. Next, I found myself making new best friends and growing to love the crew. I even served a term as Secretary, a term of Vice President of Administration, and a month as President. Before I knew it, I truly felt like a part of the crew and everything felt right. Last year when the crew doubled in size, and I was reunited with several close friends, everyone got to know one another and more friendships blossomed. I'll always remember how I grew as a person when I moved from Thieu to Thanh. Now, as the crew continues to grow in size, it's easy to say that we are one big, loving family, and I'm looking forward to continuing to be in this super, cool crew. Team, Crew, Family!!

Kevin Nguyen:

When one reminisces of past Scouting events, so many memorable and worthy occasions come to mind. Over the past five years, these events have weaved itself into the tapestries of our lives, and Scouting, in essence, has become a part of who we are. From the competitive games of Lien Kiet and the fun ones at Camporee, to the enduring challenge of hiking in the mountains, these all will remain in our memories forever. And who can forget the bonding and friendship we shared at Team Building Camps. But the details of the experiences above can easily be washed away in our memories like a fallen leaf in an autumn day. (Please forgive the cheesiness in my writing, but I am very sleep deprived as I am writing this. You will notice later on in this article, that it may get even cheesier, believe it or not).

My most memorable Scouting event is on a whole new level, a much higher and grander experience than all of those put together. This is simply because it has all the primary components that makes those events unforgettable. The competitive and fun games, the enduring challenges, and the bonding that were mentioned above were no stranger to Thang Tien 8, aka TT8. Only this event heightens these components onto an entirely new, international playing ground, and completely dwarfs them in the process. It might be because TT8 happened only a month ago. Or it even might be because of the enormous heat experienced at the event that caused me delusions of having more fun than I actually had. But I don't think so. I think it actually might be the best and most memorable Scouting event I've ever had, and I am sure that many will agree.

No one that attended TT8 can argue that there weren't a lot of games. Our camp schedule was flooded with them. Friendship games, GPS games, morning games, water games, the Big Game...the list goes on and on. Although the "fun" factor of these games are highly debatable, at least no one can say there were not enough games! In my opinion the water games were very appreciated in the hot sun, and the coolness was enjoyable. And the GPS games that sent us walking around endlessly in circles looking for glow sticks in the dark, well, ummm... that was good exercise, at least. The Big Game was competitive, but more of a friendly competition. We also had mini-games that the staff managed to fit inside the schedule. Such as the ever-so-popular and equally funny Animal

Game. Rawr.

Throughout all the events, we were able to bond with fellow Scouts. This, however, is very different than Team Building Camp. Not only did we bond with our own crew and troop, we were able to meet and befriend people from as far as Australia and France (I didn't meet any, though, but I heard that they were there). I learned something that day: Texan Asians don't really have an accent. I was slightly disappointed, but there was one that can fake one pretty well, and I did learn that they do say "ya'll". It was interesting to meet other people and hear about what their lives are like, and we shared stories.

Overall, it was an experience like none other. Somehow they managed to gather Scouts from all around the world (though mostly from the United States), and force them to work with and befriend each other. Leaving TT8, I felt kind of depressed. However, I have not only pictures, signatures, and memories, I also have the hopes of going to TT9.

From Ugly Duckling to Eagle

I planed for my Eagle Project to start for me at 5:00 AM. I woke up early with plans on making any last minute preparations. But funny how I forgot that it was daylight savings day and in actuality I woke up at 6:00 AM. Well luckily the only last minute item I needed was my camera to take pictures. All the supplies and tools were ready.

My first destination was to the troop's meeting park. There I greeted a few of the volunteers. I asked for my scoutmaster to continue to wait for volunteers while I went to the church. At the church I met up with my other scoutmaster and a few other volunteers. I quickly observed the area to see if everything was in place. I set up my presentation and waited for the arrival of the volunteers. Luckily only few were late, most were there promptly at 8:00 AM, which was when the project was supposed to start. I gave them a few minutes to get accustomed to the surroundings then asked them to sign in on the volunteer list sheet.

At about 8:10 AM, I gathered all the volunteers and gave them the briefing and instructions for carrying out the project. I explained to them what they were doing and who will benefit by them helping me carry out the project. I explained that the project is to renovate a stage. I explained how first we had to remove the carpet, build the frame, attach the frame to the original stage, and carpet the stage. Through drawings, I showed them the measurements of the stage, how the frame should be put together, how many screws were needed for each place, and how to attach the frame to the stage. The first task was to remove the carpet and cut the wood. I split the group of people into 2. I had 6 people cutting the wood and the rest bringing out the stage and taking off the carpet. For those who were taking off the carpet, I asked them to move the stages from the church to the outside.

The best way to remove the stage was to simply rip it off. I split them into 6 groups, so there is a group for each stage. They ripped the carpet off. While ripping off the carpet, the glue that stuck the carpet to the wood caused some nails to get loose, so I handed out hammers and told the people to hammer all the nails back in.

For the wood cutting group, we had one power saw.

The only person that I designated that could use it was my scoutmaster, none of the young volunteers were allowed to touch or handle the machine. I instructed from them to measure out 24 2x4 that were 45 inches long. They were to make a mark for the cutter to cut the wood. Then I instructed them to measure out 36 1x6 to be 30 inches long and 24 1x6 to be 40 inches long, but we didn't have enough pieces. My original plan would require less wood, but after discussion we altered because we believed that using the extra wood would elongate the life span of the stage. I delegated 3 people, one adult and 2 older volunteers, to go buy the extra wood at the Home Depot nearby. Once they came back with the wood, the wood team finished measuring and cutting.

After all the carpet was removed and the wood pieces ready, we were ready to assemble the frame. I split the entire group into 6 groups, each to be responsible for one stage. I had each group flip over the stage so that they can see again how it was built. To insure that the frame would fit the stage, I instructed the volunteers to build the frame right on top of the stage. The younger attendants helped hold the frame together, while the older volunteers screwed it together. One person held the screws for the drillers; while the rest had a corner they had to hold. After the frames were built, I had them attach to frame to the stage by screwing a piece of wood to it. After the frame was attached to the stage, the volunteers carried the stages back into the meeting room. This was where the carpeting was to take place.

The carpeting process was relatively simple. The carpet roll was 12ft x 60ft. I had the kids measure out 10ft x 6ft squares of carpet and had an older person cut it. When I first planned the project, I was considering whether to precut the edges off, or fold the carpet onto the stage then cut the edges off. I decided to have the kids try it both ways. First, I had one cut the edges off based on my measurements. For spreading the glue, I had the kids spread a thin layer on to the stage. We had two spreading trowel for the glue spreading. First they just spread the glue onto the top part of the stage, and then we laid the carpet down onto it. We used a metal pipe to roll over the carpet to make sure there aren't any air patches. Then we lifted the stage to its side and spread glue on those sides and folded

the carpet over. Next we tried it without precutting the edges. Though both methods came out the same, this method proved to be more efficient. We didn't have to take the time to measure out the corners and the cut was a simple line. After the carpet was laid, we stapled at the corners and cut off any spare carpet. We continued to carpet the other three stages. Since we had only two trowels, the process of spreading glue was a little slow; but to speed it up, we improvised by using halves of paper plates.

My project turned out to be very successful. We were able to carry it out pretty easily and smoothly without any serious problems.

Well, well, well. I have finally done it. Well, I already did it, but now it is official. Not only have I completed my Eagle project and my Board of Review but I have also I completed my Court of Honor. I believe it was a great success and I enjoyed it greatly. True, I was nervous for most of the night and I had to greet all of the guests, a smile never faltering on my face for three hours straight, but it was worth it. There was wonderful food, even more wonderful guests, and above all, the most wonderful gifts. It was a difficult task to prepare the Court of Honor, but I stuck with it. After all, it was my own ceremony. The schedule stayed mostly on course and there weren't that many technical difficulties. However, with all my loved ones, fellow Scouts, and VIP's present to help me celebrate the completion of one of the greatest honors that I will ever receive, there were simply not enough chairs (or maybe the Anaheim Girl Scout facility is not big enough, hint, hint).

After the party there was Christmas caroling and a visit from our troop's very own Santa Claus (aka, Bac Hoa). He passed out the Christmas presents to every child there, even those who were not in

Scouting. Unfortunately, kha and thanh received one gift to share amongst our selves. But we're strong. We're mature. But oh, how we hate to share!

I would really like to extend my personal thanks to each and every one who helped me in so many different ways on this page. However, I cannot because if I forget a person, it might injure feelings. Yet, there are some people that I absolutely have to thank. These people are not only the best support group I have, in Scouting and out of, but also the ones who gave me so much of their time and advice during this long journey.

Those beautiful people are:

Truong Hui

Truong Tuu

Alina Lee

Mary Nguyen

And Patrick Nguyen

I hope that every boy in our troop may be able to earn his Eagle. The road is hard, but an experience that you will cherish and remember for the rest of your life. And of course, I will make myself available in any way for those who need suggestions or clarifications. Soon, I hope to be joined in the troop Eagle nest (ahem, Patrick). Best wishes for the New Year!

Anthony Lee

Laying the Foundations

On September 15, 2002, I celebrated my achievement of my Eagle Rank with all of my friends and family. It was one of those days where I just couldn't stop smiling. Everything seemed to work out for me and just made me happy. Friends, family, and all those who had supported me surrounded me. I was so thankful for all those who came.

The celebration was not just for me, but for all those who helped me also. I would like to thank all those who helped me along my path. First and most important are my parents. I have said this many times, but it can never be over-expressed: I owe them everything. They made all my achievements possible. They were the ones who started it all and gave me the opportunity to finish it. Without them enrolling me in Scouts in the first place and pushing me on, I don't know if I would have achieved this. I would also like to thank my sister for doing Scouts with me. Lately, every Sunday morning, we wake each other up and

make sure that we both go to Scouts. I would like to thank my Truong. Tr. Hui is my teacher. Besides my parents, he played the most important role in helping me achieve my Eagle. He cared for me like he would for his own son and pushed me to achieve my full potential. I thank him so much for this. He is my inspiration to someday help others as he has helped me. His children, Anthony and Alina, are my brother and sister. They make Scouting enjoyable for me. They brainwashed me into loving Scouts. I made sure that I go out to Scouts so that I don't miss anything and to see them. I have learned a lot from them and they helped me truly understand the feeling of family inside Scouts. Next I would like to thank the parents of my troop. They offered me all the support I needed. When I needed the help, they were there for me. I would also like to thank my fellow troop members.

I was extremely surprised by all the presents that I received from the parents and I would like to thank them. The statues are beautiful. I would also like to thank everyone for the awards that were given to me.

I hope that my ceremony inspired the thieu nam to continue on their paths to the Eagle. The tasks are difficult, but can be achieved. The difference between those who do achieve and those who don't is the self-determination. Do you know what the difference between a big shot and little shot is? A big shot is just a little shot that kept on shooting. For all those who do want to achieve their Eagle, remember that I am here to help you. For those who don't, I hope you change your mind and go for it.

*Thank you.
Patrick Nguyen*

PLANNED, EXECUTED AND AWARDED

Wow! What a year it has been, for myself and for Liên Đoàn Chí Linh. Since our troop was born, we have produced two Eagle Scouts, Anthony Lee and Patrick Nguyễn; two Gold Award recipients, Mary Nguyễn and myself; and three Silver Award recipients, Ivy Nguyễn, Nancy Nguyễn and Diana Nguyễn. Pretty good.

Watching my fellow Scouts earn their awards as well as experiencing the honor and pride in earning a couple of my own, the spirit of Scouting grows within me. The completion of my Gold Award project filled my head and heart with the satisfaction of belonging to an elite 4% of the Senior Girl Scouts in the United States of America. And the elaborate ceremony performed annually by the Girl Scout Council of Orange County (GSCOC) expanded my ego even more.

On May 5th, 2002, the GSCOC held their annual Girl Scout Gold Award Banquet for 53 young women who had completed their Girl Scout Gold Award over the course of that year. The Senior Girl Scouts ranged from 14 years of age to 18 years. With food and flowers, guests and Girl Scout executives, the ceremony emphasized each of the Gold Award recipients with descriptions of their accomplishments, personality and the details of their Gold Award project. When it was time for my biography to be read aloud and for me to receive my Gold Award pin, a folder of congratulatory certificates, and a bouquet of flowers, I was nervous, excited and proud. With my family, friends and fellow Scouts smiling up at me standing on the stage, I realized just how much I had accomplished and also, just how much I was loved. It was a wonderful feeling.

On top of the Gold Award Banquet, the GSCOC also held an annual Senior Girl Scout Tea Recognition. This year, it was held on May 19th, 2002. It recognized graduating high school Girl Scouts as well as the Gold Award recipients of the past year. It also announced the chosen Girl Scouts for the Outstanding Girl Scout Award, a highly selective award given to a few Girl Scouts who applied for it. And, amazingly, I was one of the recipients of the Outstanding Girl Scout award for the year of 2002. What a year!

And on top of that was the Gold Award party that the liên đoàn threw for Mary and me. With a

brief ceremony, lots of picture-taking and lots of food, the conclusion of my senior year in high school was shared with many of the people I love most. And while it was kind of scary eating the cake that had a picture of Mary and me scanned on to the top of it, the whole event reminded me of all the great things I've done in my life, and hinted at all the even greater things that I plan to do in my future.

Alina Lee
2002

Việc Thiện

Sói già thường nhắc nhở các em luôn làm việc thiện. Mỗi tuần ghi vào nhật ký đã làm được việc gì; giúp đỡ ai. Giúp đỡ Bố mẹ dọn cơm; quét nhà; xếp quần áo, đỡ em Ra đường cũng giúp ích được như lượm mớ chai; dắt người già qua đường.

Một hôm đi học về, Sói Nâu dẫn một Bà lão ăn xin vào nhà thưa với Mẹ:

Mẹ ơi! may quá hôm nay con mới tìm được việc thiện nữa. Mình nuôi Bà lão này đi. Con nhin cơm và giường cho Bà ăn ngủ. Mẹ đừng lo gì cả.

(Chuyện xảy ra ở Việt Nam thời phong trào HĐ hoạt động mạnh sau 1954 tại Miền Nam)

What Am I Still Doing Here?

After 8 years of Girl Scouting, 2 years of Venturing, 4 years as an Assistant Girl Scout leader and Assistant Scoutmaster, earning my Girl Scout Silver and Gold Awards, attending three Thang Tien in a row, and belonging to three different troops, I find myself puzzling over one question: WHAT AM I STILL DOING HERE?

A lot of people have asked me over the past four years. Strangers will confess that they didn't think you could still be a Girl Scout at my age. Friends were annoyed when I couldn't make parties and weekend get-a-ways because of Scout meetings and camps. Even my relatives thought that Scouting took up too much time and that I wasn't focused on school and my future enough.

With so many people questioning why I was still so involved in Scouting at my age, when so many of the Scout friends I had grown up with were no longer active, it's gotten me to question myself as well. Wouldn't I be happier spending my Sunday mornings sleeping in? Wouldn't I

ter, I have never been wanted for funding, car rides, food, or càf sua da. There is not one Sunday that passes that a parent of one of my Scouts doesn't come up to me to thank me personally for the sacrifices I make to come home every weekend for their children. I can't remember a single meeting that a parent didn't tell me what a great role model I was being for their kids, and how they wished that their children would grow up to be just like me. It made me a little sick, but wow did it boost my ego and reinforce my purpose in Scouting.

The leaders. The leaders in Lien Doan Chi Linh made me so proud to be a part of them. Every one of them is so dedicated to the Scouting way and to helping kids and the community. Our Au truong are amazing with the younger kids. I have never met people who were so patient and loving with young children – and the kids aren't even theirs! Tr. Tu and Tr. Nghia are soft-spoken, kind men. Tr. Patricia has been an excellent addition to our Chim Ngon staff. Mai Anh is always smiling and the Cubs adore her. I'm proud to say that Lan and Thuy Doan are products of our Venture crew, and they have grown so much as leaders for our Daisies, Brownies and Juniors. Dinh was one of my greatest contributions to Chi Linh. When Patrick, Anthony and I snatched him up at TT7 to come be our Venture Crew advisor, we knew that he would devote his heart and soul to the crew and each and every crew member that passed through it. His enthusiasm for Scouting and our "kids" is the main reason our crew is so successful and huge. Diana has been a valuable asset as well, being there for our crew when I couldn't be. She's one of my first inter-troop friends, dating back to Lien Ket V. Her experience and skills will help our crew grow. And

have earned better grades if I had had more weekends to study? Wouldn't I have made more or better friends if I had had more time to spend with them? A slightly bitter yes to all of those questions. Those were three of the most compelling reasons for me to quit Scouting, especially during my college years. So why did I stay?

The parents. Not my parents – my Scouts' parents. Our parent committee is a group of the most supportive people I have ever known. Throughout my last four years as a Girl Scout leader and Assistant Scoutmas-

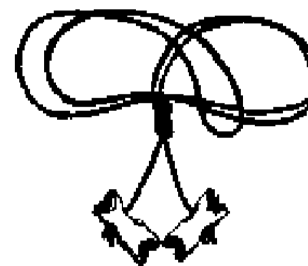

my dad. How different my life would have been if my dad wasn't as into Scouting as he is. It's in our blood. It was hard growing up in his shadow at first. Everyone knew me as Tr. Hui's daughter. And that entailed a lot. Now, I'm so proud of the name that he's made for himself, and for me. The amount of sacrifice my dad has had to make for the Scouting movement is bordering insanity. And last but not least, my boys. Patrick and Anthony have always been there for me, in and out of Scouting. We started our crew together, back when there were just four of us. They keep me grounded when I'm about to blow at the kids. They remind me that I should be having fun as a leader too. I don't know what I would do without them – they've helped me turn our Thieu doan into what I've always dreamed it should be like. The memories I've made with Pat and Anthony are priceless.

The Scouts. My crew and troops have finally become what I had always envisioned them to be. Our kids are friends outside of Scouting and our units are growing. Our kids love coming out to meetings and are outgoing, friendly people. They are advancing in the Scouting world, attaining the highest honors that Scouting offers: Girl Scout Silver Awards, Girl Scout Gold Awards, and Eagle Scouts. Oh, do they make me mad, when they forget or lose their things, when they play with fire, when they break my tents, when they don't follow my instructions, when they tell me I'm mean, and when they don't say hi to me when I come out to meetings. The list is quite endless when it comes to how many ways they can make me lose my mind. But when they do say hi to me the second I get out of my car, or race across the park to give me a hug, when my boys win the most number of ribbons of all the troops at the district camporee, including Most Spirited, or my

Thanh organize a surprise bonfire before I leave for China, or when my girls share with me the latest story of how one of the girls scratched her sister's face so hard that she needed stitches, or when the Thieu plan a surprise birthday party for me without adult or truong guidance, or when my kids tell me how lucky they are to have young truong, like Pat, Anthony, Dinh and me, then I remember why I'm still in Scouting: it's for the kids. I love my kids.

Aina Lee

DALAT CLINIC
Advanced Chiropratic Care

Bác sĩ BỬU PHỤNG

9613 Bolsa Ave. - Westminster, CA 92683
(Bolsa Mini Mall)

Chuyên trị :

Các chấn thương do tai nạn, xe cộ, nghề nghiệp, thể thao.
Các chứng bệnh đau nhức liên quan đến hệ thống thần kinh, cột xương sống và bắp thịt
Đầy đủ X-ray và các máy Vật Lý Trị Liệu tối tân

MAY PHARMACY

Kính Văn Trần, R.Ph.
President.

14571 Mangolia Ave # 104
Westminster, CA 92683
Bus : (714) 893-2697 - Fax : (714) 893-3897

Bác Sĩ Bùi Đắc Lộc, M.D.

DIPLOMATE IN AMERICAN BOARD OF INTERNAL MEDICINE
8900 BOLSA AVE. SUITE B, WESTMINSTER, CA 92683
(714) 897-2623

PHÒNG BỆNH HỖN CHỮA BỆNH

Bác Sĩ Gia Đình Tổng Quát, Bệnh Nội Thương, Chuyên Trị Bệnh Người Già, Khám Bệnh Tổng Quát Hàng Năm, Truy Tầm Ung Thư, Đo Điện Tâm Độ, Huyết Áp, Đo Chức.....Phổi, Gan, Thận, Cholesterol, Đường Trong Máu, Hướng Dẫn Ngăn Ngừa Bệnh AIDS.

GIỜ LÀM VIỆC:

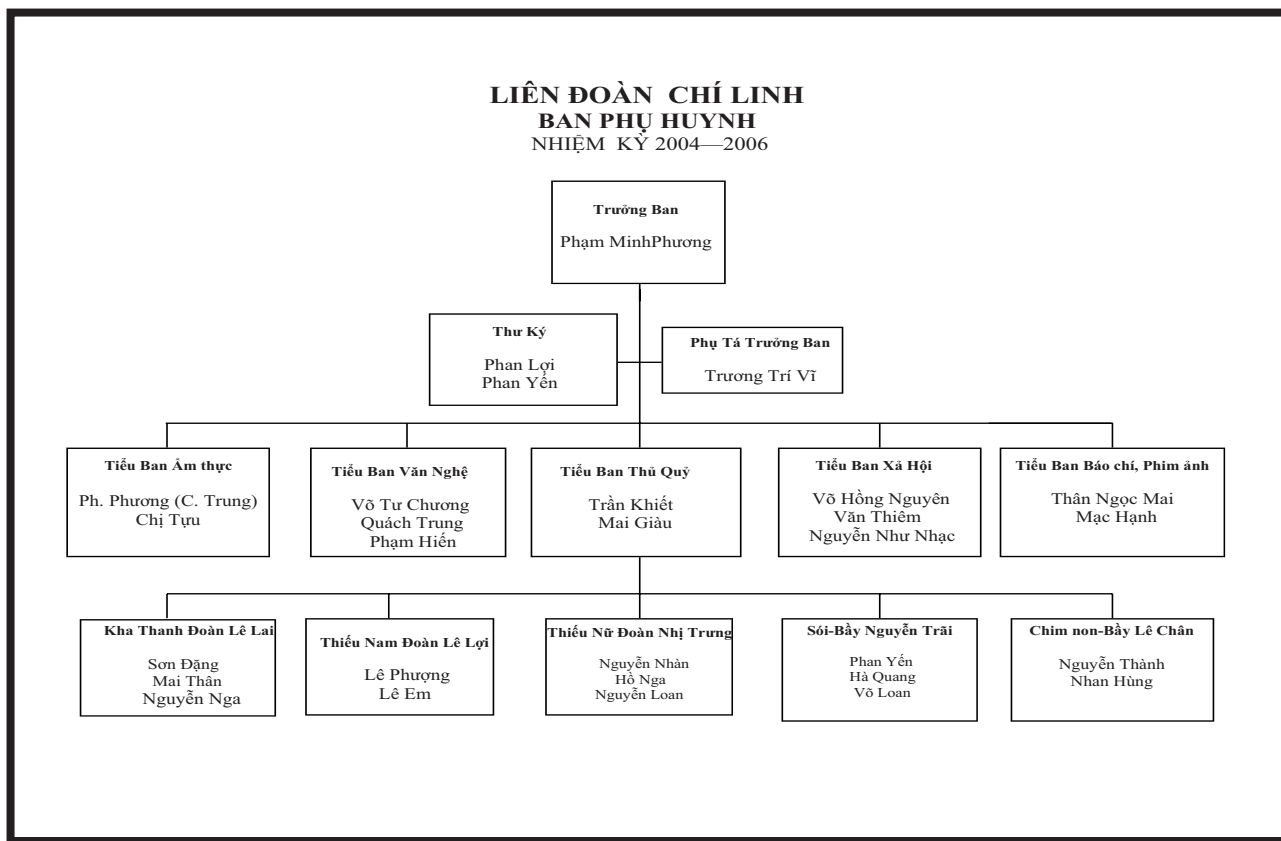
Thứ Hai-Thứ Ba-Thứ Năm-Thứ Sáu
Từ 9:30 AM-6:00 PM
Thứ Tư: 9-30 AM-1:00PM
Thứ Bảy: 9:30 AM-2:00 PM

NHẬN

Medicare-Medical- Bảo Hiểm

Ưu tiên cho khách có hẹn trước

TRỰC TIẾP SẴN SÓC BỆNH NHÂN
KHI NÀM BỆNH VIỆN

THE PROFESSIONAL PHARMACY

Dược Sĩ Võ thị lợi

7631- D Westminster Ave
Westminster, CA 92683
(Corner of Arizona & Westminster)
Bus: (714) 893-2464
Fax: (714) 893-4255
Hours:
Mon-Fri: 10am – 6pm
Sat: 10am – 3pm

TỔ HỢP LUẬT SƯ ROBERT M. VIEFHAUS

35 NĂM KINH NGHIỆM HÌNH LUẬT VÀ BỒI THƯỜNG TAI NẠN

* Bồi thường thương tích : - Máy bay, Tầu thủy, Xe cộ - Trượt té siêu thị - Bất cẩn y tế. * Trial Lawyer kinh nghiệm.	* Can tội Đại Hình & Tiểu Hình * Trộm cắp – Gian lận. * Tàng trữ - Mua bán Ma túy. * Say rượu lái xe. * Đả thương – Vợ chồng xô xát
- * Nhanh chóng tới đa
tiền án

Business Hours:
Mon-Fri:
9:30AM-5:00PM
Sat :10AM-2:00PM (theo hẹn)

* Vi phạm Probation & Xóa

9645 Bolsa Ave, Ste.#B,
Westminster, CA 92683
(Trong khu chợ T&K
cùng dãy Phở Thanh)

MÃN PHẠM, J.D.

NHÀ HÀNG

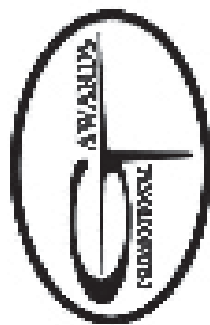
777EN 77HANH

5423 W. FIRST STREET
Santa Ana CA 92703
714-554-7260

Giờ mở cửa:
7 ngày 1 tuần
10 giờ sáng đến 12 giờ đêm
Nhận Visa, Master Card

Business hours:
7 days a week
10am – 12am (midnight)
We Accept Visa and Mastercard

GOLDEN TROPHY & AWARDS

7812 Westminster Blvd, Westminster, CA 92683 goldentrophy@hoi.com

www.goldentrophyawards.com

Tel: 714. 893-0775

Fax: 714. 373-0681

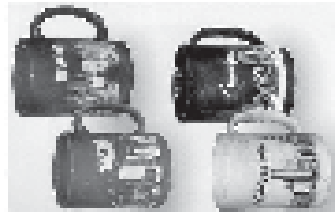
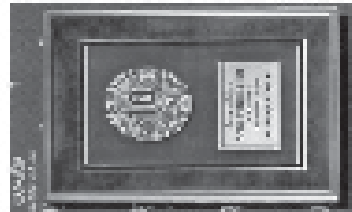
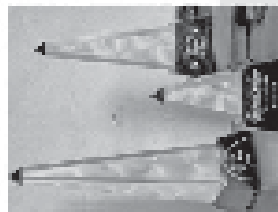
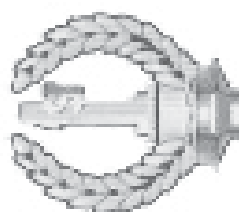
sales@goldentrophyawards.com

Chuyên cung cấp:

- Phần thưởng học sinh - Giải thưởng Hoa Hậu - Các bộ môn thể thao
- Bằng cấp và bằng khen - Trường học - Bằng khen - In trên cốc
- In trên áo thun - Trên túi - Trên ly - Quà lưu niệm sinh nhật Cuối buổi, Tuổi trẻ, Kim khánh, Lưu gia, Khai trường,
- Sao bằng cấp và bằng khen quai đồng
- 750,000 mẫu hàng promotional products từ 20¢ trở lên để tặng khách hàng.
- Cửa hàng cho Nail Salon, Văn phòng Bác Sĩ/Nhà Sư, Nhà hàng, Luật Sư v.v...

Order hàng promotional products, chúng tôi sẽ giúp quý vị cá thể thương mại.

Hãy ghé thăm để xem nhiều mẫu hàng mới.

UNITED FUNDING

JOHNY LONG

Office: 800-444-6608 - Cell: 714-296-3819

1545 West Katella Ave.

Anaheim, CA 92802

- * Mua nhà hoặc tài trợ (refinance) điều kiện dễ dàng
- * Lệ phí hạ với tiền lãi thấp nhất nếu so sánh với các văn phòng khác
- * Công ty sẽ khóa tiền lãi cho quý vị trong vòng 45 ngày
- * Thủ tục nhanh chóng - quý vị lấy tiền trong vòng 3 tuần

Nha sĩ VŨ QUỐC DƯƠNG

A Professional Corporation

6771 Westminster Blvd. Ste H

Westminster, CA 92683

Tel : (714) 898-3707

Catinat

PHARMACY

2619 W. Edinger # D2

Santa Ana, CA 92704

(góc Edinger & Fairview trước chợ Stater Bros.)

Tel: (714) 557- 5140

Fax: (714) 557 - 0537

Dược sĩ VĨNH KHIÊM
BÁN THUỐC THEO TOA BÁC SĨ

Nhận tất cả các loại bảo hiểm

(PCS, PAID, TRAVELER HEALTH CARD, MEDIMET)

BLUE CROSS - BLUE SHIELD, SCRIP CARD MEDICAL

NHẬN ĐÁNH ĐIỆN TÍN, FAX
THƯ NHANH VỀ VIỆT NAM

TRUNG TÂM NHA KHOA

Lê Thanh Hằng

Nha Sĩ

- **Nha Khoa Tổng Quát**
- **Nha Khoa Thẩm Mỹ**
- **Nha Khoa Nhi Đồng**
- **Chỉnh nha, implant và phẫu thuật**
- **Kỹ thuật và máy móc tối tân**

Tel: (714) 539-9539

(800) 539-9539

10980 Westminster Ave. suite 5

Garden Grove, CA 92843

Giờ làm việc:

10:00AM - 7:00PM

Thứ Hai đến thứ Bảy